തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 1.

ചാമുണ്ഡികഥ

(വില്ലടിപ്പാട്ട്)

കാഞ്ഞിരംകുളം

കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണൻ നാടാർ

തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 1

ചാമുണ്ഡികഥ

(വില്ലടിപ്പാട്ട്)

പ്രകാശകൻ

കാഞ്ഞിരക്കുളം

കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാർ

(ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി 500)

വില രൂ. 1 ണ. 8

പ്രസ്താവന

സകല സാഹിത്യങ്ങളുടേയും ആദിരൂപം അന്വേഷിച്ചാൽ അവ പ്രാകൃതങ്ങളായ ഗാനസമുച്ചയങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണു്. അതു തന്നെയാണു മലയാളത്തിന്റേയും അവസ്ഥ. ഇത്തരം പാട്ടുകളെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫോക്ക്സാംഗ്സ് (Folk songs)—സാമുദായിക ഗാനങ്ങൾ—എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈശ്വരാരാധന, സാമുദായികവിനോദങ്ങൾ, പലമാതിരി തൊഴിലുകൾ ഇവയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നവയാണ് ഈ പാട്ടുകൾ. ഭദ്രകാളി, ശാസ്താവ്, മാടൻ, നാഗങ്ങൾ മുതലായ ദേവതകളേയും യുദ്ധവീരന്മാരോ, മാന്ത്രികന്മാരോ ഭക്തന്മാരോ മറ്റോ ആയിരുന്നു മരിച്ചുപോയ പൂർവികന്മാരേയും പ്രാചീനകേരളീയർ ആരാധിച്ചുപോന്നു. ആകയാൽ മതപരമായ പഴയ പാട്ടുകളിൽ അധികവും മേൽപറഞ്ഞ ദേവതകളെ അധികരിച്ചുള്ളവയും വീരന്മാരുടെ അപദാനങ്ങളെ വിഷയമാക്കി ഉള്ളവയും ആയിരിക്കും. ഓണക്കളി, വള്ളംകളി, മുതലായ കേരളീയ സാമുദായികവിനോദങ്ങൾക്കും, കിള, ഞാറുനടവ്, തേക്ക്, കൊയ്ത്തു് തുടങ്ങിയ കാർഷിക തൊഴിലുകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുപോന്നവയാണു സാമുദായികവും തൊഴിൽപരവുമായ പാട്ടുകൾ.

ഈ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ പൊതുവേ വടക്കൻപാട്ടെന്നും, തെക്കൻപാട്ടെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഇന്നു "വടക്കൻപാട്ടുകൾ" എന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതമായിരിക്കുന്നതു്, പ്രധാനമായി തച്ചോളിപ്പാട്ടുകളും ആരോമൽ ചേകവർ, കോമപ്പൻ തുടങ്ങിയ വീരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പാട്ടുകളുമാണു്. ഇവിടെ വടക്കൻപാട്ടെന്ന പദം കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു് അത്രമാത്രമല്ല, ഭദ്രകാളിപ്പാട്ടു് സർപ്പപ്പാട്ടു്, ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ടു്, യാത്രക്കളിപ്പാട്ടു മുതലായി സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചുകാണുന്ന മിക്ക പാട്ടുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ പാട്ടുകളെ തെക്കൻ പാട്ടുകളെന്നും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലുള്ളവയെ വടക്കൻപാട്ടുകളെന്നും ഇവിടെ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ചാമുണ്ഡികഥ, മതിലകത്തുകഥ, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു്, നീലികഥ, ശാസ്താംകഥ, മാടമ്പുകഥ, വെട്ടുമാവുതൻ പോരു്, കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ പാട്ടു്, രാമേശ്വരംയാത്ര, അഞ്ചുതമ്പുരാൻപാട്ടു്, കുഞ്ചുനമ്പിമാർപാട്ടു്, അമ്മൻ കഥ, മാരിഅമ്മൻ കഥ, ചിന്നണഞ്ചാൾകഥ, മാരി അമ്മൻകഥ, ചിന്നണഞ്ചാൾകഥ, പുരുഷാദേവി കഥ, പൊന്നറുത്താൾ കഥ, കേശവപിള്ളദിവാൻ പോരു്, മാർത്താണ്ഡവർമ്മതമ്പുരാൻപാട്ടു മുതലായി നിരവധി പാട്ടുകൾ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ

പാട്ടുകളിൽ സവിശേഷമായ പരിഗണനയെ അർഹിക്കുന്ന അനേകം ശാസ്ത്രഗാനങ്ങളും ഉണ്ട്. വൈദ്യം അതിൽതന്നെ പ്രധാനമായി മർമ്മം, ജ്യോതിഷം, സർവപ്രധാനമായി രേഖാശാസ്ത്രം മുതലായവയെ അധികരിച്ചുള്ള നിരവധി പാട്ടുകൾ ഇവിടെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്,

"പാടിനാർ നാഴികക്കുമുൻപതാകെ
വൻപുടനെ ഇളക്കമുറെ പതക്കംകേളു
നാടിയെ മറുപുറത്തിൽ കൈവിരിഞ്ഞു
നൻറാകവേ അടിക്കുമാറെത്രെ കേളു
ഓടിയെ മയച്ചാൺനീളത്തിൽതാൻ
ഉച്ചത്തിയെ അടിത്തൊട്ടു ഇരുത്തിക്കൊണ്ട്
തേടിയേ കാത്തുകൊണ്ടും പൂരകൈവെത്തു
തിടമാക ഊത ഉയിർതിരന്നും പാരു",

എന്ന മർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെയും

ഉത്തമരോ ഉള്ളം കൈരേഖാസപ്ത
ഉറുതിയുടൻ മണിക്കെട്ടു തനിലിരുന്നു
ചിത്തമുടൻ ഇടസ്സുനടുവിരൽ നനിക്ക
ചിറപ്പാകപ്പോയിരുന്താൽ ശെൽവംകാപ്പു

എന്ന രേഖാശാസ്ത്രത്തിലെയും വരികൾ മതിയാകും.

കേരളീയസാമുദായികഗാനങ്ങളെ തെക്കൻ വടക്കൻ എന്നു രണ്ടായി ഇവിടെ ചെയ്യു വിഭജനം അത്ഭുതപൂർവ്വമായിരിക്കമെങ്കിലും അയുക്തികമല്ല. ഭാഷ, പ്രതിപാദനം, ഗാനരീതി, ഗീതോപകരണങ്ങൾ, മുതലായവയിലെ അംശങ്ങളിലും, അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വടക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ ചെന്തമിഴ്പദങ്ങൾ കുറഞ്ഞതും, തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ തമിഴ് കലർന്നതുമാണെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ശുദ്ധ മലയാള പദങ്ങൾ തമിഴ്പദങ്ങൾ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഇവ മൂന്നും സമ്മേളിച്ചുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷയെ ഭാഷാമിശ്രം, മിശ്രഭാഷ എന്നിങ്ങനെ സാഹിത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ലീലാതിലകത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം "എതുക" "മോന" എന്നിവയും രാമചരിതം കണ്ണശ്ശകൃതികൾ തുടങ്ങിയവയിലെപ്പോലെ അന്താദിപ്രാസവും, തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ പ്രായേണ കാണാറുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ മിക്ക ഭാഗവും അതിനുദാഹരണമായിരിക്കുന്നു.

തെക്കൻപാട്ടുകൾ "കേൾവിപ്പാട്ട്" എന്നും "ബാധപ്പാട്ട്" എന്നും രണ്ടിനമാണു്. അതിൽ ആദ്യത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നവ വിവാഹത്തിനും മററും പാടിവരുന്നതും, അവയിലെ വിഷയം പ്രധാനമായി ചരിത്രപര

വും ആയിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുന്നവ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പരദേവതാലയങ്ങളിലും പാടിവരുന്നവയും, അവയിലെ വിഷയം ദേവതാപരവും ആണ്. രണ്ടുതരം പാട്ടുകൾക്കും ഗാനോപകരണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ. വില്ലും കുടവും. ആകയാൽ തെക്കൻപാട്ടുകളെ വിൽപ്പാട്ടുകൾ (വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ) എന്നു പറഞ്ഞാലും വലിയ പിശകില്ല.

ഇത്തരം നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ നമ്മുടെ ആദിമസമ്പത്താണെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവ അമൂല്യസമ്പത്തുകളാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല.

മലയാളികൾക്ക സ്വന്തമായ സംഗീതത്തിന്റെ മനോഹരമായ ശുദ്ധരൂപം ഈ പഴയ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നതു്. കർണ്ണാടകത്തിലും ഹിന്ദിയിലും മററുമുള്ള നവീനവർണ്ണമട്ടുകളിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന പുത്തൻപരിഷ്കാരികൾക്ക് ഈ പഴയ പാട്ടുകൾ ആസ്വാദ്യമല്ലാതെ വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഇന്ദിശ, പാടി, കാനക്കുറിഞ്ഞി മുതലായ കേരളീയരാഗങ്ങളും അടന്ത, ചമ്പം, കാരിക, ലക്ഷ്മി, കണ്ടനാച്ചി തുടങ്ങിയ കേരളീയ താളങ്ങളും ഈ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നതെന്ന സംഗതി അവർ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രാചീന കേരളചരിത്രം സംബന്ധിച്ച നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഈ പാട്ടുകളിൽ നിഗൂഢമായി കിടക്കുന്നുണ്ട്.

പണ്ടത്തെ സാമൂഹ്യാചാരങ്ങഠം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ഏകമാൎഗ്ഗവും ഈ പാട്ടുകളത്രെ. ഭാഷാചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യചരിത്രത്തിലും ഈ പാട്ടുകഠംക്കുള്ള സ്ഥാനം സൎവ്വവിദിതവുമാണു്.

മനോഹരമായ സാഹിത്യകൃതികഠം എന്ന നിലയിലും ഈ പാട്ടുകഠംക്കു മഹത്തായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. വൃത്തം, അലങ്കാരം, ധ്വനി മുതലായ സംഗതികളിൽ സാഹിത്യത്തിനു പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ വളൎച്ച അത്ഭുതകരവും അഭിലഷണീയവുമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അത്തരം പ്രൗഢകൃതികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു പഴയ പാട്ടുകഠംക്കു സാഹിത്യഗുണമില്ലെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ല.

"വൃത്തവ്യവസ്ഥയില്ലക്ഷരവ്യക്തിയി-
ല്ലൎത്ഥാപപത്തിയില്ലെന്നാകിലും
ആരാരെ കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കില്ലീഗീതം
ആരോമൽപൈങ്കിളിക്കൊഞ്ചൽപോലെ"

എന്നു മഹാകവി വള്ളത്തോഠം പറയുന്ന ഭാഗവും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണു്. വികാരോദ്ദീപനമാണു യഥാൎത്ഥ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമെങ്കിൽ രസാത്മകമായ വാക്യമാണു കാവ്യമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ നാടോടിപ്പാട്ടുകളും ഉത്തമ കവിതകഠം തന്നെയാകുന്നു. കൃത്രിമമായ

അലങ്കാരങ്ങൾകൂടാതെ വൃത്തങ്ങളുടെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അധികം അടിമപ്പെടാതെ ഋജുവായി കാൎയ്യംപറഞ്ഞുപോകുന്ന ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ലാളിത്യവും ഭംഗിയും ഏതു ഹൃദയത്തെയും ചമൽക്കരിക്കുന്നതാണ്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിൽ യുവവീരനായ ഇരവിക്കുട്ടിയുടെ മരണമറിഞ്ഞു മാതാവു മുറയിടുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

"ഉൻവന്ന ചാമരങ്ങളും വാടിവാഴ്കാ കാരണരേ
കാരണരേ ഉന്നുടയ കട്ടഴകും ഒററലായോ
പൂത്താനമാർവഴകാ! നീ പോൎക്കളത്തിൽ മടിന്തായോ
നേശമുള്ള പോർവഴകാ! നീയിറന്തപോതേനാൻ
വാചമില്ലാ പൂവാനേൻ മണ്ണിഴന്തമരമാനേൻ
തോണിഴന്തവില്ലാനേൻ വാക്കിഴന്ത വായാനേൻ
ഇടിപിഴന്തമരമാനേൻ ഇണവിഴന്തപ്രാവാനേൻ
തട്ടു പരിചയുമായ് താമരപ്പൂ പൊന്തിയുമായ്
വെട്ടി വിളയാട ഉനക്കു വിതിഇടംപൊന്തില്ലയോ?"

ഈ ഭാഗത്തെ രസസ്ഫുരണവും ശബ്ദാത്മഭംഗിയും ഏതു സാഹിത്യത്തിനാണ് ഭൂഷണമല്ലാത്തതു്? വീരരസപ്രകാശനത്തിൽ പഴയ പാട്ടുകൾക്കുള്ള മേന്മ ഒന്നു വേറെ തന്നെ. ഈ പാട്ടിലെ ഒൻപതാംഭാഗം ഇതിനു മതിയായ തെളിവുനൽകുന്നു.

ഇത്ര പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളിൽ അധികവും ഇനിയും അച്ചടിയിൽ വരാതെ പഴയ വീട്ടുകളിലുള്ള ഇരുട്ടുമുറികളിൽ ഓലകളിൽ കിടന്നു "പാററകൾ തീററിയായും" ചിതലിന്നമൃതമായും നശിച്ചുപോകയാണു്. പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതനായ ശ്രീ. ആർണ്ണാംഡ് ബെക്ക് കേരളത്തിൽ വന്ന് ഇവിടത്തെ പഴയപാട്ടുകൾ ശേഖരിക്കുകയും അവ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും കേരളീയർ ഈ അനർഘരത്നങ്ങളിൽ അവജ്ഞയും അശ്രദ്ധയും കാണിക്കുന്നതു കഷ്ടമെന്നല്ലാതെ എന്തുപറയട്ടെ! രാജശ്രീ ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ B. A., P. H D. (London) എനിക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ താങ്കൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവയാണു കേരളീയരുടേയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റേയും ശരിയായ അസ്ഥിവാരം എന്നറിയാത്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ—അഭ്യസ്തവിദ്യരും— അനേകംപേരുണ്ട്. അവരെ കാണുമ്പോഴാണു് വഴിപിഴച്ച നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു വ്യസനം തോന്നുന്നതു്."

ഇത്തരം പാട്ടുകളെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അടുത്തകാലത്തു പലരും പ്രശംസനീയമായ പരിശ്രമം

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രഹ്മശ്രീ മഹാകവി ഉള്ളൂർ, ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ശ്രീമാൻ സി. അച്യുതമേനോൻ തുടങ്ങിയവരുടെ ഉദ്യമം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, മംഗളോദയം മുതലായ മുദ്രണാലയങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമം അഭിനന്ദനീയമാണ്. മദ്രാസ്, തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാശാലകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തെ സുവർണ്ണമായ ഒരു ഭാവിയുടെ ശുഭശകുനങ്ങളായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പാട്ടുകളെക്കുറിച്ചു രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയും അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അനേകം പാട്ടുകളും, നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലെ കോട്ടുകാൽ പകുതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട കാഞ്ഞിരംകുളം കിഴക്കുംമുറി പുത്തൻവീട്ടിലെ അധിപതിയും വിൽപ്പാട്ടാശാനും പുലവരും* ആയിരുന്ന 1109 മേടമാസം ഒൻപതാം തീയതി അറുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ എന്റെ വന്ദ്യപിതാവു ശ്രീമാൻ കൊച്ചൻനാടാർ അവർ

---

* വില്പാട്ടുകാർക്കു പൊതുവായ "പുലവർ" എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇവരിൽ പലരും നല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ള കവികളും ആയിരുന്നു.

കളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയാണു്. അതിൽ നിന്നും മാതൃബന്ധികഥ മതിലകത്തുകഥ എന്നു രണ്ടെണ്ണമാണു് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു മൂന്നാമതായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു തയാറായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യലോകത്തിൽനിന്നും സന്തോഷമായ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം മററു പാട്ടുകളും താമസിയാതെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണു്. അനവധാനതയും അശ്രദ്ധയും നിമിത്തം ചില സ്ഖലിതങ്ങളും ഇതിന്റെ അച്ചടിയിൽ സംഭവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു രണ്ടാം പതിപ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം മററുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ആ കുറവു പരിഹരിക്കാമെന്നു സമാധാനിക്കുന്നു.

ഈ കഥയ്ക്കു ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ടു്. മററെല്ലാ വിൽപ്പാട്ടുകളും പുലവന്മാർ മനഃപാഠമായി പഠിച്ച പാട്ടുകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പാട്ടുമാത്രം "ഏട്ടുവച്ചു" (ഓലയിൽ നോക്കി) പാടുക എന്നതാണു പാരമ്പര്യമായ ആചാരം. മാതൃബന്ധി തെക്കൻദിക്കിലെ ഒരു പ്രധാന ദേവതയാണു്. നെമ്പൂർരാജ്യത്തിലെ കുലദേവതയും ഈ മാതൃബന്ധിയത്രെ. ഇതിന്റെ ആദിയിൽ കാണുന്ന സ്തുതി തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പ്രസിദ്ധമായ 12 ശിവാലയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു്. ശിവരാത്രിദിവസം ഒരു രാത്രി

കൊണ്ടു് ഈ 12 ശിവാലയങ്ങളിലും ഓടി ദർശനം നട ത്തുക എന്നതു വലതായ പുണ്യകർമ്മമായി കരുതി ഇന്നും ഭക്തന്മാർ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

മതിലകത്തുകാര ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തെ ക്കുറിച്ചുള്ളതാകുന്നു പ്രസ്തുത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവ ത്തെക്കുറിച്ചു് ഇന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങ ളിലും സ്ഥലപുരാണങ്ങളിലും മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ പാട്ടിലെ കഥയിൽ വ്യത്യാസം കാണുന്നു. കിഴക്കൻ ദിക്കുകളിൽ "മുതുപ്പാറ" എന്നൊരു പേരുകൂടി ഈ പാട്ടിനുണ്ടു്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും അനേകം പ്രതികൾ ശേഖരിച്ചു് ഒത്തുനോക്കി പകർത്തി എടുക്കുവാൻ പല കൊല്ലങ്ങളായി ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരികയാണു്. നെടി യകാല ശ്രീമാൻ ചെപ്പാട്ടശൻനാടാർ മുതലായ പണ്ഡി തന്മാരും ശ്രീമാൻ പി. താണുവൻപിള്ള എം.എ. ശ്രീമാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ. മുതലായ സാഹി ത്യനായകന്മാരും ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ പലപ്രകാ രത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പല അദ്ധ്യാപക സംഘ ങ്ങളിലും ഈ പാട്ടുകളെ ആധികരിച്ചു ഞാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളും കേട്ടു് അദ്ധ്യാപകസുഹൃത്തുക്കളും ഉള്ളിക്ക

ത്തിൽ "വെൾഫെയറിൽ" പഴയ പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉത്തരവിൻപ്രകാരം പാട്ടുകൾ അത്യാവശ്യമാകയാൽ കഴിയുന്നത്ര വേഗം അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചതും, ഈ കാര്യത്തിൽ എന്നെ ത്വരിപ്പിച്ച ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ ഭാഷാപോഷണത്തിനായി നിരന്തരം യത്നംചെയ്യുന്ന സഹൃദയനായ രാജശ്രീ എം. ഗോപാലമേനോൻ അവർകൾ എം. ഏ. ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ശേഖരണത്തിനായി ഉത്സാഹപൂർവം എന്നെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചതും, നാം ഫോക്ലോർ സെക്ഷൻ അസിസ്റ്റൻറ രാജശ്രീ വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ ബി. ഏ. ഈ പാട്ടുകൾ വായിച്ചുകേട്ട് ഉത്തമ ദേശാഭിമാനിയുടേയും ഭാഷാഭിമാനിയുടേയും നിലയിൽ എന്നെ ഉപദേശിച്ചതും ഞാൻ സർവ്വദാ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

മാത്രവുമല്ല തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറ് അച്ചടിക്കാവശ്യമുള്ള കടലാസ്സും, തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാ

ശാല സഹായധനവും നൽകി എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഉത്തമ സാഹിത്യാഭിമാനി വിവിധ ഭാഷാപാരാവാര പാരംഗതൻ, പരജനോപകാരതല്പരൻ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ പരിലസിക്കുന്ന രാജശ്രീ ശൂരനാട്ടു പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള അവർകൾ തന്റെ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിലും എന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആദ്യംമുതൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു് ഉപദേശംകൊണ്ടും മററും സഹായിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അമൂല്യമായ ഒരവതാരിക കൊണ്ടു് ഈ കൃതിയെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അകൈതവമായ അഭിനന്ദനം പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സമുചിതമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള ശ്രീവിലാസ് പ്രസ്സ് മാനേജർ ജി. കേശവപിള്ള അവർകളോടും മററു പല വിധത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നൽകിയും മററും സഹായിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യാഭിമാനികളോടും ഉള്ള എന്റെ അകൈ

തവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സഹൃദയലോകത്തിന്റെ സസ്നേഹസ്വീകരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഈ തെക്കൻപാട്ടുകളെ കൈരളിയുടെ കാൽക്കൽ കാഴ്ചവച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാണാതിരംകളും
1—10—119

എന്ന്
പ്രകാശകൻ.

അവതാരിക

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി സാഹിത്യത്തിൽ കൈരളിക്കു നഷ്ടമായ സ്ഥാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനാടാർ ചെയ്യുന്ന സ്തുത്യർഹമായ ഉദ്യമസോപാനത്തിന്റെ പ്രഥമപദമാണു പാട്ടുകഥകൾ എന്ന ഈ കൃതി. കേരളീയഗാനങ്ങളെ സാഹിത്യാനുരാഗികൾ എന്നും, സാഹിത്യത്തെ ങ്ങും ഇന്നും വിളങ്ങിച്ചു വ്യാപരിപ്പിച്ചു മഹാന്മാരെല്ലാം. താരാട്ട്, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽപ്പാട്ട്, വഞ്ചിപ്പാട്ട് മുതലായുള്ള നാടോടി ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യസമ്പത്തുകളായി ശോഭിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പ്രാചീനമാതൃകകളായിരുന്നിരിക്കാവുന്നവയാണു ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗ്രന്ഥത്തിലെ സാഹിത്യസമ്പത്തുകളിൽ അതാണല്ലോ കാലംകൊണ്ടു പ്രാധാന്യം വഹിക്കാനിടയായിട്ടുള്ള ഗാനം. സാഹിത്യചരിത്രവിഭാഗത്തിന്റെ ത്തിലാണു ജനകീയഗാനങ്ങൾ എന്ന മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പാട്ടുകൾ ഇതിലുള്ള സാഹിത്യവസ്തുവാ സാഹിത്യഗുണ

മോ ഇല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു സാഹിത്യതരങ്ങൾ. എന്നു കല്പിച്ചു. ൧൦൭൦ാമാണ്ടു ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്കൃഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിൽപ്പോലും കാവ്യനാമം ലഭിക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങൾ മുഴുവനുമല്ല. എന്നാലും ഒരു കവിയുടെ പ്രത്യേക കൃതിയായി അറിയപ്പെടാതെയും, നാട്ടാരുടെ പൊതുസ്വത്തായി പ്രചരിച്ചും, വിദ്വാന്മാരെക്കാൾ പാമരന്മാരുടെ ആദരവിനെ അർഹിച്ചും, സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സംഗീതസാഹിത്യരസത്തെ പോഷിപ്പിച്ചും, നിയതഗ്രന്ഥരചനയിൽനിന്നു കഴിവുള്ളേടത്തോളം ഒഴിഞ്ഞും നിലകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ വക കൃതികളെ ഞങ്ങൾ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ഒഴിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഗാനങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നു പൂർവ്വം പല കാരണമായി പരിശോധനാർഹമായ പഠനത്തിൽ ഈവക ഗ്രന്ഥങ്ങളും കല്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു് എന്നും കരുതണം. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ഗാനങ്ങളെല്ലാ പൂർവ്വന്മാരായ ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിച്ചിരുന്നതായി പറയുന്നതായി കല്പിക്കണം. ഞാനിപ്പോൾ ആവക പ്രമാണികളില്ലിട്ടു എന്നു മാത്രമേ വിവക്ഷിക്കുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഭാഷാവൈജ്ഞാനികമായ സാഹിത്യവിഷയമായും അതുപോലെ തന്നെ മനശ്ശാസ്ത്രവിഷയകമായും കേരളീയജീവിതചരിത്രമായ ജ്ഞാനസാധനമായും ഈ ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യഗാനങ്ങളോടൊപ്പമോ, ഏതാനുമംശത്തിൽ അവയിൽ കൂടുത

ലായിത്തന്നെയോ, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠനത്തെ അർഹി
ക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ കൃതി അവതരിപ്പിക്കുന്ന കേരളീയഗാനങ്ങളെ ഇവയിലെ പാഠ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേരളദേശത്തിന്റെ ഉത്തര ഭാഗങ്ങളിലുള്ള നാടൻഗാനങ്ങൾക്ക് മുൻപുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന സാമാന്യ പ്രചാരം ഇന്നും ഉള്ള ഇത്തര ഗാനസമ്പത്തുകളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നഷ്ടപ്രായങ്ങളായ പല പഴയ പാട്ടുകളും ഇവയിലെ പുനരാവർത്തനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയുടെ സമ്പാദനാദി യുമായ കാര്യങ്ങളും, സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ, ഇവ പലതും സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും ഈ വിഷ യത്തിൽ പുരോഗതി സംഭവിക്കാത്തതിനാലും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ള നാടോടി ഗാനങ്ങളും ഇന്നോ ളവും അപ്രകാശിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അവ യുടെ വ്യാപ്തിയും വൈവിധ്യവും ഗവേഷകന്മാർ ഈ സ്ഥിതി ബോധകരമല്ല. കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗ ങ്ങളിലുള്ള ഗാനമാതൃകകളിൽനിന്നും പ്രത്യേകമായ പല ഭാവങ്ങളുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകൾ വടക്കൻപാട്ടുകളെ പ്പോലെ തന്നെ ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഭാഷാഗവേഷക ന്മാരുടെയും ബഹുമാനപൂർവ്വമായ സമ്മതിയെ അർഹിക്ക ന്നതാണ്. ഈ പാട്ടുകൾ ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർക

ളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിന്റെയും. ആ പരിശ്രമം അർഹിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെയും അളവ് എത്രയെന്നു സ്പഷ്ടമാകുമല്ലോ. ഭാഷാഭിമാനികളായ ഈ ഉദ്യമം സർവഥാ സ്തുത്യർഹമാണ് എന്നു നിശ്ചയമായി പറയാം. ഈ പ്രയത്നത്തിൽ ഇവർക്കു വിജയം കിട്ടുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസവും ഉണ്ട്.

ഇനി വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റി ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വിശേഷിച്ചു പറയാനുണ്ട്. വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ ഇത്രമാത്രം ഇതിനു പ്രചാരം കിട്ടാതെപോയതു എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു വിശേഷിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെയില്ല. വടക്കൻപാട്ടുകൾ മലയാളത്തിന്റെയും മലയാളികളുടെയും തനി സ്വത്താണ്. അവ അസംസ്കൃതമായ മലയാളത്തിന്റെ സംഗീതാത്മകമായ സാഹിത്യനിധികളാണ് എന്നു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ നിറഞ്ഞുവന്ന ഈ ഗാനങ്ങൾ അവിടുത്തെ വീരനായകന്മാരുടെയും വീരാങ്കനമാരുടെയും, ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളുടെയും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെയും സാമാന്യജനങ്ങളുടെയും രേഖകളെന്ന നിലയ്ക്ക് കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള ആളുകൾക്കു കേരളീയത ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അനുകരിക്കുന്നതിനും ഭാഷയുടെ ഈ രീതിയിൽ പ്രചരിക്കുന്നതിനും കാരണങ്ങളായും പ്രചാരത്തെ അർഹിച്ചു

ഗ്രാമഗാനങ്ങൾക്കും [illegible] ഉള്ള സാദൃശ്യം ഏതൊരാൾ
ക്കും [illegible] പാട്ടുകളിൽ
[illegible]. [illegible]
[illegible] ഉദാഹരണങ്ങളും [illegible] പാട്ടു
കളിൽ [illegible] ഗ്രാമ
ഗാനങ്ങളും [illegible] കർ
ഷികഗാനങ്ങളും [illegible] ങ്ങളുമാണ്.
ഈ [illegible] സർവസാ
ധാരണമാണ്. [illegible] പാട്ടുകളേ [illegible]
[illegible] പാട്ടുകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.
[illegible] ഇവയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നത്.
രാമചരിതം [illegible] വായിക്കുന്ന [illegible]
[illegible] കാലം [illegible]
[illegible] പാട്ടുകളിലെ തമിഴ്പ്രയോഗങ്ങളും തമിഴ്പ്രത്യേക
ളായ പ്രയോഗങ്ങളും എങ്ങനെ [illegible] ഉണ്ടാകും?
അവ [illegible] ഇവിടെ [illegible]
ന്നത്. തമിഴ്നാടിനോട് [illegible]
[illegible] ഇന്നും
തമിഴ്പ്രചുരമായും [illegible]
[illegible] ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ
സ്ഥിതി ഈ പാട്ടുകളെ നാട്ടുപ്രചാരം കിട്ടുന്ന
തിന് അല്പം ബാധകമായിരുന്നു എന്നു പറയണം.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ സാമാന്യമായി മലയാളികൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ ഒന്നും തന്നെ ആ മാതിരിയിൽ സാധാരണമായ പരിചയമെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർക്കു പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതാണ് ഈ പാട്ടുകൾക്ക് അന്യഥാ സിദ്ധമാകേണ്ടിയിരുന്ന പ്രസിദ്ധിക്കു വിഘ്നമായി നിന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി. ഈ പാട്ടുകൾ പ്രത്യേകം ഉപകരണങ്ങളുടെ സാഹായ്യംകൊണ്ട് പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലർ അഭ്യസിച്ചുവന്നു. ആ ഉപകരണവിധാനങ്ങളും അതിൽ ഉള്ള പ്രയോഗപരിചയവും വടക്കോട്ട് ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നു. വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകളുടെ ശബ്ദഗതി ആണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നത്. ഇതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള പുലവന്മാർ ഈ തരത്തിലുള്ള സംഗീതപ്രയോഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന രസികത അത്യന്തം ആകർഷണീയമാണ്. എന്നാൽ വില്ലടിപ്രയോഗത്തിനു ചെറുപരിചയവും സമ്പ്രദായശിക്ഷണവും ആവശ്യമാണ്. ഇത്രയും പ്രധാനം അല്ലെങ്കിലും വേറൊരു കാര്യംകൂടി പറയാനുണ്ട്. തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ വിഷയവും അതിന്റെ പ്രതിപാദനവും കേരളത്തിന്റെ ഇതരദേശങ്ങളിൽ വേണ്ടപോലെ അറിയപ്പെട്ടവയല്ല. അവ ജനകീയസംസർഗ്ഗംകൊണ്ട് ഉത്തരദേശങ്ങളിലെല്ലാം പ്രചരി

ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള സ്ഥിതി മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നമില്ല. ഇങ്ങനെ പലപ്രകാരത്തിൽ ഇവയുടെ പ്രചാരഹീനതയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ കല്പിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നിരുന്നാലും, ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ഈ കാരണങ്ങൾ ഒന്നും നാടൻപാട്ടുകളുടെ അപ്രകാശനത്തിനു ന്യായഹേതുക്കളായി ഗണിക്കാവുന്നതല്ല. ഭാഷാചരിത്രത്തിലും കേരളഭാഷയ്ക്കും വ്യാപ്തമായ സംസ്കാരചരിത്രത്തെ പ്രത്യേകമായ കല്പിച്ച് അതിനു വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും നിർബന്ധമായി ആവശ്യമാണ്.

മറ്റു പലതരത്തിലുള്ള നാടൻപാട്ടുകൾ പരിഷ്കൃതകാലത്തെ കേരളീയസാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. ഭാഷയുടെ ആകർഷണീയത എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സഹായമായിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യം സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർ സംസ്കൃതശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വാദിക്കുന്നതിലുള്ള ഗംഭീര സാഹിത്യകൃതികളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള കാലത്തു ഇന്നും കേരളീയരുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവു നിമിത്തം. വരേണ്യമായ നാടൻപാട്ടുകളെ തിരസ്കരിച്ച് അവയുടെ വിലക്കുറെ അറിഞ്ഞു വരുന്നതാണെന്നും ഏറ്റവും വിശ്വാസമായി. ഗംഭീരമായ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ഒരു

[illegible] ഇവിടെ ചെയ്യുന്നതു്. നിശ്ചയമായും [illegible] എനിക്കുള്ള [illegible] കേരളീയരായ [illegible] ചില [illegible] എന്ന [illegible] എനിക്കുള്ള [illegible] ഇതിൽ എന്റെ [illegible]

യമുനാ സംമ്മേളനം പ്രാപിച്ചിട്ടാണു് ഈപ്പാഠം പ്രസരി ക്കുന്നതു് എന്നു പറയാം. ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർക ളിൽനിന്നു തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പററി സ്ഥലവാസിയായ ഒരാൾക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുന്ന തിനു് എനിക്കു സാധിച്ചു എന്നതിനു പുറമേ, ഇരവിക്കു ട്ടിപ്പിള്ളപ്പാട്ടു സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും സൗകര്യമായി. ഇത്രയും പറഞ്ഞതു് ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രീമാൻ നാടാർ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ എത്രമാത്രം പ്രോ ത്സാഹനം അർപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നേരിട്ടുള്ള അറിവുകൊ ണ്ടു് എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും എന്നു കാണിക്കാൻ ആണു്.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഉള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പാട്ടുകളും യഥാവസരം പ്രകാശി പ്പിക്കാനാണു ശ്രീമാൻ നാടാരുടെ ഉദ്യമം. ചാമുണ്ഡി കഥ എന്ന പ്രസ്തുത കൃതി ആ ഗ്രന്ഥമാലയിൽ ആദ്യത്തെ താണു്. കേരളത്തിൽ സർവ്വപ്രചാരമുള്ള ചാമുണ്ഡി കഥ ദേശസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി ഈ കൃതിയിൽ കാണുന്നു. ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം പ്രത്യേ കമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ വിവരിക്കു ന്നില്ല. ഈ പാട്ടിനു മറ്റുകാളിപ്പാട്ടുകളായിട്ടുള്ള താരതമ്യ പഠനം ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനമാ യിരിക്കും. പാണ്ടിനാട്ടിനെക്കൂടി സംബന്ധിക്കുന്ന പരാ

ദർശനങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ പാണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായതെന്നാണ് കാണുന്നത്. തിരുനെൽവേലിയിൽ ചരിത്രത്തെയും മററും ഇവയിൽ യക്ഷി കഥകളേയും മററും വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടു രൂപത്തിൽ ഇറക്കിയതുകൊണ്ടു ആ ദേശക്കാരുടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കാണുന്ന പാണ്ഡ്യദേശാചാരങ്ങളെല്ലാം ഈ കഥ ആ ദേശത്തുതന്നെ ഉണ്ടായതായിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കരുതാമോ എന്നും സംശയിക്കണം. എന്നാൽ ഈ പാട്ടിന്റെ കർത്താവായ പുലവൻ വെള്ളാറ്റിൻകര താഴക്കിൽ പറളായിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തിന് അടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ആളായിരുന്നതായി ഉപസംഹാരപ്പാട്ടിൽതന്നെ സൂചനയുണ്ട്.

നാരോതിപ്പാട്ട് എന്നു ആരംഭിക്കുന്ന കല്ലിച്ചു ഈ കഥയ്ക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രാമുഖ്യം കർത്താവു കല്പിച്ചതിനെപ്പററി ഒരു വാക്കുകൂടി ഇവിടെ പറയാനുണ്ട്. ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാംതന്നെ ഓരോ പുലവന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയവയാണെന്നു സംശയിക്കാനില്ല. എന്നാൽ ആദിമാതൃകയായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഗാനങ്ങളെ ഓരോ പാട്ടുകാരും ഓരോ വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചും

വിപുലപ്പെടുത്തിയും പാടാറുള്ളതുകൊണ്ടു ഗാനത്തിന്റെ മൂലസ്വരൂപവും ഇന്നു ഉപലബ്ധമാകുന്ന സ്വരൂപങ്ങളും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു. ഓരോ പാട്ടിനു തന്നെ ഇന്നു അനേകം പാഠങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു കാരണം ഇതു തന്നെയാണു്. കഥയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തെ തന്നെ ഭിന്നപ്രകാരത്തിലും ഭിന്നശൈലിയിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈ നാട്ടുപാട്ടുകളിലും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ഗായകന്മാരുടെ കർത്തൃത്വം ഈ പാട്ടുകൾ അനേക പ്രയോഗിച്ചു ഭാഷകളിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയാണു് ഇവയുടെ ജനകീയസ്വഭാവം സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതു്.

ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കാലഗണനയെ സംബന്ധിച്ചു ചില വിവരങ്ങളുംകൂടെ പ്രദർശിപ്പിക്കാം. എണ്ണൂറിപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായ മലയാളനാടിന്റെ ആക്രമണത്തെ പരാമർശിച്ചുള്ള ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു മുതലായുള്ള ചരിത്രപരമായ ഐതിഹ്യം പാട്ടുകൾ കാലഗണനയ്ക്കു വശംവദമാകുന്നു. മററു ഗാനങ്ങൾ ഇന്ന ഇന്ന കാലങ്ങളുണ്ടായി എന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആരാധനാസംബന്ധമായി പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പാട്ടുകളുടെ ഉല്പത്തി നമ്മുടെ പ്രാചീനകാലത്തോളം തള്ളാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഭാഷാസംബന്ധമായവ

പ്രയോഗസംബന്ധമായോ ഉള്ള തെളിവുകൾ കാലകല്പനയ്ക്കു സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഈ വക പാട്ടുകളിലും കാണാവുന്നതല്ല. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ ദായാണെ വ്യാകരണഭാഷ ഇന്നും ദ്രാവിഡഭാഷയുടെ മൂലസ്വരൂപത്തെ അവസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു ഗവേഷകന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്കു കാലകല്പന സർവസ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു ചിന്താപദ്ധതിയെ ആശ്രയിച്ചു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു പദ്ധതി ഈ പാട്ടുകളുടെ വിഷയത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു എളുപ്പവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ തെക്കൻപാട്ടുകൾ കാലവിമർശനത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതായി സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തെക്കൻപാട്ടുകളും രാമചരിതത്തിൽ നിന്നും അതിവിദൂരമായ അനന്തരകാലത്തു ഉണ്ടായതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാമചരിതത്തിനു തന്നെയും ശാസ്ത്രകാരനും മുമ്പുകൊണ്ടു പ്രചരിച്ചിരുന്ന പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായിത്തന്നെ വിശ്വസിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നു ഉപലബ്ധമാകുന്ന പാട്ടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും അപ്രകാരമൊരു പ്രാചീനത അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

മലയാളത്തിലെ ആദിഗാന മാതൃകകൾ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാം പ്രത്യേകം പഠനവി

ഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. ഇവയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തങ്ങളും ഈണങ്ങളും ഏതെല്ലാം എന്നും സാഹിത്യപ്രകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങളുമായി അവയ്ക്കുള്ള ബന്ധം എന്തെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. വർണ്ണനാവിഷയത്തിലും കഥാകഥനത്തിലും മററും ഈ പാട്ടുകൾ സാഹിത്യകൃതികളോട് എത്ര താദാത്മ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കണം. ഇവ ആര്യസംസ്കാരത്തോട് എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതേതംശങ്ങളിൽ ഇവ സ്വതന്ത്രങ്ങളാണെന്നും പരിഗണിക്കുന്നതും ഭാഷാവിഷയമായി പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഈ പാട്ടുകളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുമെങ്കിൽ ഇതുവരെ ഇരുളടഞ്ഞുകിടന്ന പല ഭാഗങ്ങളും പ്രകാശിക്കാൻ ഇടയാകുമെന്ന വിശ്വാസപൂർവ്വം പറയാം.

ഈ ഗാനങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു കാണണമെന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ശ്രീമാൻ കൊല്ലുക്കുണ്ണൻനാടാരുടെ പ്രയോജനപൂർണ്ണമായ ശ്രമം അനുഗ്രഹപുഷ്ടമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
25—9—1119

ശൂരനാട്ട്
പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

ഇതിവൃത്തം

പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദേവാസുരന്മാർ തമ്മിൽ വിരോധമുണ്ടാവുകയാൽ സുരന്മാരെ അമർച്ചവരുത്തുന്നതിന്ന തക്ക ബലവീര്യപരാക്രമികളായ സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിനായി രണ്ട് അസുരസ്ത്രീകൾ തപസ്സുചെയ്തുതുടങ്ങി. തൽഫലമായി മഹാവിഷ്ണു പ്രത്യക്ഷനായി അവരുടെ ഹിതാനുസരണമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിന് വരം നൽകി. അതനുസരിച്ച് രണ്ടുപേരും ഓരോരോ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുകയും, അവർക്ക് ചണ്ഡനെന്നും, മുണ്ഡനെന്നും നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവർ ദിനംദിനം വളർന്ന് അമിതബലവീര്യപരാക്രമികളായിത്തീർന്ന് ദേവന്മാർ ചെയ്യുന്ന യാഗാദികർമ്മങ്ങളെല്ലാം വിഘ്നപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം നിർജ്ജരൌഘത്തിനുണ്ടായ ദുഃഖം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ ഒരു ദിവസം ത്രിമൂർത്തികളുടെ സന്നിധിയിൽപോയി അമരന്മാർ സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ഇവരുടെ സങ്കടത്താൽ കോപിച്ച ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ "ചാമുണ്ഡി" ജാതയായി. അതുകൊണ്ട് ദേവന്മാർക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാകുകയും, അവരെല്ലാം താണു

വീണു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്തോഷഭരിതയായിച്ചമഞ്ഞ ചാമുണ്ഡി സദാശിവനോട്, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനുള്ള കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചു. ദേവന്മാരുടെ യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ വിഘ്നപ്പെടുത്തിവരുന്ന ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാരെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനാണു ജനിപ്പിച്ചതെന്നു ഉണർത്തിക്കയാൽ അവരുടെ സന്നിധിയിലേക്കു ദേവി ഭൂതഗണങ്ങളോടുകൂടി കോപാതിരേകത്തോടെ തൽക്ഷണം യാത്രയായി. അസുരന്മാരുടെ താമസസ്ഥലമായ വട്ടക്കോട്ടയ്ക്കടുത്തുചെന്നു ഓരോ ആധിക്ഷേപവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞു സമരത്തിനു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടു ക്രുദ്ധിതരായിച്ചമഞ്ഞ അസുരന്മാർ സമരസന്നദ്ധരായി. അതിഘോരമായ യുദ്ധം ഇരുകൂട്ടരും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ചാമുണ്ഡി അസുരന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു.

ഇപ്രകാരം അസുരനിഗ്രഹം ചെയ്തു ദേവന്മാരുടെ സങ്കടത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തിയതിനുശേഷം, പിതൃസന്നിധിയിൽ പോയി ദേവി വിവരം ഉണർത്തിച്ചു. തൽസമയം, സന്തോഷഭരിതനായിച്ചമഞ്ഞ ശിവൻ അവളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മലനാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കാനും ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന ബലിപൂജാദികൾ സ്വീകരിച്ചു നാട്ടിനെ രക്ഷിക്കാനുമുള്ള വരം നൽകി. അനന്തരം ദേവി കാഞ്ചിപുരത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെനിന്നും ഇടവഴിമാർഗ്ഗം

വട്ടപ്പാളയം, ശാലിപ്പുപുരം, കരമംഗലം, ഉത്തമപാളം വെട്ടപുരം, ഉദയവാറംവെട്ടപുരം, ഉത്തമനാർവട്ടം, മണ്ണപ്പുത്തൂർ, ബാല കന്നനായ്പുരം, ചെട്ടിയാർപുരം, കണ്ണനൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് തിരുച്ചിറാപ്പള്ളിയിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നും, മണിയകാകുറിച്ചി, ഉടയാറം വെട്ടപുരം. എറനല്ലൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് അവിടെയുള്ള വിശേഷങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ച് മധുരയിലെത്തി. തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരത്തിൽ മധുരയ്ക്കു തുല്യം മനോഹരം ഒരു സ്ഥലത്തെങ്ങും കാണുകയാൽ വൈഗ നദിയിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തശേഷം, ഓരോ ക്ഷേത്രങ്ങളെ ദർശിച്ച് പ്രതിഷ്ഠാമൂർത്തികളെ വന്ദിച്ചു തുടങ്ങി.

അനന്തരം, തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം നാട്ടുവാസികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി കോളറ, വസൂരി, മുതലായ രോഗങ്ങളെ വ്യാപിപ്പിച്ചു അവർ ജനങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ, ചെട്ടികൾ, കാവർ, കൊള്ളവർ, മറവർ മുതലായ ജാതിക്കാർ താമസിച്ചുവന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവർ പ്രവേശിച്ച് വൃദ്ധകൾ, ഗർഭിണികൾ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, കന്യകാമണികൾ മുതലായ സകലരെയും സംഹരിച്ചുതുടങ്ങി. എത്രത്തോളം നിരുപദ്രവമായിരുന്ന മധുരയിൽ ഈ വിധമുള്ള മരണം സംഭവിക്കുക

യാൽ ഉപദ്രവിതരായിപ്പോയ ജനങ്ങൾ രാജസന്നിധിയിൽ പോയി സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. തൽക്ഷണം, രാജകല്പനയനുസരിച്ച് കണിയാരെവരുത്തി പ്രശ്നം വയ്പിച്ചു. കണിയാർവച്ച ആദ്യരാശിയിൽ തന്നെ അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ദേവതമാരുടെ പേരുവിവരവും മററും ഉണർത്തിക്കുകയാൽ, അനന്തരകരണീയമെന്താണെന്ന് രാജാവ് ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. മാന്നാമഠത്തിലുള്ള മധുമന്ത്രിതന്നെകൊണ്ടുവന്ന് ഈ ദേവതമാരെ പിടിച്ചുകെട്ടിയല്ലാതെ നാട്ടിന്ന് രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി. "ദേവാചലമന്നൻ" അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. അതിൻപ്രകാരം ചാമുണ്ഡി, മാന്നാമഠത്തിൽ മധുമന്ത്രിയുടെ ഗൃഹത്തിലെ പരദേവതയായിത്തീർന്നു.

ഇതിന്റെ ഉപകഥയായിപ്പറയുന്ന മററൊരു ഭാഗമാണ്, "ഭാരിയാട്ടംപെരുമാളു"ടെ കഥ. പാണ്ടിനാട്ടിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായിത്തീരുന്നതിനിടയായ വൃത്താന്തമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. വൈകയിലെ പടവീട്ടിൽ "കൊന്തലരിശല്യൻ മണിവേന്തൻ" പഞ്ചരംഗപ്പടയോടുകൂടി രാജ്യഭാരം ചെയ്തുവരുന്നകാലത്ത്, തെൻതെരുവും വടതെരുവുംവച്ച് ദേവന്മാർ വസിക്കയായിരുന്നു. അതിൽ തെൻതെരുവ് അഭിവൃദ്ധിയാർന്നും വടതെരുവ് അല്പം കുറഞ്ഞതുമാണ്. തെൻതെരു

വില്വ താമസംവിനാ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു് കുഞ്ഞു ങ്ങളില്ലാതെയിരിക്കയാൽ വൈക്കത്തുഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽ തപസ്സു ചെയ്തു, പൈങ്കുനി (മീനം) മാസം 12-ാംനു- വെ ള്ളിയാഴ്ച ഉത്രാടനക്ഷത്രത്തിൽ മന്ദിരപക്ഷത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കയും അതിനു് മാരിയാട്ടുംപെരു മാൾ എന്നു് നാമകരണം ചെയ്കയും ചെയ്തു. വിദ്യാ ഭ്യാസകാലമായപ്പോൾ സംസ്കൃതം, മലയാളം, തമി ഴ്, തുളു, ആര്യം, കർണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കയും ഏഴാംവയസ്സുമുതൽ ആയുധവിദ്യ പരിശീലിപ്പിക്കയും ചെയ്തു വന്നു. അതു മുഴുവൻ സ്വാധീനമാക്കിയശേഷം, സ്വകുടുംബത്തൊഴി ലായ അഭ്യാസ ശാലയിൽ ആശാനായിത്തീർന്നു. മാരിയാട്ടും പെരുമാളിന്റെ ഈ വിധമുള്ള വിദ്യാഭ്യാ സത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായിരുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ മകന്റെ പാണ്ഡിത്യം മറ്റുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കണമെന്നു നി ശ്ചയിച്ചു അക്കാലത്തു കീർത്തിമാനായിരുന്ന ഒരു പരദേ ശിയെ വരുത്തി മത്സരിപ്പിച്ചു പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽവ ച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിച്ചു് രാജാക്കന്മാർ കൈ യ്യിൽ വീരശൃംഖല വാങ്ങി.

ഈ സംഗതി ക്ഷണത്തിൽ കാട്ടുതീപോലെ നാടെ ങ്ങും വ്യാപിച്ചു. താമസംവിനാ മധുരാധിപതിയായ കൊണ്ടലമറിമല്ലൻമണിവേന്തന്റെ ശ്രവണപുടങ്ങളിലും

പതിനൊന്നു. തൽക്ഷണം അതുവെച്ച് ചിതംപരമാവുന്ന ശേഷം ശകവർഷ ചരിത്രാദികളെയും ശാസ്ത്രങ്ങളെയും പെരുമാളെ 12 ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചേലായായി. ചിന്തിക്ക കയുംചെയ്തു. വടക്കേമലവിൽ ഇതുപ്രകാരം [illegible] കൂടി പല വിഷയങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു [illegible] യാൽ, തെക്കന്മാർ [illegible] ഒരു [illegible] ഇവരെല്ലാം [illegible] കൊണ്ടാട് [illegible] വിശ്വസിച്ചു. പൊതുജന മദ്ധ്യത്തിൽ പരസ്യവിളംബരം കാണിക്കുന്നതിനു [illegible] ഓലയെഴുതി [illegible] അദ്ദേഹം കത്തിലെ വിവരം [illegible] രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. രാജാവ് ഇതി ന് അനുവദിക്കയും അപ്രകാരം ഓലയെഴുതി അയച്ചു തന്നുരാൻകട്ടി [illegible] ക്ഷണിച്ചു [illegible] ചെയ്തു. [illegible] കടം വെട്ടിവീഴുന്നതിന് [illegible] അതിൽ [illegible] ജയിക്കുമെന്നും [illegible] [illegible] ജയിക്കുമെന്ന പെരുമാളും [illegible] ല്ലയാൽ അതിൻപ്രകാരം തീയതി നിശ്ചയിച്ച് പൊതു ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു.

നിശ്ചിതദിവസം, മറവർ, ചാന്റോർ, വടുവർ, കുല കർ, ഇടയർ, തെലുങ്കർ, പാണ്ഡ്യർ, തച്ചർ, കൊല്ലർ,

പട്ടാണികൾ, കാവർ, ചക്കിലിയർ, കൊങ്ങിണികൾ, ഈഴവർ, നാശിയർ, കവിരെർ, കന്മാട്ടികൾ, മാരാർ, മുക്കവർ, നായന്മാർ, വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശികൾ, കരറാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടർ, കവരാന്തിയർ, പറവർ, തോൽവാണിയർ, മീനർ, പണിക്കർ, മുതലായ ജാതിക്കാർ വന്നുകൂടി. ഇപ്രകാരം ജനനിബിഡമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, പാണ്ടിരാജാവും എഴുന്നള്ളി ആ സന്നിധനായി. ആളുകൾ ഇരുകക്ഷിക്കാരുടെയും ഇരുവരുടെയും ആയുധമുറകളെ കണ്ടുകൊണ്ട് കാണികളെല്ലാം അതിശയപരവശരായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ പോർ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം തമ്പുരാൻകുട്ടിരാവുത്തർ മല്ലിരാവുത്തരുടെ കഴുത്തു ലക്ഷ്യമാക്കി വെട്ടി. തൽക്ഷണം അതു ദ്രോഹം കടകംവെട്ടിമാറി രാവുത്തരുടെ നെഞ്ചിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി കുത്തി. കാത്താറ രാവുത്തർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു മൃതിയടഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ അന്നത്തെ മതൈപ്പുകാർ ശത്രുപക്ഷത്തെ രാവുത്തരെയെടുത്ത് സ്വരാജ്യത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

അനന്തരം മല്ലി രാവുത്തരുടെ സഹോദരനായ കൈലാസമുട്ടിരാവുത്തർ, തമ്മിൽ പോർ ചെയ്യുന്നതിന് അനുവാദം കൊടുക്കണമെന്ന് പാണ്ഡ്യരാജാവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഈ കലാപത്തിന് വീണ്ടും അനുവദിച്ചാൽ ഫലം മൂർച്ഛിതമായിരിക്കും എന്ന് ധരിച്ച രാജാവ് അ

തിരുമലയ്ക്ക് അനുവാദം നൽകിയില്ല. ഈ നിശ്ചയമറിഞ്ഞ തെൻതെരുവു നിവാസികൾ ദുഃഖവും വൈരാഗ്യവും നിറഞ്ഞവരായി സ്വനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. മാമിയാട്ടു പെരുമാളുടെ ഈ സാമർത്ഥ്യത്തിൽ കൊന്തവമറിമല്ലൻ മണിമാർവന് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാവുകയാൽ ആട്ടുഹത്തെ ആനപ്പുറത്തു കയററി ജയഭേരി അടിപ്പിക്കുകയും, ഈഴവരി മുതലായവ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരേ ഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചായി കളിച്ചതൊഴിച്ച് രാജധാനിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സ്വജാതിക്കാരെല്ലാംകൂടി ആട്ടുഹത്തിന് അനുമോദനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. ഇതിൽ തെൻതെരുവുകാർക്ക്, വിശേഷ്യ കൈലാശക്കെട്ടിലെ താവഴിക്കാരോടു അസൂയ വർദ്ധമാനമായി വന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലെ കൊന്നത്ത് നാൽ രാജ്യവിഭാഗത്തിലെ നിവാസികൾക്കും ജാതിയായ സന്തോഷം ഉണ്ടെന്നു കാണുകനാൽ താവഴിക്കാരുടെ അസൂയ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. തൽഫലമായി പെരുമാളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം താവഴിക്കാർ ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി.

ഒടുവിൽ ബാധയെ വിട്ട് നിഗ്രഹിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് തെക്കേത്തെരുവാശാന്റെ തെക്കേതിൽ ചെന്നിരുന്ന് ഗണപതി മുതലായവർക്ക് പൂജയുംചെയ്തു. മുന്നൂറുപണം

കൊടുത്തു് * "പ്പുള്ളിയെ" വാങ്ങിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ രാവുത്തർ ഈ പുള്ളിയെ തടുക്കുന്നതിന മാനാമധുര മന്തിരന്റെ ഗ്രഹത്തിൽചെന്നു് മൂന്നച്ചുപണവും മൂന്നുകഴഞ്ചു പൊന്നും കൊടുത്തു് ചാമുണ്ഡിയെ വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി സ്വാക്ഷാല്ക്കാരമായി വട്ടതെരുവിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എതിർകക്ഷിവിട്ട പുള്ളികളെയെല്ലാം ചാമുണ്ഡി തട്ടിനിവർത്തി. അന്നുമുതൽ ചാമുണ്ഡി പാണ്ടിരാജ്യം രക്ഷിക്കുന്നതിന് അവിടെ സ്ഥിരവാസമായി.

---

* ഒരു ജാതി പിശാച്.

ചാമുണ്ഡികഥ.

ആദ്യമായി കവി ഒന്നാമതു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള തിരുമല, ത്രപ്പരപ്പ്, തിരുനന്തിക്കര, കല്കുളം, തിരുവിതാംകോട, ത്രപ്പന്നിക്കോട്, നട്ടാലം മുതലായ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളെ വൎണ്ണിച്ചതിനുശേഷം പരശുവയ്ക്കലിനെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കവിയുടെ സ്വദേശം എന്തായിരിക്കാമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പരശുവയ്ക്കൽ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലുള്ളതാകുന്നു.

1 ഒന്നിലെ നിന്ന് ശിവശക്തി ഉദയാനന്ദം
ഒക്കവെ മൂൎത്തികളാകിനാർ
കന്നാകവെ തിരുവമ്പാടത്തിലീശനാർ
കൂടവെ അനന്തരൂപമതാകിനാർ
തെന്നൽപോലെ എൻപത്തിനാങ്കന്യായിനം
ശ്രീപത്മനാഭനാകി നിന്നാരത
മന്നളാട്ടംപരമ പൊരുളതാന മൂൎത്തികൾ
ഉലകമങ്ങെങ്കും നിറഞ്ഞൊരുതേ

നിറചെൽവമായ് നിന്റ പൊന്നമ്പലത്തിലേ
നൃത്തമാട്ടം കറയ്കണ്ടരെ
കറവെന്നിയ തമ്മം നിനവോടിരുപ്പവർകൾ
കററമറതിപ്പുവിയിൽവാഴ്വരാം
അറിയാമലേ തപം ചെയ്യാത മനുതർകളും
അപ്പുവിയിൽ വല്ലാതെ വാഴ്വരാം
തിറമാന മനുതർകൾക്കു പാപങ്ങൾ തീരവേ
ശിവമൂർത്തിപൂമിയിലെഴുന്തതേ
തേശത്തിൽ മുൻപനാം തിരുമലയിൽ മഹാദേവർ
ശിവപാതം തൊഴുവൻ നാരായണാ
നേശമതോടു വാഴും തിരുമലയിൽത്തനുരോൻ
നെഞ്ചാരവേ തൊഴുതിടിനേൻ
ഓശക്കിരുപ്പതാന നന്തിചേരും ഇപ്പുറപ്പിൽ ഒന്നാന
തിരുവടിവണങ്ങുവോം
മാശണ്ണുടനെ തിരുനന്തിക്കരമേവുന്ന മഹാദേവർ
ശിവപാദം പോററുവേൻ
പോററുവേൻ തിപ്പിലാംകടിയിൽ മഹാദേവനുടെ
പൊൽപ്പാതമെപ്പൊഴുതുമാരവേ
നീരൊററഞണിഞ്ഞു അടികനായിട്ടു വാഴുന്ന
നെറചന്നിപ്പാകത്തിലീശരേ

ആററവേ കൽഷമുത്തിൻ കരെയ്ക്കണ്ടതേ
അടിയിണ കൈതൊഴുവേനൊന്നോമോ
കൂറൈറാ ഉതിഞ്ഞുവാഴും തിരുകമ്പത്തകോമാനടി
കൂടവേ കമ്പ്ടവെനെപ്പൊഴും
അടിയൻ തൊഴും തിരുവിടായാട്ടു വാഴ്ന്തിരുന്ന
ഐയ്യങ്കരവാഴും ശിവശങ്കരര
നെടുമാനടിയിലേ തോന്നും തിരുവിതാംകോട്ട
നാതനെൻറ മെയ്പ്പൊഴ്ളുമന്നിരേ.
തിടമോടുവാഴും തൃപ്പറ്റിക്കോട്ടീശരേ
മെയ്പ്പമാകക്കമ്പിട്ടകനെഞ്ചമേ
വടിവാനതൊരു തിരു നട്ടാലംമേവുന്ന മണിവണ്ണനൈ
തൊഴുതുവാഴ്ക
വാഴുന്നാട്ടുമിയിൽ പ്രതിഷ്ഠചെയ്യും
വടിവോട്ട പാരശ്രാമനെ
ആഴാചമുത്തിരത്തിൽ വാങ്കിത്താപൂമിയിൽ ആണ്ടതും
പരശുരാമനെ
താഴാമിൽ വില്ലുടെ പരശുവയ്ത്താണ്ടതും
തനവിധം കെട്ടുമഴിന്തതേ
അയ്മാനിയം ബലവീരിയം പോനപിൻപു
അരശർതാഴെയൊത്തുമൊരായുതം

തകൎത്തൊട്ടു രാമൻ പുറപ്പെട്ടന്നല്ലോ
തൻബലം കെട്ടുഴിഞ്ഞതും
ചികമാന പിരങ്ങോളശ കേട്ടാലൊരുത്തനാറാം
ചികയേറിവങ്ങരളെയും വായിനാർ
അംഗ്രേസാധിപൻ വെലാധിക്യം പോനതും
അംഗ്രേസ്സാൻ വൈപ്പുത്തുമൊക്കാരുതം
പുകിയതാന വേൽ പാഗ്രേ തൊന്തരോദേശങ്കൾ
പുകൾപെരിയതാൻ പെരിയുളരതേ
അരിയ പുകഴാനലൊവാൻ ശ്രീമന്മഥടിയിണകൾ
അൻപൊട്ട തൊഴുവാനെന്നൊരവും
വരിക ഉട്ടനെപ്പോഴും എൻമനം തെളിയവേ വാഴ്ം
ഇവിടെ ശുഭവരം തരാതുള്ളവായ്
കരതലാരകൾ ചിന്മാന ശ്രീമന്നാരായണ
കൈതൊഴുവാൻ എൻമനമിതാരാം
താരമാത ബൃതിർകശവനൊന്നസ്വരനെ മധ്യയാമലേ
മെൻതകൊണ്ടൻ
വീര്യമടന്നൊന്നാളും അറിയവെ അവിടത്തിൽ
വിരവോട്ടു പുള്ളു കൊണ്ടതുള്ളമാം
നാരായണാന്തികേശവപ്പെരുമാൾ നാടിയേ
എപ്പോഴും നിനൈനത്തേ

ആരവേ കമ്പിട്ടുവാഴുവോൻ ഉൻപാതം അടിയോങ്കൾതവി
തരവേണമേ
വേണമേ ഉൻപാതം ചെന്തനന്താപുരിയിൽ
മേവുന്ന ശ്രീപത്മനാഭനേ
വാണരുളാൻ പാണ്ടവർക്കുതവിചെയ്തു കനകം പോലെ
വാന്മയായ് തീർന്നരുളിയോ
പേണി അടിയോർക്കിടർ വാരാമൽ കാത്തു പിൻപുണ
കരം ചെയ്കമെന്നേരവും
ആണയെ ചെങ്കമലനായകം അടിയോങ്കനെ ആണ്ടു-
കൊണ്ടരുളപ്പോഴ്ലും ഗണപതിയല്ലൊ
അഞ്ചൽവളമാകവെ മിന്നിത്താപുരി താണ്ടും
അമ്മനാട്ക്കരയിൽ ഭഗവതി 40
നല്ല അരുതാലുണ്ട കേരളാ താതനേ നാടിയെ
വടക്കുവഴി ചൊല്ലിയെ
കൊമ്പുംകിളിയോടുവാഴും മലയിൽ പകവതിയും
ഭദ്രവെ വാഴ്വള്ളുതോട്ടത്തിലമ്മയും
തമ്പമാക പഴങ്കളെ ഞെല്ലോരും ചെപ്പോടെ
പരതമായ് കാണതരുളേണമേ. 43

ഈ ശ്ലോകം കവി ത്രിമൂർത്തികളെയും സരസ്വതി പാർവ്വതി മുതലായവരെയും ഗുരുവിനെയും വന്ദിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും വേലായുധൻ എന്ന ആളായിരുന്നു ഈ ഗ്ര
ന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവെന്നു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

II A ഹരികരിനാരായണരേ! ശരണം
1 അലക ഉള്ളാടിന താതാ! ശരണം
തിരുപുരമെരിചെയ്ത ശിവനേ! ശരണം
2 വെപ്പിന്ന മുല ഉമയാളേ! ശരണം
കരിമുഖവാഗണനാഥിയേ! ശരണം
കാരൊളികവിനായകിയേ! ശരണം
3 വിരികമലപ്പൂ വാഴ്‌വേ! ശരണം
വേലായുതനെന്ന കുമരവേ! ശരണം
B വെള്ളിപ്പാടിന വാരൂസ്സാര പൊൻമലർ
മുണ്ടിപ്പാടിന കൈകയ്യാര കിന്നരിയായ്
അല്ലൽ തീർത്തുടൻ അഴിവിൽ പാഴുന്ന
അരിപതമനാഭസ്വാമിയേ! ശരണം
നീറണിയും മേനി ഉമയവൾ
നേരമപ്പാതിയും പകുത്തുടനേ

1 പിശാച്
2 ഭംഗിയുള്ള
3 വികസിച്ച താമരയിൽ വസിക്കുന്ന ലക്ഷ്മീദേവി

4 ഗുരു കൊടുത്ത നായകനേ
[illegible]
വേദാ [illegible]
മേവിളങ്ങീട്ടും വെളിവാകും
5 എണ്ണത്തെറിനശംകരനെ
ഇളയ പിറപ്പൊരുന്നാനായി പുതിനാൽ
നകരിവാഴ്കരി ഉകയാക്ക്
നാ 6 [illegible]
വാരി വിഷമുണ്ട കാലം തന്നിൽ
വന്ന 7 ഗൗമവും മീണ്ടതാല്ല്യാ
മീരായ് വിഷത്തെയും മിടററിൽ വെച്ച
ശിവനേ! തിരുമനം തെളിയവേണം
നീളം പാശിയും പോലിരുന്നോം
നലമായ് പിറന്നടിയൻ ശരണം പുക്ക
പുക്കമലരടി ശരണം പുക
പൊരുളുമായി നന്മകൾ കാത്തരുളേണമേ

4 ഭാഗം
5 മാറ്റ് (കാള)
6 ധർമ്മരാജ്യമുള്ള [illegible] യശം
7 ദു:ഖം
8 ഭോഗികാകംവ്യയം

C മിക്കജയിക്കാറു പൂത്തമികം
ചിറന്ത നാന്മുഖനാർ ദേവിയോട
മെയ്യുണ്ണാളുമയാം പാദംപണിന്ത
മലരടിയന്നതിനം പോററിട്ടവനേ
കൈവെ മാസ്റ്റുകളുവാരെത്താൻ
ഉററു തൊഴുതെത്തി അടിപണിന്ത
പണിന്ത പരമനേയും മാലവനേയും
ഈശ്വരിയേയും പകവതിയേയും
വണങ്കം പത്തിരമ്മ കാളിയോടെ
മലപോൽ മാമുണ്ണികതെമാമറോൻനാൻ
ഇണങ്കം ശിവശക്തി എൻപണ്ടെപ്പാം
ഈശർ തിരുമേനി പിടിവിൽ നിന്റ
കലങ്ങൊരിങ്ങുവർകം പല വിതമായ്
ഏടുത്താർ ശിവനും ശിവമേ മനേ
അടിയുടയോ തിരുമുരുകാ!
അമ്മ ഉമയാളും ഒരൊരൊട്ടുണ്ണ
തിരിപുരമെരിചെയ്ത അരനാരുടെ
തിരുമുദയ പുതൽവനായേ
കരിമുഖാവാ! അങ്കരനേ!
കളിത്താട്ടമെന്തൻ ചിന്തയിലേ

വിരൊധ്യമാമുണ്ടി ന്നെമകളെ
വിള്ളമാറപ്പാട വായുമണ്ഡലമായ്
ആറുകാലാ വിഷമെന്ന ഉണ്ടോൻ
മാറ്റലമുള്ളതാകും ഞാനൊന്നാർ
കോലമായ്, നല്ല അതി സ്വില
കൊമ്പി ഉയരാളും പഴവട്ടിയായ്
ചീലമുടനെ നിന്റു കണ്ണിനിവേ
തെളിഞ്ഞു തിരണ്ടായ കല്ലുകളേ!
മൃഗമാന മുതൽ വെതിരാണേ!
നീലമുകിൽ വതിരോവായ
നിമിഷമുടൻ കനത്തകവറുതക
മുത്തമിട്ട് കണ്ടെന്ന വന്നുതക
ചെന്തില്ലുവമ്മ പെയ്യുമാരു!
ചെൽവക്കറമകൾ മണ്ണ വാള്ളാ!
വണ്ടിയെന്നെന്നെ കാവിട്ടവാൻ
വാറ പിന്നെകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിൽക്കെ
എന്തൻ കവലയെ തീർപ്പതും
എന്തെന്ന കഥ വാൻറാം തീർപ്പതുമ്മ
ചിന്തതന്നിലെ എപ്പോഴും
തെളിഞ്ഞുവിളയാടവരണം

1 ആരണത്തിന്നകപ്പൊരുളേ!
അനവദ്യമാം തിരുമേനിയും
പൂർണ്ണമായ് ഇണങ്ങിടും
പാർക്കൊടുവേ എന്റെ വാണിമാതേ!
ചിന്മണിമാം കഴൽ സരോജത്തേ!
ചിന്തതന്നിൽ വന്തെപ്പോഴും
നിറഞ്ഞാടിയേ എപ്പോഴും
നിന്നെന്ത കരുണ വരുത്തുകവേണം
സങ്കടങ്ങളെല്ലാം ഒഴിവാക്കണം
തന്തിമുഖസോദരനാം കരിമുഖനും
ഇപ്പുടൻ മുന്നിൽ വന്നീടണം
എന്തിലിട്ടാട്ടമാ ഉമതനയനും
പച്ചമുകിൽ വർണ്ണൻ തിരുമേനിയാനും
പങ്കജം കണ്ണുള്ളവനാം വിഷ്ണുവാനും
ഇപ്പുടൻ വരേണമേ
കൈലമലമേൽ ശരണം പണിഞ്ഞോൻ
കണ്ഠമതിൽ വിഷം ധരിച്ചോൻ
2 കങ്കാള വൈരവൻ താൻ

---

1 വേദം
2 ഏലിവാഹനിന്ത ശിവൻ

പണ്ടേ മുണ്ടായ [illegible]
ശക്തിയായുള്ള ഒരു പു[illegible]
മണ്ടിയെരിവി[illegible]
മനുഷ്യർക്ക് ഉതവിയാക
കൊണ്ടു പാപ[illegible]
കേറംവിയുടൻ പാപ വ[illegible]
[illegible]കിടാൻ നാൾ ന[illegible]
[illegible] പാപങ്ങളൊ[illegible]
മുട്ടം പിറപ്പും താനറിയാതെ
മുന്നറിയാതെ [illegible]

മറെറാരുരൂപം

D ആർത്തിതീരുകാ [illegible]
ആമ്മ ഉദയാർത്ഥം തിരുവുള്ളമാക
തിരുപ്പുരമെരിചെയ്ത [illegible]
തിരുമുടയ ഉതവിനിമേ
കരിമുകവാ ആയ്ങ്കനേ
കളിയാട്ടമെന്താൻ [illegible]
വിരവിൽ [illegible]
ഇതമുറപ്പാട [illegible]

• • • •

നാടി അറിവോർകളും അന്തണരെല്ലാം
നല്ലതന്നെ കൊമ്പൽ കൊള്ളുവോണം
കൂടിയ ചാമുണ്ഡിമാരെയുമാ
കററമുള്ളതെല്ലാം പൊറുത്തരുളുവായ്
പൊന്നും പവിഴവും കലർന്തപോൽ
പൂമന്തിരന്തോർ കളരിയിലെ
വൻ വിതങ്ങളൊന്നും അറിയാതെ
വന്നവിട്ടൽ പാദ സരസേതമായ്
ഏൻ പറഞ്ഞുവാഴും ഈശ്വരനേ
തെളിവായ് ഇടത്തർ കതകളെല്ലാം
ഇൻപമുടൻ നാടകം പാടുവതും
എല്ലാവരും ഉന്നിക്കേട്ടരുളുക
കററമകററിയിലാം 3 തഴകതിരോൻ
4 കതിർത്ത, ചാമുണ്ഡിമാർകളെ
നൽ തമിഴ് നാടകം പാടുവതും
നലമാക ഉന്നിക്കേട്ടരുളുവായ്
ചാവുകതയിൽ പിഴൈ വന്താനാൽ
ചലിയാമലേ തിരുത്തിടുക

3 സൗന്ദര്യം പൂർത്തീകരിച്ച
4 ശോഭയേറിയ

മാറി ഇരുന്തപേർ അനേകമാം
മനംവൈത്തു ഉന്നി കേട്ടുകൊൾകാ
അറിവുടയ തേവതൻമാർ
അടങ്കലമായ് മനംമകിഴ
വേതിയർപോൽ അടിയാർകൾ
വില്ലിലുങ്കൾ കഥൈ പാട്ടാലും
നെറിമുറിയാമിൽ പിഴൈത്തിടിലും
നീതിയോടെ നിങ്കൾ പൊറുത്തരുൾക
ചിറിയോങ്കൾ പിഴൈത്തിടിലും
തിരുമനസ്സിലെ കൊള്ളലാകാത
ചീറിയേൻ ചിലകൈയറിയേൻ
ചിറന്തവില്ലിൽ പാട്ടും ചിലകൈയറിയേൻ
ചാമുണ്ഡിയമ്മ കതൈയറിയേൻ
പൂരണമായ് ഇക്കതൈയെ
പൊരുളും പാടി വില്ലിൽ പാടവാസ്തു
ഏവി പാട്ടുകൾക്ക് അയംപൊലിവ
[5] ഏർണ്ണങ്കം പുകഴ്‌വിളങ്കം
എന്തൻ കരുണാകരൻ വാഴ്ക, വാഴ്ക

---

5 സൗന്ദര്യം

മാറുമുള്ള കുരുവിൻപാതം
മറക്കാതെ എൻ തലക്കൽ ലക്കൊണ്ടവൻ
കുരുപാതം എപ്പോഴും
കരയാതെ നിൻ തന്നെ അരുളുന്ന്
ചൊല്ലി പൂവാതെല വണങ്ങിട്ടുവേൻ
ചെയ്യോകതെല്ലാം ഉതവുവേണം
പരിതാപകരമാ നിർപ്പുഴക്കം
ചെയ്താൽ പാപമയ താപമോടാ
കന്നി അടിയാർകൾ പാടുകൾ
കയണമുള്ള നാഥാ ഉതവുവേ
വീരൻ വിഴാതു നമസ്കാരം
വരമെഴുതാനുള്ള ദാനമാരം
ആക ഒന്നുപോലെ ദൈവികാകാവി
ആണ്മയേ താതൻ പുകഴ്ചേര
മേര അടിയോരുകൾക്കിടത്തീടു
ചൊപ്പനാക ഉള്ളം നിറവാകവേ
താകമാകൊകാരണം ശുരുവനേ
താഴയൻതന്റെ പുഴ്ത്തും നിനച്ചേൻ
പാടുണ്ടിങ്ങനെ പിറപ്പതെല്ലാം
പാറച്ചെപ്പടിയോടാറിയെന്നോളു

ദേവിസ്തുതികളവ ഇപ്പടിയേ
വെററിയൊടുമന്നു തന്മനത്തിൽ
ഉൾക്കപ്പാടുകൾ അന്നും പുതിയായ്
എടുത്ത കഥ നൻറായ് നടത്തുകയേ
ചിന്തതന്നിലതുപ്പടിയേ
തെളിവായ് കനകം നിറുക്കവരേ

അട്ടത്തൂതന്റെ കവിതക്ക് ഗണപതി മുതലായവർ സഹായിക്കണമെന്നും അവർക്ക് പലവിധ പലഹാരങ്ങളും നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്താമെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇതിൽ കവി കുമാരനായിരുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

III A അന്തിവെയിൽമുതിർത്തതാൽതന്നിൽ
അഞ്ചലുറവ പൂണ്ടിട
അരുക നറുമലരിണകൊണ്ടണിഞ്ഞ
അരു മെരു പറ പുതൽവനേ
പത്തിയുറവ കരത്താലന്തിന
ഭംഗിയെഴന്തുളള മാനവ
പതറ കട്ടുടി ചിതറ കവടണി
പതയ നൊട്ട കള പുതൽവനേ
ഉത്തമകരിമുഖ ദേവന്മാരു
കത്തുമനസ്തുതി ചെയ്തിട

ഉതക ചെറുപയറിവങ്ങാവുകൾ
        ഉലകിൽ വിരവൊട്ട തന്തവനാൻ
എത്തിശപ്പുകഴ് വീറ്റുമതനിക
        ഏക ചാമുണ്ഡി അമ്മതാൻ
ഇതമൊടവർ പുകഴ് ഉലകിലദിവ്യവ
        എതിർവരുന്നോരു വിനയകലുമോം
അറുമുകവു ലീലാവ കവ്വേ
        മഞ്ഞേറി മയിലെലാല വേലുമായ്
അലറി ഉഴറിടും ദുഷ്ടമാർതർവള്ളി
        ആണഞ്ഞതമുരുകനാർ തമയനേ!
ചെലിലാലകിൽ കാലികവടണി
        ഹോരാറിവന്നു ഏലൊപവനേ!
ചെവികൾ തമ്പിഴി ചെറുകമിഴികൾ
        അഴകതനിമട മൊഴ്കാൽ
ഏറിയടിയന നാവിലിതർക്കാറുവാൻ
        ഇടറുകൾതീരും നേരവും
ഇനിമയൊട്ട കനി പഴമൊടടയൽ
        ഇലയിലഴകൊട്ട തന്തവനാൻ
അഴകൊടതിചന മഴക ചാമുണ്ഡി
        അമ്മതൻ കത പാട്ടവാൻ

ഇഷ്ടമോടന്നി, പട്ടവാർമുല,
മൊട്ടിലെ പൂണ യ ട്ടൻ
ഇതളൊടൊഴുകിയ തിലക മൊട്ടുകറി
ഇളം വക്ര താരമായ്
തൊട്ട തൊട്ടുകറി പട്ടുപണിയണി
തൊട്ട [illegible] കൃതാൻ
തോകാ[illegible] വാഴ്വിനെ
അകനിനൊ[illegible]
വട്ടമുന്മതിലെട്ടിനതകരി
കുന്നുവ[illegible] വുകളുകതാൻ
വടിവൊട്ട[illegible] പിടിതൻ[illegible]
വായത്തവിതൻ ന[illegible]
വെട്ടി[illegible]തി ചെയ്യ പൂതൽ
വനാ [illegible]
[illegible]
വിരപ്പിൽ കത [illegible]
[illegible]
[illegible] തലയിലെ
ഇതമൊട്ട [illegible],
മതി [illegible], പതൻ

ഇനിയ പുതൽവനാം വലിയകടവയ-
റുടയമതകരി മുഖവനേ!
താരിലുമയാപ്പർ പണിയണി
വാരിമുലയണി മാർവിലേ
സകല മറിവൊട്ട തിറമുടയവനാ
യുണച്ചിരി മുരുകനേ
കോരി വലത്തുകൈയാരെ കനെയ്യിൽ
നാരിമാർ മുട്ടമപ്പവും
കയന്നു ചെറുകദളി താനിതത്തുടൻ
കനി കനികളൊട്ട പുതൽ ഗണപതി
വീര്യമോടിടി വാളുറപാലുട
വാളെടുത്തു ചാമുണ്ഡി കാമയും
വിരവിലസുരനെ വതചെയ്ത കത
വിളങ്ങയമരം ഗണനായകാ!
ഉള്ളിലുറക്കനിവോടുടൻ
പരമിശനാം മലമാത്തുമായ്
ഉരുകി മനമലിഞ്ഞുടനെ കൈലയിൽ
ഉയന്ന തിരുവരം ചെയ്തിട
ഒരുമ്പുവേ കരിമുകവനാം
കടവയറു തുള്ളിനടനടൻ

വള്ളിതൻ മണവാളനും
വടിവേറൊടകമെഴുന്നള്ളിയേ
ഭക്തിയോടുടൻ നാരദനും
മുമ്പിലങ്ങെഴുന്നള്ളിനേ
പോതും വണങ്ങി അവരൊടു-
നരചെസ്സിടപ്പുരമീശനാം
മെള്ളവേ കരിമുകവനും
കുടവയറനും നടകൊണ്ടുടൻ
വിരവിലെഴുന്നള്ളിയീടണയിട്ട്
റിലത്തിൽ നലമൊടുതൊഴുതാരാം
വിരവിൽ നടനവനടമന കൈലയിൽ
അവനു പഴമിതാകയെന്നതുള്ളമാം
വെള്ളിമാമലയിൽ വിരവൊടു വരുന്ന
വക്കിത നൽകണി
വിരവിൽ നടന്നടമന വിലമുടൻ
അവനു പഴമിതന്നതല്ലവേ
ഊഴികാലവുമൊന്നുപോലെ
വാഹനം കനിവോടുടൻ
ഉറുതിയോടു തിരുവതല്ലും ജനങ്ങളും
ഉഴറിയങ്ങെഴുന്നള്ളിയേ

താഴെ ഓടി നടന്നവൻ കൈകളായ്
    ഒക്കെ വലത്തുമായ്
തനിമയാർന്നു നടന്നാഴി മൃഗങ്ങളാം
    കണ്ടുവരുമതിനിടയില്ലേ
വേഷമുഖ്യമതിമന്നഷണ്ഡരെ-
    നിരന്നീടുമീവലത്തു വന്നവൻ
വിളങ്ങും കൈകലയിലിരുവ ശരങ്ങൊന്ന
    വിലസും കരിമുകന്നരുളുമാം
കോഴിതൻ കൊടിയോടും ഓടി
    നടനം വരുന്നോരുമാനമേ
കുരങ്ങന്മാർക്കമൊട്ടുടനെ മതകരി
    കൂടി തങ്കൈകന്നവരെയുമ്പർ
നേതർ പുകൾകൊണ്ട മനുഷ്യ
    ഈശനും കനിവോടവൻ
ഇതന്നസമയിൽ നിന്നിളകി
    ഇതുപോലും ഇനിയതെന്നു വിലക്കിനാർ
അണ്ടതം വിറകൊണ്ടു വന്നിടയിൽ
    പുകഞ്ഞ താരമായ്
താരിയതിന മിന്നപോലെയും
    അഴകിതെന്നറിഞ്ഞവർ ചെയ്തവേ

കൊണ്ടപോതികളെ ഉള്ളി-

ലടക്കം ആനകകത്തൊടും

കമനടിയിണ തൊഴുതൊന്നടിമലർ

കണ്കവിഴുന്നടി പണിയവെ

തന്തവിഴ്ക്കൊണ്ട കൊമ്പുവാദിനം

ഉറെറഴത്തിവ് ഇതമെനൊ

സാരസമൊട്ട തെളിഞ്ഞാദിതന്ന

കലിദുകവൻഅരിയനിടർ കളഞ്ഞരുളുകം 59

വിരുത്തം.

V ഇവർ കളങ്കമതറ്റവനായ് ഈശനാർ കനൽ
കണ്ണിങ്കൽ
ഇന്നുടൻ പൂമികളെകയായ് ജനിച്ചു താരേ!
പാര മൂവ്വാരതസുതവരെൻ പകയരുളുന്നേ കൊന്ന
പട്ടമാം മൂവ്വാരംകൊണ്ടു പൃതനാവരങ്ങളെപ്പററി
വടിവൊത്ത ഗണധരൻ മുഖ്യൻ മാതാവു അസുരരെ വെല്ലുവാൻ
വരംപററി കൈലാസത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന തമ്പുരാനാം
കരുതി നല്ല ദേവന്മാർ അധികാരികളോട്ടും
ഓടിവന്നിരുന്നതിൽ 1 ഉന്നതടിയോർകളിട്ട
മുപ്പിറ്റാക്കനി വകയും അരിമലരും മററുമുള്ളം
പൂപ്പടയും തണ്ണീർപ്പൂവും അരുളുടൻ
പട്ടക്കൈകൊണ്ടുവാനായിട്ടും പാട്ടുവില്ലും
പലവൊലികീതംപൊലെ പലകോടിമാർ കരവയും
ശ്രുതവന്നലങ്കാരത്താൽ കളിക്കുവന്നിപ്പന്തലിൽ
കളികൊണ്ടുകൂവേണമുള്ള ശ്രുതദേവതന്മാരോട്ടും
ഇട്ടെണ്ണിക്കഴിനാലുനാഥ മാമുണ്ഡിതമ്മതായും
ഇമ്പമായ്തോൻറി ഇന്നപ്പന്തലിൽ വിളങ്ങുവായേ

---

1 പ്രീതിയോടുകൂടെ

കഥ :

I

ഇതുമുതൽ കഥ ആരംഭിക്കുന്ന പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദേവാസുരന്മാരിൽ നിന്നുമുണ്ടായതായും തൽഫലമായുണ്ടായ താരകസൃഷ്ടികളെ പ്രാചീനന്മാർ കണ്ടതെന്നും മുണ്ഡകന്നും ഒരു് സംസ്കാരം ഉത്സവും മററുമുള്ള പുരാണകഥയാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

വണ്ടു ദേവകളും അസുരർകളും
പട എടുത്താല്ലാ പിന്നാലെമാനർ
ഉണ്ടായ മാകെകളും ദേവന്തിരൻ
അരശരാകരും വാഴ്ന്നകാലം
കൊണ്ടുവെട്ടത്താനോർമാലയാലെ
കോപമുടൻ മുനി ശാപമിട്ടു
കൊണ്ട ശാപത്തെ തീർപ്പതുക്ക
കടൽവാണിയെ പോററിടുവാം
പോററിനതോർ ദേവകൾക്കു
പുതുമയുടനെ ശാപംതീര

തേററി മുകിൽവണ്ണരുമതെടുത്തു
തേവകൾക്ക കൊണ്ടു കൊടുത്തനേരം
ആററവൊണ്ണാതെ ഞാനം ചൊല്ലി
അസുരരും വന്നു പിണങ്ങിട്ടവാർ
1 കൂററപ്പോലെ വന്ത തേവകളും
കോടിയസുരരും പടപൊരുതാർ
പൊരുതൊരു പടയിടയിൽ
പോകച്ചുമെന്തല്ലോ നാരായണർ
തിരുച്ചക്രം എറിന്തല്ലവോ
ചിറിയസുരരെ കൊല്ലുവാനാം
പെരുത്ത അസുരരെ കൊന്നൊടുക്കി
പോടിയൊഴിന്തല്ലോ തേവകൾക്ക
വരുത്തമെന്നിയേ നാരായണർ
വന്നു പാൽക്കടലിൽ പള്ളികൊണ്ടു
അസുരരുടെ കന്നിയർകൾ
അന്നപ്പെട്ടു മിഴിയിളമുലയാർകൾ
പുന്നമയുടൻ പോതാളം
പൂകൊണ്ടിതല്ലോ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
വന്മയുടനെരു അസുരപ്പെൺകൾ
വലിമയുടനവർ വാഴ്ന്തകാലം .

1 കാലനെപ്പോലെ

കതിർമുടനെ ഉലകിലരാർ
കലഹമെന്നൊക്കെ വാഴ്ത്തകാലം
ആതി ദേവകൾക്കം അസുരർ കൾക്കം
അന്ന്യനൊന്ന ഒരുട്ട തായ്‌വഴിയായ്
നിത്യമുണ്ടാറവ വാഴ്ചകൾ
നീളത്തങ്ങളിലെ പോരെടുത്താർ
ചേതം വരാമൽ ദേവകളും
ചിറന്ത മുപ്പൂറു മുക്കോടിതാനാർ
തിരുവനന്ത ആതിമൂർത്തി
തികഴ്ന്ത പെരുമാട ചിറന്തുള്ളത്
അന്തകാലത്തിലെ അവർകളെല്ലാം
അരിയ കോപത്തോടെ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
ചിന്തതുന്നല്ലാ നാമുമിതാ
ചിറക്കപ്പാതാളം പുക്കൊളിത്താം
മുന്തി നാരായണരായ്ക്കിവെണ്ടി
മൂലംകൂറാരാൽ കൊന്നൊടുത്താർ
നാമിരുന്തീട്ട വാസലെല്ലാം
നകണ്ടിട്ടിരു പൂമി പാഴ്താക്കി
രാമംചെയ്യുന്ന ഇരിഷികളേ
ഉറവ കാരണ ചടങ്കംചെയ്യാർ

മേവിയുടൻ കണ്ടു പുത്തിരരെ
വിളയുത്തണ്മവായയ നമ്പുഷമിനി
നാമം നിലൈനിന്നല്ലോ താസ്യരപ്പെട്ടകം
നാരി തപസ്സുകൾ ചെയ്തിരുന്നാർ
ചെയ്ത തപസ്സിൻ വലിമയാലെ
മറന്തോരിത്തൃഷ്ണികൾ മനം2കീഴ
തെത്തനല്ലാം മുകം നോക്കി
തമക്കവേണ്ടുവതൊന്നു ചൊൽവാൻ
ഒപ്പു പുത്തിരർ കെട്ടുവരെ
ഉകണ്ണുതവേവരം എന്നാമൊഴിന്നാർ
ജവിക്ഷം പുത്തിരർ കണ്ടുവരെ
പിറക്ക ഒൻറാക വരംകൊടുത്താർ
കൊടുത്തവരം തപ്പാമൽ
കൊണ്ടതല്ലോ കണ്ടു ഗ്രൂല . ക്ഷ
തൊട്ടുണ്ണമംസം ചുണ്ണാ തികഴ്ന്നുപാതെ
തൊഴുപ്പെട്ടകളും ചെയററന്നാർ
എടുത്തഞ്ചവരം വളർത്താലല്ലോ
2 ഇളവായണകണ്ണപോലെ
നടക്കണ്ടെന്നെ മണ്ഡപമെന്നും
നാലുമണ്ഡപമെന്നാം ചേരമിട്ടാർ

---

൨ കളിയന

ഇങ്ങുള്ളവർ വാണിരുന്നല്ലോ
ഇന്ത്യഭൂമിതന്നിൽ നടന്നുകണ്ടു
പത്ത അസുരർകൾ ഇതുതാനന്നും
പാഴായ്കിടന്ന പൂമികണ്ടു

വട്ടമക്കോട്ടയും കെട്ടിയല്ലോ
വലിമയുടൻ രാജധാനിയുമായ്

തിട്ടമവേ ഒക്കെ കെട്ടിയല്ലോ
ചെപ്പമുടനവർ വാഴ്ന്തിരുന്താർ
വാഴ്ന്തേ നന്ത അസുരരെല്ലാം
വൻമയൊടുനല്ല വരമുംപെറ്റി

ചെന്ന പൊന്നിൻ മുടി ചൂടി
ചിറകപ്പട്ടവും കെട്ടിയല്ലോ
ചെന്തൻ പവിഴമ്പോൽ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ
വെററിപ്പടയ്ക്കൊന്നു വീര്യമുടൻ
അന്തപ്പുകഴാലെ ഷട്ടസ്വർഗ്ഗക്കോടി
അസുരപ്പടകളും വാഴ്ന്തിരുന്താർ
ഇരന്താരാന കതിരയോടെ
ഇരത്തനല്ല കാലാളുകളും
പൊരുന്തവേ രാജധാനിയുമായ്
പുകഴുറവുടനേ വാഴ്ന്തിരുന്താർ

ആരും താഴം ചെയ്യാ ഇരിപ്പികളെ
അമർച്ചെട്ടു കൊന്നു തിന്നുവോരാം
വരന്തിരന്ത ദേവകളും
മലങ്ങിയുൾത്തന്നെനിന്നയ്ത്താനന്ദം

അന്തപ്പുകഴ്വലെ ആയ്ക്കൊടി
അരന്തപസ്വികളെ കൊന്നുംപോട്ടാർ
പന്തിയൊഴിഞ്ഞിന്നിവാഴ്വിക്കരവാ
വാഴും മുകിൽവണ്ണൻ വേണമെന്നും

ചിന്തയാലേ ദേവകളും
ചെന്നു മുകുന്ദനോടുണർത്തുവോരാം
എന്ത വകയാലും വാഴൊണ്ണാതു
ഏഴുലകമസുരപ്പടകളാലേ

ഇങ്ങു ചെയ്യും നല്ല കർമ്മമെല്ലാം
ഇത്തുറ ചെയ്യുവും താനൊട്ടാർകളെ
ദുഃപലമായ് കൊണ്ടുവന്നു
ചോരയൊഴുകിറാർ ഓടത്തിലേ

അങ്കവർകളെത്തപ്പുറുക്ക
ആരാലും ഇയലൊണ്ണാതു
സിംഹംപോലെ ഒണ്ണസുരതണ്ടേ
ചിന്തും ചണ്ഡനെന്നും മുണ്ഡനെന്നും

എല്ലയില്ലാതെ പടകാരരോട
ഏകമൊഴിയും ഞാനിതന്താർ
വല്ലപടിയവർ വിനയൊഴിഞ്ഞു
വാഴ്‌വിക്കവേണമേ എങ്ങളെത്താൻ
മല്ലിയലുള്ളവനെ അവരെക്കൊൽവാൻ
ചക്രപ്പൂതൻവരന്! എന്നാണങ്കി
വല്ലപടിയല്ലോ എങ്ങൾക്കു
നന്മചെയ്യ വേണമെൻറു പണിന്തനേരം
പണിന്തവർകളെ പാർത്തല്ലോ
പവ്വത്തിയവായിൽ നകൈ മലര
ഇണങ്കിയുടൻ കൈലാശത്തിൽ
ഈശരടിപോററച്ചെല്ലുവെൻറാർ
കണങ്കളെല്ലും തൊകകളും
കൂടിവരമെൻറു താനെഴുന്നു
അണൈന്തവർകളും കൈലാശത്തിൽ
അരനടിപോററ ചെല്ലുവാരാം
അടിയൊരകം പോററിയല്ലോ
അനിയായം ഉണർത്തുവാരാം
കടികിടപ്പില്ലൈ അടിയൊരകംകള
കൊടിയ അസുരപ്പടകളാലെ

തട്ടിമുക്കിയേ വാഴ്‌വാളുക്കം
തക്ക നല്ല നാങ്കം ദേവാതിമാർ
കൊട്ടമരമാലുമന്ത ഇരിപ്പികരു
കൊന്നു നിന്നവാളുക്കം അളവില്ലാമൽ
അളവില്ലാതെ വെറാവീരിന്റും
അരാവിമല്ലിതന്താരിന്റ്യെ
വട്ടത്താലെ പണ്ഡവർ മുണ്ഡനെന്നും
വാഴും മുണ്ഡനെന്നും കണ്ടാസുരർ
കളവു പാടമേ വരവുംപററി
കസ്തൂരികൊട്ടയും ഇട്ടിരുന്താർ
ഉള്ളം തളരാതെ അടിയരുംക
ഉറവുനാമരൈത്തകെട്ടുപോരാതെ
നാമും അവർകളെ പയറവല്ലമാവാ
നല്ല കമ്മങ്കൾ നിന്നരാമൽ
പിലവർപടയ്ത്ത പടംപൊരുതെ
പിക്കാരവിപാലനം ചെയ്യുമെന്നു
കാമത്തേവരാക്കും അടങ്കാതെ
കരുണ്ടയപോലൊരാതമ്പനം
പൂമലരിട്ടു തേവാതിമാർ
പോററിപോററിയെൻറു പണിന്തനേരം

ആധാരം നീയൊഴിയ
അടിയാങ്ങൾക്ക് ആവതില്ലെല്ലൊ
നീതിയില്ലാത്തർ ക്രിസ്തുവെ കൊന്നു
നിണം ചൊരിയവെ തിരുവായാൽ
ആതി ദേവകൾക്കും കാണാവണ്ണം
അവർ പടുകിന്റ പാടതെല്ലാം
നീതിഹീനർകൾ ചെയ്യുന്ന വല്ലാം
ദേവ! ദേവാ! എന്റെ പണിന്തനരം
നിന്നദേവകളെ നോക്കിയല്ലൊ
നീലകണ്ഠനാം അന്തംപുരിയ
അന്നപൂർവിലോകം കാക്കവല്ലൊ
അന്തമൂർത്തികളെ പടൈത്തിതല്ലൊ
എങ്ങും കേളാത വചനമല്ലൊ
എൻചെവിതനിലെ കേട്ടതല്ലൊ
നന്നം നന്നം പൂമിയെത്താൻ
നലംപെടവെ കാത്തതല്ലൊ
ഏല്ലയില്ലാതെ തിരുമനസ്സിൽ
ഇരക്കമുറവുടൻ താൻ ചിനന്നു
നല്ല ഗംഗെയും ഉമയവരും
നടുങ്ങിപ്പാതാളത്തിൽ ഒതുങ്ങുവാരാം

കൊല്ലും നാഗങ്ങൾ പടം വിരിച്ചു
ക്രോധത്തിരുമേനി താൻ വരുന്ന
ചൊല്ലുള്ളലയാതെ കോപമൂററ
ചേർന്നങ്ങെല്ലാരും മലങ്കവാരം

V

ശിവനുണ്ടായ കോപഫലമായി പാതാളത്തിൽ നേരിട്ട വിശേഷങ്ങളെയാണ് ഇതിൽ വർണ്ണിക്കുന്നത്.

തെയ്യതെയ്യെന്നെ തിരുചട വിതറീടവേ
തിറമഴകിന പിറ ചരിയവെ നകള്ള
പൊരിപൊരിന്നകനൽ ചിതറിയെവിഴമാം
പുത്തുമലരും കൊക്കറവുകൾ ചരിയാ
തെയ്യതെയ്യെന്നെ നിന മയിലഴിഞ്ഞിടവേ
നിറമഴകിന പുലി തോലി തകതികിനേ
കരകടലെരിയവെ തീതി ഇളക
കവലയമഴിയാവ കോപമൂററ
തെട്ടുതിടിന്നെച്ചില മലരുന്നകള്ള
തിരയിളകിനകടൽ മറഞ്ഞിളകിടവേ
കട്ടവിഷമെറിഞ്ഞരവുകൾ ചൊടിപടവേ
കനൽചൊരിയവേ തിര മിഴി തെറികിളും
കട്ടകടിനച്ചിലമലയത്തുനകള്ള
കിളർ മല വടഗിരി പൊട്ടപ്പൊടെന്നേശയ

ഒന്നെന്നെടിനലറിയേ വിളിയെറിഞ്ഞിടവേ
തകിതികിന്നെ ഒലി എതിരിടവേതാൻ
ചിത്തമതഴകിയേ ദേവകളുഴലാൽ
നിലമുഖകംപടി കോപമുററു
തിത്തിത്തിമിന്തൊന്നുപ്പടി വരവേ
തകിതികിന്നെയൊലി യെതിരിടവേതാൻ
ചിത്തമതഴകിയെ ദേവകളുഴറാൽ
തിശകളം നടുങ്ങവേയണിമലങ്ക
ഒത്തന മൂഴി കലുങ്ങി നടുങ്ങ
ഉയർത്തിയമേനി അരൈശ്ശേഷ കലങ്ങ
അത്തൽ തിരുമെയ്യിൽ വിശപ്പുമണിഞ്ഞു
അഴകൊട്ട നാടിയ കോപമുററു
തിറമുടനുകൾക്കാറമലങ്ക
ലോകം കോനകുററുടനഴിയ
കരുമാടമ്പ കാമായിരമെല്ലാപോൽ
കനിവൊടിരുത്തിഞ്ഞുടനെ വിട്ടു
കറവുകൾ വരുമെന്നവരവരെയും
ശ്ശരുവരന്നേ ചാരണെന്നാടിയുററാർ
മായവരക മഴിഞ്ഞുടനെ മലങ്ക
മനമുഖകംപടി കോപമുററു

ഏന്തെതുവക ഇതെന്നറിയാഞ്ഞു
എല്ലയില്ലാതെ മൌനമൊഴിയുററ
അന്ത ദേവകളും ശരണെന്നോ
അഴകൊടു നാരദരും ശരണെന്നോ
വന്നു വിരിഞ്ചനും അടിമലർ തൊഴുതു
വകവക ചരണമതൊക്കവേ തൊഴുതാർ
ഇന്തിരയും മലരടി കമ്പിട്ടു
ഇരുഷികളും ശിവമെന്നടിതൊഴുതാർ
തൊഴുതമരിയ ജനങ്ങളുമെല്ലാം
ദേവർകളൊക്കെ മലങ്കിയെ അഴുതാർ
അഴിനിലയൊടു വരുണനവ മടിതൊഴുതാർ
അങ്കിന്തിരസം വന്നടിതൊഴുതാർ
തൊഴുതനയരാദികളും തൊഴുവേ
പുകഴ്ടനാടരൊക്കവേ തൊഴുതാർ
പഴനുകളും വരമെന്നവരവരെയും
പക്ഷമുടൻ ശിവനെ സ്തുതിചെയ്താർ
അക്ഷരമണികരമുടയവനേ ജയ
അഖിലജഗൽ പതിയായവനേ ജയ
മുക്കണ്ണുടയവനിറയവനേ ജയ:
മുഴുമതിയേ ജട വെച്ചവനേ ജയ

തക്കമുടൻ വിഷ്ണുഭഗവാനേ ജയ!
തൽപരനാകിയ ശങ്കരനേ ജയ!
ഒക്കവെനിന്നു സ്തുതിച്ചടിതൊഴവെ
ഒന്നൊഴിയാതെ നമസ്തുതി ചെയ്തു
മന്നവനേകമാകും പരമീശൻ
വന്നവരറിയവേ തിരുവുള്ളമാനാർ
നിന്നതിലൊരുവരുമൊഴില്ലയ്കെന്നും
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊഴിഞ്ഞിതിട്ടമെന്നും
ഒന്നിനു ദേവകളെപ്പാലിപ്പാൻ
ഉഴറിയ അസുരനെ വതചെയ്‌വതിനായ്
ഇന്നൊരു നിലകളം വരുത്തുമെന്നും
ഉത്തമമാം ചെപ്പുവരുന്നിതെന്നും
ഇനിയ ജനങ്ങളും അതൊക്കവെ കേട്ട്
ഇത്തകതി നിന്നവരോർ ചൊല്ല്
കനിവൊടു കോപമിളപ്പതിനാവേ
കഴിവുകളില്ലാഞ്ഞൊക്കവെ നിന്നാർ
പനിമതിചൂടിയ ചെഞ്ചടയീശാ
പകലിതുവാകിയ കോപമതാറ്
ചിന്തമതുകരവതിനടിമലർ തൊഴുതാർ
തിറവുടനഴകിയ കടൽമുകിൽവർണ്ണൻ

VI

അസുരന്മാരെ സംഹരിക്കുന്നതിനായി ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ജനിച്ചതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഒഫന്ദ്യക്കാപ്പാട്ടിന്റെ രീതിയിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടും നാലും വരികളിൽ കൃഷ്ണഗാഥയിലെ സുഗന്ധപാദങ്ങളുടെ വൃത്തം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വില്ലടിപ്പാട്ടിന്റെ വൃത്തം മറെറാന്നാണ്.

ഭൈരവിയെ അടിതൊഴുതു
വാഴും മുകുന്ദനും ശങ്കരപ്പുരിയ
തെളിയുമനമാം തിരുമനസ്സിൽ
തകര കോപങ്ങളും ഉടപ്പതിനായ്
ശിവനത്തലത്തിലെ പാർത്തപോരാതെ
തിരുപുരമെരിച്ചെയ്തരുളുന്നോർ
നയനമിഴിയുററ മിഴി തുറന്നു
നാമിപ്പൂമിയിലെ പാർത്തപോരാതെ
പുവനമെങ്ങും ഒളിവിളങ്ങും
താകമെഴിയുററ മിഴിയിൽനിന്റു
തനിത്തകൊര തുള്ളിനീർവിഴുമാം
ചിമയില്ലാതെ ബല വിരിയവും

നിറംപകടെത്തൊരകന്നി തന്നളവായ്
കോമളമാകവേ വിളങ്ങിടവേ
കൊററക്കയിൽമൊഴിയാം പുറന്താളെ
ഭരണിയെന്ന അന്നാളിൽ
പാരനല്ലാം വന്നു പിറന്തനരാം
കരുണയുടനെ വിനയൊഴിക്ക
കഴൽകഴലാളും പിറന്തനരാം
അരുണ ഉദയംപോൽ വിളങ്ങിടവേ
ആന്ത ആയിരേകണല്ലോ വാ
തങ്കം ആശചൊല്ലി സ്തുതിത്തിട്ടവർ

VII

കവിയുടെ വാചോവിലാസം പ്രസ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഭാഗമാണിതു്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായിരിയ്ക്കാം ഇദ്ദേഹമെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അസുരസംഹാരത്തിനായുള്ള ചാമുണ്ഡിയുടെ ജനനത്തിൽ ദേവാദികൾക്കുള്ള അതിററ സന്തോഷത്തെ കവിഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്തു് ഇമ്മലിലെ തരംഗിണീവൃത്തമാണു കാണുന്നതു്.

ഹര!ഹര!ശിവശിവ! ശങ്കരരേ! ശിവ!
അംബുജ ശ്രേ മനോഹരിയേ! നമഃ
താരകൾ ഉറിഞ്ഞിളകുന്നപോൽ വരം
അസ്സുർപെരുമ്പേരുന്നാ തൊട്ടിനി
റിലകി വരുന്നതൊഴിഞ്ഞു പോമിനി
വർഷ്നമതില്ല്യ നമുക്ക നിശ്ചയം
കലമിയലുന്ന മനോഹരമാകിയ
കുയിൽമൊഴി തിലസമായ പെൺമണി
തലമതിൽ വന്നു വിളങ്ങിയ തന്ന
ശംഭോ! ശിവശങ്കരായ നമഃ
അക്കമൊടരുകടൽ തിരമൊന്നിഹ
ആദിഗിരിക്ക പരന്നു വന്ന
നേർകകലങ്ങളൊടൊത്ത വാർകുഴൽ
മെല്ലിയർ പൺപുറമേപോലെ വാണുതൽ
തോകയർ നെററിയിൻ മതിൽ ചന്ദന
സുന്ദര വണ്ടിനൊനേർ കുന്നില
പോർകലമാകിയ മന്മഥൻ ചില
കന്നിച്ചില വന്ന പുരികങ്ങളും
ഇണകരും തിരണ്ട നെന്മു മേൽമിഴി
ഇളകിന വേൽ മുനപോലെ മിന്നിട

പണ്ടുലമാതരൊടുള്ള വളർത്ത നൽ
പൈങ്കിളി തൻ നിറകൊണ്ടതന്ന അഴകിൽ
കണ്ണാവുള്ള കവിളിന്ന നേർചിരിയ്ക്കുന്ന
കതിർമയൊടഴകിയന്താം കാതിൽതിരം
കണ്ണവുള്ള തൊങ്ങിമലയെന്നപോലിതഴ്
കല്ലര മുത്തുകംപോലെ പല്ല്യാളി
ഇടുരാതിരുകവെ കുടകൊത്ത കണ്ടമാം
രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടണിയുന്ന പൊൽപ്പണി
അടുന്നതപ്പാർകഴ ചേരുമൊന്നപോൽ
ആകന്റന്ന കണ്ഠലങ്ങളും
കൂടിനകന്നിന മേൽഭൂഷങ്ങളും
കൂടവെ കയ്യിൽ ഇട്ടകടകമാം
നാടിയെനമ്മൊടു വന്നവർ വിന
നാശമറുംപടി കയ്യിൽ നാന്തകം
ഉററനമാർവിനു മെതമാമല
കൈമെവ വന്ന ചുവന്ത ഗന്ന
അററമില്ലാന്ന പോൽ പ്രധാനങ്ങൾ
അങ്ങണിയുന്ന പണിത്തിറങ്ങളും
കററമില്ലാതൊരു പൊ നരഞ്ഞാണം.
കൂടവെ പാദത്തിൽ ചിലമ്പുകം

ചിററില ആലിലപോലെ ഉദരമാം
ചെറുകവേ ചാൎത്തിന മഞ്ചട്ടിപ്പട്ടും
ഊക്കമുടൻ നെട്ടനാളും വാഴ്ക
ഒക്കവേ വൻവിന പോം നമുക്കിനി
തീക്കമുടൻ തെളിവോടും വാഴ്ക
തേവകരും ദേവിപാദം പണിന്തോ
വാക്കുള്ള ചണ്ഡനെ വെറ്റി വന്തതാർ
വാർകഴലുണ്ണി തൻ പാദമേനാഃ
ഊക്കമുള്ള മുണ്ഡനെ വെല്ല്യ വന്തതാർ
കാർകഴലുണ്ണി ഉൾപാദം ശരണം
ഹര!ഹര! ശിവ!ശിവ! ശങ്കര ശിവ!
അംബുജഭദ്രമനോഹരിദേവി നമഃ

വിരുത്തം

മൂന്നാന തിരുനയന മുതിരിളങ്ക കുണ്ഡലമായ്
ആൎത്ത തിരുമുഖവടിവൊത്തണികഴലിലെ
കുണ്ഡലമായ്,
ചെന്നികരമായിരത്തെച്ചെറുക്കി, യെട്ടുകരമാക്കി
തോന്റുവെണ്ടും ആയുധങ്ങളും ഉലയാമൽ താൻ
കൊട്ടന്താർ

VIII

ഈ ഭാഗത്തിൽ പാഞ്ചാലിയുടെ കേശാദിവർണ്ണനയാണു കാണുന്നത്. പൊന്നാഴിക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ടിൽ വായിക്കാം.

ശംഖോടൊത്ത തിരുക്കഴുത്തിൽ
തരിത്ത വട മാലകളും
കൊങ്ക രണ്ടും ചിമിഴ്പോലെ
കൊടിയിടയിൽ മണിമാർവും
വിളങ്ങും ആലിലപോൽ വയറും
ഉടയാടയും ഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
തൊങ്ങും ഉന്നവാന തുത്തിക്കൈ പോലെ
തണ്ടിലയാതന കുറങ്കു രണ്ടും
കതിർത്ത ചെപ്പോടൊത്ത മൊട്ടും
കൈതമൊട്ടുപോൽ കണങ്കഴലും
വൃത്തിത്തണ്ട മപ്പുറംപോലെ
ഭംഗിപൂറവടി ഞാണിവിരലും
മെത്ത ചെന്താമര ഇതൾപോലെ
മലരടി പൂറ വടിവതെല്ലാം
സ്തുതിച്ച ചിദംബരാലയോടെ
കുയിൽമൊഴിയാളും എഴുന്നള്ളി

ഉടനങ്ങുടൻ നൽ വചനങ്ങളുമായ്
ഉറവുകൾച്ചൊരിന്തങ്കരയേറിട
കരങ്ങളെട്ടൂ ഞായറ്റുടനേ
കൈയിലായുധങ്ങൾ പലതേട്ടു
അവൻ പരനാർ തിരുമുഖത്തിൽ
അങ്ങ പൈതന്താട്ടിയാളും പാർത്തപോരാത
പൊരികനൽ രോഷം മിഴിയാളും
പുലമ്പിട്ടവരോരുവചനം
കോപമുറവുടനേ ഞാട്ടിയനൊന്താൻ
തോററിയെട്ടുതന്ന കരുവകളെല്ലാം
ചൊല്ലുവേണമിനി പഴിതിയില്ലേ
മാററലരെ ഒഴിത്തിടവോ?
മരുതലെല കഴിഞ്ഞിടവോ?
വേറവകൾത്തങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടോ?
മേവിച്ചുട്ടതിയിൽ ഏകമെന്റാൾ.
തിരുമനസ്സു തെളിഞ്ഞുടനെ
ശിവനതളാകൊളച്ചൊല്ലുവാരാം
"കരുതി വാനവർ ചെയ്യിററതോർ
കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ ഒട്ടാകെ
പൊരുളുരങ്ങ പെരുംപടയോടെ

പുകണ്ണുകൊന്നു മുടിച്ചുവരാം
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നു രണ്ടസുരർ
ധർമ്മമൊന്നാകെ അഴിച്ചിറക്കി
മുനിനാഥർകളെ കൊന്നൊടുക്കി
വാനവർക്കു പാരം മൊഴിക്കരണം
അസുരർ ലോകത്തും കീർത്തി കൊണ്ട
ഹാലാഹലത്തെ കേട്ടമെന്നും
കണ്ടു മാനത്തോടെ ചെല്ലുമെന്നും
കൊന്നു മുടിച്ചുമെന്നും, ആയതുപൂർത്തി"
അന്ത വാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോതെ
അവരങ്ങ് ഏതോ ചൊൽവാറും
"ഇന്ന അസുരരെയൊല്ലാവോ താൻ
ഇന്നടിയാളെ തോറ്റിനും
പണിയൊണ്ടവരെ കൊൽവതുക്കം
വരപെറ്റിയ നല്ല അസുരരെയെല്ലാം
ചന്തമുടൻ കൊല്ലുകയൊത്താൻ
ചന്തയങ്ങളുണ്ടോ? എന്നരുൾപ്പുരിയാ"
എന്ന തിരുമനസ്സറിഞ്ഞപ്പോതെ
ഇന്നടിയാൾ പോയ് ഏതുത്താവരെ
വെററിയുടൻ കൊന്നു ശിരസ്സുമെല്ലാ

വെററിയാടലു ഇരുപ വിടയുംകൊണ്ടവൻ
വന്ന കൈലാസം വലത്തും വാഴ്ത്തവൻ
വൻമയെയാട്ടുതൻ പാദം വലത്തും വാസ്സൻ
ഇന്ന പോരെന്നെന്ന വിദ്യയതേകി
ഇങ്ങിപ്പുകഴ്ത്തെ പരാവിൻ നടക്ക
മുൽമുഖങ്ങളും വീരായ് വിട്ടു
മുരി മലബാരെന്ന പോരാളിയാളലു
ഇതുമുടൻ പോര നേരത്തിലെ
ചോതി അരചരാരും തിരുവുള്ളമാം
വന്മയെനിന്നും ഉലകത്തിലും
വാഴ്ത്തും പെരുമ്പടയും ഗണങ്ങളെല്ലാം
നന്മയാകാതതനായകിട്ടു
നാടി ഇതുന്നാകപ്പാക്കെയെന്നും
പോന്നാലും കളിക്ക അരൻകാളുമെ
പോന്നാൽ വല്ലൈപ്പുകളെന്നാലെന്നോ
ഒളിഞ്ഞെതിരത്തവൻ വിലെക്കെകൊട്ടുക
ആലിങ്ങുടൽ പോന്നാർ ഗണങ്ങളെല്ലാം
മാനിൻമിഴിയാളെ മടിവണങ്ങി
മാനിടത്തുന്ന പെരുമ്പടയും
പേന പടയാളി ഗണങ്ങളും പുഴ

തെളിഞ്ഞു പൊന്നാളമ്മ നായകിയും
അററമില്ലാതെ ഭൂതഗണങ്ങളും
അടങ്ങലംചെന്ന വളളിയെറിയ
കററക്കുഴലാളും പെണ്ണിനെ
കടക്കുടക്കാരെ വിളിത്തിട്ടവരും
ഉററവരാണാലെ വങ്കവന്മാർ
ഒക്കപ്പടക്കാർ കപ്പുറപ്പെട്ടാ
കൊട്ടുവാതങ്ങളെ തൊഴുതുറന്നു
കോയിത്തിരിയാതെ പുറപ്പെട്ടാ
വാട്ടമിന്നിയെഴും വാഴ്ചവെന്റും
മനസ്സിൽ ചഞ്ചലങ്ങൾ നിനക്കവേണ്ടാ
വേട്ടക്കരുപ്പട മിതകാരനാലെ
വെട്ടിപ്പിളർപ്പൻ തലയറുപ്പൻ
വാട്ടം ഇനി ഒൻറും തൊഴിൽകല്യാ
വില്ലുകാർ നന്നു പുറപ്പെട്ടോ
മുണ്ടാ നിങ്ങൾ ചെയ്തു പടക്കളം
മുടിവിളക്കുകളും കെട്ടിയനന്തൻ
ചെന്നപടി ഒന്റും കണ്ടതില്ലെ
പോരുതഴിഞ്ഞവർ ഇഴപ്പാടയോടാ?
കണ്ടിരുന്നതെന്താ നിനയ്ക്കവേണ്ടാ

കൈയിൽ വാളിനാലെ ശിരസ്സും കൊയ്‌വേൻ.
വന്ത കൂളികൾക്കു വിശന്നമിട്ടു
വാണാറം ശിവലോകത്തേറ്റുവേൻ
മാറും ചമിപ്പോരിൽ പാപം ചെയ്യും
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനായ അരക്കർകളേ!
മറ്റു വാഴ്‌വുകൾ നിനെന്നു നീങ്കൾ
മനം മകിഴ്‌ന്നും ഇതക വേണ്ടാം
മാറും ചമിപ്പോരിൽ പിരിഞ്ഞവരെ
ചിതങ്ങൾ വെട്ടിയ ഉയിർ പിരിപ്പേൻ.
കാറല്ലൂരയാർക്ക് അടിയറവാളൻ
കടകപ്പടയോടെ പുറപ്പെടെടാ
നാണിച്ചിരിയാതെ അരക്കർ കോനെ
നാടി വിളികേട്ടാൽ ഇരപ്പായോടാ?
പേണി കോട്ടയും അടൈത്തിരുന്താൽ
പിന്നെ ആണാപത്തുകഴകല്ലേടാ
വാണാളിനി കളയവേണ്ടാം
വെട്ടിപ്പിളപ്പേൻ നിന്നുടലപ്പേൻ
കാണിക്കയാക വെപ്പേൻ പരമീശർക്ക്
കാലം വൈകാമൽ പുറപ്പെടെടാ
തണ്ടിപ്പടക്കാക വിളിക്കും ചന്തം

ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ കേട്ട് എഴുന്നീററു
കൊള്ളും ചിനത്തോടെ താൻനടന്നു
കോട്ടവാതിലിലെ മെല്ലവാരാം
ഏങ്ങിക്കെല്ലുമൊക്കെ നടുങ്ങീട്ടും പാരി
എടന്നു പൊന്നമ്പലത്തെ തന്നെ തഴൈന്നു
മണ്ടിയോട്ട് പുറം പടകളും ചെന്നു
മാറാവീണ്ടുടനെ വിളിത്തിടാവ
ആരോ പടക്കാക വിളിത്താനെന്റ
ആരണങ്കിനുടൻ കേട്ടപോഴേ
നേരെയൊരുത്തി താനെന്നവേ
നെഞ്ചിപ്പുടക്കാക വിളിത്താനെന്നേ
പാരിലൊരായിരം മുന്നം പണ്ടു
പടപൊരുതെന്നെ ജയിത്താരില്ലേ
പോരിൽപ്പൊരുതല്ലാ ദേവേന്ദ്രൻ
പോനാർ പടതോററ ദേവകളും
തോററാർ പലരും വന്ന് എതിർത്തതിലെ
തോകയാക ഇന്നു പടക്കായ് വന്നു
കാററാൽ വഴിവുള്ള തോരം പൂട്ടി
കാർകുഴലാളോടേതോ ചൊൽവാർ
മാററാനാക വന്ത പെൺകൊടിയേ

ഒടിഞ്ഞുപോകാമല്ലയിതാ കൊണ്ടു
വെററിയുടനേ പോകാവിട്ടാൽ
വീണാലിറപ്പായേ പൊൻകൊടിയേ
ഇല്ലാ! പെരുംതോഴാ! വല്ലഭരാ
മതികെട്ട നീയും ഇന്നതായോടാ?
നല്ല തേവർകഠാര ഇട്ടവുംചെയ്തു
നാടിവാഴ്‌വോ തെൻറ നിന്നെന്തായോടാ!
എസ്സത്തില്ലാത്ത കോപത്തോടെ
എന്നെപ്പടെത്താരേ പരമീശ്വരനേ
വല്ലപടി ഉടലും തലയും വെട്ടി
വാണാൽ വിട്ടുവിഷം പടിയായ്‌വന്നേൻ
വന്നു എതിരേറ്റാരു പൊൻകൊടിയേ
വലിമയോടുവറു പാർത്തീടന്നേ
കോപത്തോടെ ചൊന്നാർ ചന്തപൻ കൃഷ്ണൻ
പിന്നെതിരേലെന്നും അസുരപ്പടെ
ചൊന്നായുധങ്ങളും പലതെടുത്തു
നാന്തിമതിമൂട്ടും ശരണന്മാരും
ആയുധത്തോടേ ചെന്നു നിന്നാർ

IX

യുദ്ധവർണ്ണനത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഇത കൂട്ടത്തേയും സൂക്ഷ്മ കോലാഹലങ്ങളെ ഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വിശദീകരിക്കുന്ന ഉള്ളളിൽ തരംഗിണിമട്ട് ഇതിൽ കാണുന്നു.

വണ്ടണി കഴലാളേ പോരരന്നോ
വടിവൊടു പൂമ്പൊഴിൽക്കുള്ളിലന്നറിവ
കൊണ്ടലിടിത്തിറവും മാടി മൂലം
കവലയമെരിയവെ വാറ്റുകഴി
ഉണ്ടിയെ തറയിൽ വീണപത്തു
വടിവൊട്ടു മൂലം തപ്പിയെ പോക
കണ്ടനമൊഴിയാൾ റിഫ്ലു പൂട്ടി
കണകൾതൊടുത്താൾ മാരികൾപോലവെ
മാരിയിലസ്ത്രപ്പടകൾ തമ്മിൽ
ഉണക്കാ തന്നിലെ അമ്പുകൾ പാടവെ
കാതിയ കഴലാൾ തൻ പടമന്ന്
കട്ടകളാ അസ്ത്രപ്പടയെ വളയ്ക്കു
വീര്യമൊടസ്ത്രപ്പടയത്തുവരവെ
വിനയമതിലെ വിലകിറനേരം
പോർകഴലാൾ ഉടവാളതിനാലെ
പൊരുതവർ തലയറ വെട്ടിട്ടവാളെ

വെട്ടിട്ടവാറസുരപ്പടയെന്ന്
വിലകിട്ടവാളരസോതിയമകളും
തട്ടമറുത്തനപോലെ ചെറുത്തെ
തങ്കളിലെ പട മുട്ടകിട്ടവാറെ
പട്ടന അസുരപ്പട കടകാലയെട്ടു
പട്ടവെ കൂളിഗണങ്കൾ കളിക്ക
എട്ടുതിശൈക്കും വിട്ടെറിയുംപടി
ഏറിയെ പൊന്നുതാരണരുടെ മകളാർ
മയിലഴകിനനട കയിൽമൊഴിയാളും
മറുകവെ അസുരപ്പടയെ വളഞ്ഞു
കയൽവിഴിയാരുടെ വാളതിനാലെ
കനപാട അസുരനെ ഉതമുറിചെയ്തു
ചിലയഴിഞ്ഞസുരപ്പടതാനും
പിക്കനമുടനെ കൂളികണങ്കൾ
ഉതമൊട്ട കുതിയിലാറുകളിക്ക
ഉടിയലറും പോരലറി വിളിക്ക
വിളിയതുകേട്ടസുരപ്പടവീട്ടിൽ
വെള്ളമുടയ്ന്നു പരന്നതു പോലെ
നളിവൊട്ട ചണ്ഡർ മുണ്ഡനറിഞ്ഞു
നാടിയെ ചെൽവാർ പടയുടെ നട്ടവെ

കിളിമൊഴിയാരോടെത്തുന്നു വരുമ്പോൾ
കിളരവ ധൂളി പറക്ക താടിക്ക
ഒളിവൊടു കണ്ടഴകിന്ന പെൺകൊടിയും
ഉററു കിളുന്തടി റിലൊകിട്ടു പാളെ
അടിവിവകിന്ന പൊഴുതെ കയൽവിഴിയാരും
അസുരർ നടുങ്ങവെ വിളിയതെറിഞ്ഞു
കടലരവം പോലലറി വിളിഞ്ഞു
കനൽ മൊഴിയവെ തിരുവിഴി യെരികിളര
പടയൊടിറുകവെ തിരുമുടികെട്ടി
പല്ലൊളിവൊടു പല ഏത്തുകരുമിന്ന
വടിവൊടു മകരക്കുഴയതുകെട്ടി
വനമുലയിറുകവെ കച്ചുമണിന്തേ
കചകളൊടു കപചങ്ങളണിഞ്ഞു"
"കനവിയപ്പുശമന്നു മലയത്തുപോലെ
ഉച്ചയുടൻ വാളുറയതിലിട്ടും
ഇണകരമതിലെ വില്ലും ശരവും
മെഞ്ഞന ശൂലകപാലവുമേന്തി
മേവുംപലവിധം ആയുധമുടനേ
പച്ചനിറത്തുയിൽ അരയിലണിഞ്ഞു
പാർവയിലഴകൊടു പെണ്ണൊടി നിന്നാൾ

നിന്നവരൊട്ട എതിർചെൻറന അസുരർ
നിറമഴകിന ചന്ദനമുരചെയ്തു
കന്നകംപോലിള കാമുടയയാള!
കോലമുടൻ തേരിൽത്തിരമോതി
നന്നിനി നിന്ന എന്നുപൊരുതിടിന
നായകിയെ പല വിരുമഴകിയെ
ഇണപിരിയാമലെ നിന്നടർ ചെയ്തു.
ഇതിനൊട്ട പടപൊരുതു ജയിച്ചാം
അഴകൊട്ട പറ പല വിരിയമഴകിയ
അന്ന ദേവകളും വൈകാലനും
ഇളകയിലാക്കനാം പൊരുതാതെ
മന്തിര കരമുടയവനും പൊരുതേ
മറുക വിലങ്ങമെപേടിപ്പാനാർ
സുന്ദരമഴകിയ പെൺകൊടിയെ നി
ന്നുടയവെ നിന്നെതിർ പൊരുതതു നന്നെ
പൊരുതാലെംമ ജയ മുണ്ടനുള്ളിൽ
പെൺകൊടിയെ മകിഴോട്ട നിനയാതെ
കരുതലാകിയ യുദ്ധമെതിർത്താൽ
കനവിയശൂലം കൈക്കൊണ്ടിട്ടവൻ
വിരവൊട്ട പാഞ്ഞവൻ ഇതുകൊണ്ടിരുന്നാൻ

വീണുമരിപ്പതു നിശ്ചയമല്ലോ
പുരികുഴലാളെ പോരാതെയാച്ചു
പോകനിനയ്ക്ക പെൺകൊടിയേ നീ

വിരുത്തം

തങ്ക കഥ കേൾപ്പാൻ വന്ന ദൈത്യകുലവല്ലഭരാ
ചണ്ഡൻ മുണ്ഡരാദി ദാനവർകളോടെ നിന്ന
ദുർഗയാം ദേവിയോടും സ്വച്ഛന്ദസ്വരൂപമാം
തുലയാതെ പടയുംകൂട്ടി തുടർന്നെതിർപൊരുതകാലം
ഒക്കെയും ദേവികൈയാൽ ഒടുങ്ങിയശേഷം നിങ്ങളും
ഉൾഭയം കൂടാവണ്ണം ഉപദ്രവം ചെയ്തകാലം
തിക്കനെ തപസ്സുചെയ്യും ദേവകളും ഋഷിമാരെ
ചെറുത്തുടൻ പിടിച്ചങ്ങു തിന്നതിൻഫലത്താലെ
മൂലമായ് മുതലായുള്ള മുകുന്ദൻ പരമീശൻതാൻ
മുകിൽവർണ്ണൻ മുതലായുള്ള മൂർത്തികൾപറഞ്ഞുകേട്ട
കാലനാം കാലനായോൻ കല്യരൂപാന്ത്രമീശൻ
കയൽക്കണ്ണായ് തോന്നിയെന്നെ കല്പിച്ചുടനേവിവിട്ടാർ
നീലമാം ഗളകണ്ഠനക്കിന്നിങ്ങളെയും കൊൽവേൻ
നിറഞ്ഞ ദേവഗണങ്ങൾ ചൂഴ മാറ്റി നിങ്ങളെയും
കൊൽവേൻ

സകലവും പടയും കൊൽവോൻ സന്ദേഹമില്ലക്കാ
ഇനിയുള്ള വാർത്തയെല്ലാം ഇടതായറിഞ്ഞുകൊള്ളേ

X

യുദ്ധവർണ്ണന വളരെ ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇമ്മലയാള തരംഗിണീവൃത്തത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും ആണ് ഈ ഭാഗം.

അറിവോട്ടു വന്നൊരു പെൺകൊടിയേ നീ
അനിരവെ പൊരുതു വിളിച്ചുയിർ കൊൾവേൻ
തിറമൊട്ടു തലകളുരുണ്ടുടൽ കീറി
ചെമ്പരുതിക്കടമാലയണിഞ്ഞു
കരുകയണഞ്ഞു കണങ്കാൽ തമൊട്ടു
കുരുപകളും കൊട്ടപ്പതിനാലേ.
കരുമിടറും തല അടിയറവായ്‌ വരാൻ
കടുക നടന്നു പുറപ്പെടടാ നീ
നീയെന്നെ പല ദൂഷണമെല്ലാം
നിന്നുപറഞ്ഞതിനാലുയിർ കൊൾവൻ
മായത്തോടു പട മുന്നേ നടത്തി
മറുകടലരവംപോലെയുമെല്ല്യ
ദൂഷണിയിൽ പട ചെന്നണയും

ഉടനൊരു പാണ്ഡവൻ വേൽ കൈകൊണ്ട്
ഏകം പടി [illegible] കറിഞ്ഞു
ഏറ്റം [illegible] മാർഗമാം.
വിട്ടന്ന [illegible] തറിഞ്ഞു [illegible]
മെല്ലിന്റ്യാരു കണ്ടുടനെ നടകൂ
തിട്ടാനൊ [illegible] കരു [illegible]
ഇക്കയിലിണ [illegible] കറ്റ പുരമ്പ
തട്ടാട്ടവാരു വില്ല്യാപർ [illegible]
ഝടുതി വിളിച്ചുടനെ [illegible]
നഷ്ടമിട്ടെപ്പടി അസുരർ [illegible]
നീളുകെട്ടാനവർ [illegible] കറയ
ബലമുള്ള [illegible]
വിരവൊട്ട വെട്ടിത്തലയതറുത്തു
മലകൾ കണക്കെ [illegible]
മണ്ണത്തിലുതിരവെ വെട്ടിടവാനേ
ഉലകമൊക്കാരമിട്ടു [illegible] കഴിവിലും
ഉടലും പടിയുടനണിട്ടവാരാം.
പല അസുരപ്പട [illegible]
പട്ടിതു കനപ്പാട അസുരർകളെല്ലാം.
എല്ലായില്ലാ ബല വീര്യമുടനെ

എതിരവെ ചങ്ങല മതിരവെ ചെല്ല്യ
ചല്ല്യമാകവെ വെട്ടിനനേരം
താർകുഴലാണു വാതലാളുടമ്മാൽ
അല്ലിതപ്പുരി കുഴലിടത്തുകയ്യതിനാൽ
അഴകൊട്ട മുററി വലിത്തുഴന്നിട്ട
മെല്ലിയ തിരുവടിയാലെ ചവട്ടി
മെവിയിതതൊട്ട ശൂലമെടുത്തു
എടുത്തനശ്ശൂലം ഉയർത്തിയെ ഗർവിൽ
ഇതതൊട്ടകത്തിയമുക്കിയെടുത്തു
നടുക്കമുടൻ അലറുമ്പടി ഉയർത്തി
നളിവൊട്ട ശൂലം ചുഴന്നിയെ നിന്നാർ
പടത്തലവര അസ്വസ്ഥ്യട കാണ
പട്ട്യവെ ശൂലിഗണങ്ങൾ കളിക്ക
ത്തുക്കളിലെ ശൂലംകൊണ്ടസുരനെ
നിറമഴിയുംപടി താലട്ടിടുവാരെ.

XI

അസ്സൂമേററപ്പോളുണ്ടായ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡന്മാരുടെ ഉദ്വേഗജനകമായ വിലാപവും, അതിന്ന ചാമുണ്ഡി അമ്മയുടെ മറുപടിയും അവസാനഫലവും ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു.

കന്നി ഉദരേ തിരുശ്ശൂലത്തെ
കർത്താമാർവിടുമൊ ധരിക്കവല്ലേൻ
മുന്നം അറിഞ്ഞു നാ മിശന്തമില്ലെ.
മൂലാമ്മുതൽപ്പെറ്റമെൻ കഴലി
അന്നേഉനക്കതാ നൊമ്പ പിഴയും.
അറിയായ്പ്പിഴയൊന്നും നിനൈന്തമില്ലെ.
മുന്നം ശൂലത്തെ വാങ്കിടമ്മ
മെല്ലിയരെ! നാനും പൊറുക്കവല്ലേൻ
വല്ലായുധത്താൽ കൊല്ല്യും നേരം
ആണാൽ പടുംപാട്ടും ഇപ്പടിതാൻ
കല്ലോ ഉന്നയ നെഞ്ചമെല്ലാം
കത്തി ഉരുകാത മനസ്സുമുണ്ടോ!
അല്ലൽക്കഴലാതെ പൂവന്തന്നെ
അമ്മ വാങ്കിടേൻറു അത്യന്തരം
അയ്യോ ഉപലമ്പുറ വല്ലഭക്കാ
അറിവായ് നീ മുന്നം ചെയ്യതെല്ലാം.
പിഴയാൽ പിഴത്തോർത്തുമ്പികളെ
പിടിഞ്ഞതിൻറാളെ അവർകളെത്താൻ
മുഴുകി ദാമതം ചെയ്തതുവും
ഉന്തി വാനവരും ഇന്തിരനും

പുത്രമെയ്യുയിർ കൊല്ലുന്നേരം
പെട്ടം പാടിപ്പടി അറിവായോടാ!
അറിവായിരുന്നു നാശിരുന്നതില്ലെ
ഏലമുണ്ടാൻ തിരുമകനേ
നെറികെട്ടപിഴയെന്നാൽ വാറതെല്ലാം
നേരിഴയെന്നാലും അറിന്തനില്ലെ
കരൈകടംവരുത്താതെ നന്മകളെ
കുററംകൂടാതെ ചെയ്തു വാൺകൊൾവാൻ
ഏറിയും ഞ്ഞലത്തെ പൊറുക്കവെല്ലാൻ
എന്തൻ മാതാവേ വാങ്കിനോക്കേ
കൊള്ളയേറിയ പാപികൾക്ക
കൊടുമചെയ്കിറതും ഇപ്പടിയാണ്.
അരുമിവി വിശ്വാസത്തിൻ ആരൻ പടൈത്തോൻ
ആയിരം കാലവും വാട്ടാത
വെള്ളിമലയിലെ ഇരുന്താർത്താൻ
വിനൈതാനൊഴിക്കവും എന്നെപ്പടൈത്തോർ
ഉമ്മപെതറാമൽ വിച്ചാരനോടാ
ഉററവന്നവരംകൾ കോനേ
കോത്തെഴുന്ന നീയും കൂറിനാലോ
കററം വന്തതും എന്നചെയ്വേൻ

ആനയുരിത്തവൻ തിരുമകളെ
അടിയൻപിഴയെന്നതെ പൊറുത്തരുളംവായ്
മാനിൽമിഴിയാളെ! മിട്ടുകൊടുക്കിൽ
മറവേൻ ഞാൻ ചൊന്നല്ലെ കേട്ടുകൊൾവേൻ
തേനിൻമൊഴിയാളെ! നീട്കാറിട്ടാൽ
ചിറപ്പായ് തട്ടത്തിയിൽ കൊണ്ടുപോകെ
അന്നു പടിവന്ന ഞായ ഴയാർ
ഒന്നതാരൽ വിളങ്ങവെ താൻ നിരക്കുന്നോർ
കതറുംപടി മൂലം എഴുന്നള്ളത്തി
കഴുത്തിൽമരൻ നോക്കി എറിഞ്ഞുംവിട്ടാം
തിരിയെ വരാതെ കടുങ്ങവാളാലെ
ചിതറെ വെട്ടി ഉടലാക്കി വിട്ടാം
പറക്കു പുളിനാക പറന്തിടവെ
വന്ന പാതകനും ഇറന്താനല്ലൊ

XII

ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥയാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഏകദേശം, ചെമ്പഴ കാപ്പാട്ടിൻെറ മട്ട് കാണുന്നു. എന്നാൽ മുഴുവനും യോജിക്കുന്നില്ല.

ഒട്ടിനാരെ കരുതിയോരെ
വിശ്വമുള്ള ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നവൻ
കട്ടിമയാൽ അസുരർകളെ
കൈകളിലോ വെട്ടിപ്പിളർന്നാർ
നട്ടമിട്ടവാറ അസുരർകളെ
നാടു കാടു മറക്കപ്പടിഞ്ഞൊടി
വട്ടമിട്ട കൃമിഗണങ്ങളെല്ലാം
വന്മയുടനാണ്ടുകളിത്തിട്ടാം
ആന, തേർകളും കുതിരകളും
ആരൊന്നായ ഉടവാളതിനാൽ
കതിരോടെയാണ് പട അസുരർകളെ
കഴിമാറ്റുകുലം കൊന്നവളു
മേവിയ ദേനായ കോടിയും
മിക്കപ്പുരുഷകളെ മൊല്ലാപാരാം
വാനവർ പൂമാരി പൊഴിത്തിടവേ
വന്നവർ വാഴി മൊഴിഞ്ഞു സ്തുതിത്തിട്ടവാർ
അസുരർ പട്ട പടക്കളത്തിൽ
ആറായൊഴുകുന്ന കരുതി പോലെ
ഉതിരവെള്ളപ്പൊക്കമായ്
ഒഴുകുന്നല്ലോ ആറായ് തേരില
ആറിൽ തോണിപോലെ വിലക്ഷണമല്ലോ

അസുരരുടെ പിണങ്ങളെല്ലാം
കാററിൽ പിഴെഴന്നാടും കുപ്പൽപോലെ
കലർന്ന പിണങ്ങളും പോകുന്നല്ലോ
ക്രമിഗണങ്ങളും കാണുന്നല്ലോ
കളിത്തിടുവാർ കുളിത്തിടുവാർ
മാനം മിഴിയാനും കണ്ണീരില്ല
വാന പുരുഷരെ കണ്ടവരോർ
ആയിരക്കോടി അസുരർകളിൻ
നാടകലം കൊന്ന ഉയർകളെല്ലാം
രാമനുടൻ തോററി ദേവന്മാരും
വന്ദ്യമുനിമാരെക്കെ തെളിഞ്ഞുകൊണ്ട്
വന്ന ദേവത ആയിരംകോടിയും
വന്നുവണങ്ങിനാർ ശ്രീരാമനെ
ഇന്നാടകലം അടിയോർക്ക്
ഇററ വരം തരവേണമല്ലോ
എങ്കളുക്കൊപ്പമി പെരുത്തല്ലോ
ഇതാർക്ക് വരം തന്നരുളേയ്
മിങ്കംപോലെ ഇന്ന അസുരരോടെ
പോരിട്ടിയാളും ക്രീഡിട്ടവാറം
ഉതിരവെള്ളം പോരാററിൽ

ഒക്കെക്കടിച്ചുങ്കറം പറി പൊറപ്പിൻ
അസുരർ ചെല്ലുവണ്ണം കൈലായത്തിൽ
ആനടിമേൽ പോററുകൾ
ഉന്തം മുഴന്നവന്നു ഉതിരവെള്ളം
ഉററ പോരാററിൽ ചെന്നിറങ്ങി
ചെന്നപ്പൊഴുതിലെ ദേവതന്മാർ
തുള്ളിപ്പട്ടാറ കടിത്തറവുന്നു
വയറിളക്കിയെ വായ് പിളർന്നു
വന്നുനിന്നാരം ദേവതന്മാർ
പൊതിർന്നതില്ലെ ആടിയലങ്കൾ
വന്തോമെന്റു പണിന്താരാം
ശിവന്റെ തിരുമകളും
ദേവതാന്മാരെ നോക്കിയല്ലോ
തവറാമലൊക്കെ പോരാമെന്നു
ചെത്തനല്ലാളും മൊഴിന്തിരന്താരം
കൃഷ്ണവില്ലിണ്ടാം പാദത്തോടെ
ശൂലിഗണങ്ങളും പോകുതല്ലോ
അന്തരത്തൂടൻ വന്ത കൺകളായാം
അനേനടി പോററ ചെല്ലുവാരാം
കൈലായധ മതിലത്തോടെ

ഒരേകഭാവം വളരുന്നു വന്നു
ഒരുത്തർക്കഴവാറ്റ ചെയ്തു നിന്നു
മന്നവർക്കൈവ രാജ്യദിനം
ഏതുവിധ കല്പിത ... കൾ
നല്ലോരു മുകിൽ ... പുതിയ
... ഏറ്റിത്തന്നു
അനുഗ്രഹം ... ചൊൽവാൻ
ഇന്നും ... മുകിലലയുന്ന നിറവും
ഋതുശങ്കി ...
കനത്തി ... കരിമേഘം
കട്ടക ... വെണ്മ ...
തിരുവായ് മലർന്നല്ലോ പരമേശ്വരം
തിരുവുള്ളം ചെയ്യാർ ... വിളങ്ങു
ശ്രീവിളയാടുന്ന നായകാ!
പുണ്ഡരീകാക്ഷ! ...!
വണങ്ങിടുന്നേൻ പൂക്കൾ!
വന്ദനം ...!
ചന്ദ്രമുഖ ... പ്രതിനാൾ
ചാമുണ്ഡി ...
വണ്ണാർ കുഴലാളേ! മലനാട്ടമ്മ

വാഴും കുലദൈവമാകയെന്നും
തെണ്ടായുധത്തോടെ ദേവന്മാർ
ചെന്നു മലനാട്ടിൽ മനിതരോടെ
കണ്ടു ബലിപൂജ കൊൾകയെന്നും
കത്തി കാവലാക വിൾകയെന്നും
കൊണ്ടുകൊൾക ഉരു ബലികളെന്നും
കൂടി പാട്ടിനൊടൻ പടുക്കകളും
ചെപ്പമാകത്തന്ന അടിയാർകളെ
ചെന്നു രക്ഷിച്ചു കൊൾകയെന്നും
നൽപ്പില്ലാതെ ഊരിൽ മനിതർകളെ
നാടി കൊൾവതുക്കം കരെറപ്പതുക്കം
ഒപ്പമുടൻ പാശകന്ദുരണ്ടും
ഉററ കൊത്തന്മാരെ നല്പങ്ങളെല്ലാം
കപ്പമിട്ടു നീങ്ങൾ വാഴ്കയെന്നും
കൊട്ടന്മാർ നൽവരം ചാമുണ്ഡിയും
വരംപെററി നല്ല ചാമുണ്ഡിയമ്മ
മററുംദേവതയായിരക്കോടിയൊട്ടും
ഊററത്തുടനൊക്കെ വരവും പെററി
ഉററ കൈലാസം വലത്തുവന്ന
കൈകൂപ്പി നിന്ന പരംപൊരുളെ

കാതലുടൻ തൊഴുതുകൊണ്ടു
ആൎത്തപരനാർ വരം കൊടുക്ക
അമ്മ ചാമുണ്ഡിയും പോയ് നടന്താറം.
നല്ല ദേവതമാർ വരവുംപെററി
നാടി കൂടവിളിത്താരവാരത്തോടെ
ചൊല്ലുവാരാം കാഞ്ചിപുരമതിലെ
ചിറന്ത കല്ലുമാട്ടാം കഴിതന്നിലെ
കണ്ടു തങ്കളുടെ മനം മകിഴ
എതെല്ലുവില്ലാത്ത ദേവതമാരടെ
ഇന്താരവിടത്തിൽ ചാമുണ്ഡിയമ്മ
അന്ത ദേവതമാരുടെയോടു ചൊൽവാർ
ഇന്ത വരംപെററ് ദേവതമാർ
ഇന്ത കല്ലുമാട്ടാൻകഴിയിൽ വന്തോം
ചെന്നു നാമും പല ദേശങ്ങളിൽ
ചെന്നു കേറ്റു പൂകളേറ്റുകവേണം
എന്നു ചൊല്ലിയെ ദേവതമാർ
എത്ത ദേവതമാർ കൂടുവാരാം
വെൻറിയുള്ള മല്ലൻ തമ്പുരാനാം
വീരൻ വിട്ടമാട്ടുതമ്പുരാനും .
കൊന്നു മുടിക്കണം അവൻമകളും

ലോകലത്തിലെ ദേവകന്നി
നന്മയുള്ള പല ദേവതന്മാർ
നലമായ് ചൊവ്വുകയും കൊണ്ടാരേ.

XIII

വരംപററിയ ദേവന്മാരുടെയും ചാമുണ്ഡിഅമ്മയുടെയും പുറപ്പാടിനെ കുറി അതിമനോഹരമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലെ മൃച്ഛകടികം “ഏതു സുഭഗയാ ചൊല്ലു ചൊല്ലു” എന്ന പാട്ട് വായിക്കാം.

വന്നതോർ വരംപററി ചാമുണ്ഡിഅമ്മയും
അവിടത്തിലെ
വന്നുവാനതോർ ദേവന്മാർ മന്ത്രമാരവേ മകിഴ
ചന്തമായ് വിട്ടുമാടനാകിയ തമ്പുരാൻ മനം മകിഴ
ജടയും ചിതറിട്ട നാഗങ്ങളുമതോ ചഞ്ചിതറ
തമ്പിമാർ മതഴുകുന്നപോൽ നടന്നുമേ ചാമുണ്ഡി
പിൻപിലേ
തെയ്യവാരി പണിയുതകിയ സിന്ദൂര വിട്ടുമാടനും
ഖിലയാകവേ മെല്ലനായ് വരംപററി ദേവത
യൻപിനാൽ
ചിറ്റക്ഷത്തൊങ്ങലിട്ടു പൂങ്കച്ച അരയിൽക്കെട്ടിയിറുക്ക
കിലുക്കത്തോടി എന്നതേ ചുററിലാച്ചെഴുത്ത വില്ലുമേറിയ

കൊമ്പോട്ടടൻ പാദത്തെ കളിത്താടിയോടിയെ
മേൽവാരം
മലുക്കാടൻ മല്ലനും ചാത്തിനിമാടനും വള്ളുടൻ
മങ്കചാമുണ്ഡി അമ്മയെ തൊഴുതാകവാങ്കിയെനില്ലാരാം
ചിരികാ മനമെരിഞ്ഞോൻ തിരുമകൾ ചാവുണ്ഡി
അമ്മനെ
വെപ്പുമംകവെ ചെന്ന പാദവും പണിഞ്ഞാർ
മല്ലൻ തമ്പുരാൻ
കൊലക്ക കല്യാത മണ്ണാര ദേവതാ പറമാടനും
കളി കട്ടിച്ചാത്തനും തെള്ളുകമ്പിട്ടാരവർ വാങ്കിനാർ
കവത്താകപ്പിന്നോടി ചാവുകൾ വെള്ളാക്കര
പോകളും
കൽവെട്ടാൻ ചുഴിമാടനും കളിതൊടലായ് വള്ളപണിഞ്ഞു
രക്തചാവുണ്ഡി കറുംകാളിയോടെ പോകൊട്ട മലുക്കൻ
യക്ഷിയോട്ടടൻ ചങ്കിലിമാടൻ ഇണങ്ങ വള്ള പണിഞ്ഞാർ
ഉരത്താകിയ കറാപ്പടടൻ കൂറവർ വന്ന പോകളും
മറവുമുള്ളോൻ ദേവതന്മാർ ആയിരംകോടി പോകളും
ചിരിഞ്ഞു കളിപ്പടൻ ചാവുണ്ഡി അമ്മ പാദവുംപണിഞ്ഞു
ചിരുകെവന്ന ദേവതന്മാർ അടങ്കലാചോര നില്ലാരാം
തുള്ളമാൻ മതി ധരിഞ്ഞോൻ പെറാമകൾ ചാവുണ്ഡി
അമ്മയും

ഒധ്യാമലെ വന്ത ദേവകളെ കണ്ടുമനംമകിഴ
ന്തിയ ഗുരുമതിപോൽ മുഖംവിളങ്ങ കളിത്തെഴുന്തു
ഉഴറി ജഡ മുടിപ്പു മാലയണിന്താർ തിരുകഴുത്തിൽ
മെല്ലവേ മിഴിക്കഞ്ജനമിട്ടു മെയ്യേ തിരുപുകഴാം
മെയ്പ്പുതാകവേ പൂന്തുകിൽ പട്ടു അണിന്താർ
പണിക്കിണങ്ങ
വന്നമാകവേ മഞ്ഞൾപ്പട്ടും തിരുവരക്ക് ചാർത്തിയേ
ഉടിയാടയും ഞൊറിഞ്ഞുകെട്ടി ഉട്ടതോ ഗൂന്തിവിരിത്തേ
മലരപോൽ മുലവിറക കച്ചുമണിന്താ മുറിമണിത്താൽ
അണിയായ് കണ്ഠിൽ നിറയേ പൊന്നിൻ
വൈരമുടനഴകം
അണിമോതിരം വിരൽക്കുമിന്നും പണിയാകവേ
അണിന്താർ
കട്ടതാകിയ പാദകം തണ്ട ചിലമ്പു തിരുവടിക്കേ
കനക പണിയാന പീലിയും കാലിൽ മോതിര
മണിന്താർ
ഉടവാളെടുത്തതൊരു തിടമോടു ചാമുണ്ഡിയമ്മയും
ഉററദേശങ്ങൾകാണ വേണമെന്നാകവേ അവർ
നടന്താർ
ആരവേ കാഞ്ചീപുരവും ഇടവഴിയും മൈതാനിൽക്കടന്നു

അഴകോട്ടൻ കനകവാഴും നെടുങ്കുന്നവും കടന്താർ
ഉടയ മേൽപട്ടപ്പൂമലയോട് മാതിച്ചെ കരമങ്ങലം
ഉടയവാറം വെട്ടുപുഴവും കടഞ്ഞവാറം വെട്ടുംകടന്താറം
താരമാകവെ മണലൂര തിരുവരങ്ക തിരുക്കോവിലിൽ
തങ്കിശേരവെ ഉളന്നൂർവട്ടം മഞ്ചൽപ്പുറം കടന്താർ
പേരാവ ബാലികണ്ട നായ്പ്പുരം മെട്ടിയാർപ്പുരം,
കണ്ണനൂർ
ശ്രീരങ്കവും കടഞ്ഞ നല്ല ഇടിനാപ്പള്ളിയിൽ
ചെൽവാരം
ചെൽവരാം മട്ടിഞ്ചറയും നകക്കണ്ടാർതിരുമലയും
ചെപ്പമാകവെ ചാവുണ്ഡിയമ്മ കഴനിവയൽകടന്നു
മല്ലാർപുരത്ത് മകിഴ്ന്നു പല ദേവന്മാർകളും കൂടിയേ
മണിയാങ്കവും കറിച്ചി ചെറവു ഉടവാറംവെട്ടും കടന്താറം
മെല്ലമാ നിത്യംതന്നിലെ ചെന്ന മേവിയ നല്ല ദേവത
മേനിയോട്ടടൻ ചഖിയാമലെ പൈനാമ്പറം കടന്താർ
മെല്ലിച്ചേർ കഴൽ ചാമുണ്ഡിയമ്മ അടങ്കലമുള്ള
പേർകളും
അഴകോട്ട നണിമാ മന്നുവിലെ വൈന്നപ്പ കന്താർ
മിക്കപേരു നടന്തകണ്ടു മകിഴ്ന്താർ പലദേശങ്കൾ
മിക്കനല്ലതിൽ മണ്ണാപ്പുറക്കണിയില്ലെന്നു നടന്താർ

ചൊക്കനാഥനെ കാണവേണമെന്നൾകിൽ വയൽ കടന്നു
ദ്വേഷി വീരമെത്തും കമ്പിളിമേൽ തെണ്ടനിട്ടവൻ
തക്കനെ തമ്പുരാനോൻ കൈതൊഴുതേനിയാരെയും
വണങ്ങി
ശങ്കരി തിരുവണ്ണ വാഴേണമെന്നു താൻ
പാണിതൊഴുതു
കൈയും നടനമൈക്കണ്ണി അമ്മ പാദവും പണിഞ്ഞു
ഉടനെ തിരുമുമ്പിലേ ശ്രീകൃഷ്ണപാടിന്നാരവർ തിരികെ
വന്നമാകവെ വന്ന ദേവത വൈകയാറിലിറങ്ങിയെ
വന്നതോർ പുണ്ണീരിങ്ങലെ റില്ലയാടിയേ കരയേറുമാം
ഉണ്ണിനാമിന്ത ഉത്തമ ചേരവെ കൊല്ലുമവരെന്ന
ന്നിയെ
എല്ലയില്ലാതെ ദേവതമെന്നു പുകരാതോർ
തെരുവതിലെ
ഉണ്ണിയെ പട്ടപാലിയ തെയ്യവൊക്കവെ നാടി
കൊണ്ടുവരാം
ഉഴലപവമെട്ടക്കാരലെ ഉത്തരം കണ്ടെയിറപ്പാർ
അന്യായമൊട്ടമിട്ടു കൂടതാനകലെ പോലവെ.
അളവെന്നിയെ നീർപ്പാട്ടനാ ഉത്തരം കണ്ടെയിറപ്പാർ

XIV

മധുരയിൽ ചെന്നശേഷം തദ്ദേശവാസികളെ സംഹരിക്കുന്നതും തന്നിമിത്തം കാരണം അന്വേഷിച്ച്; മധുരരാജാവിന്റെ പ്രതികാരവുമാണ് ഇതിലെ വർണ്ണനാവിഷയം. ചെമ്പുകൊട്ടുപാട്ടിന്റെ മട്ട കാണുന്നു.

ചന്തമുടൻ കൊല്ലുവാരാം ഒളർപ്പുടവീടതെല്ലാം
തക്കമറയോർ തെരുവും നടമിടനെക്കൊല്ലുവാരാം
ചിന്ത കലങ്കം പടിയെ ആയിമാരെക്കൊല്ലുവാരാം
ചെവപ്പിള്ളമർകളെ നിറ പുലികളെക്കൊല്ലുവാരാം
അന്തിനേരംചെന്നു പുക്ക കൊല്ലുവാരടപൊട്ടിയാൽ
അരമെഴിട്ടു കിഴട കിഴ്ക്കമൊക്കെ കൊല്ലുവാരാം
പന്തിയായ നാരത്തെരുവും കൊന്നയൽ തെരുവിൽപുക്ക
വട്ടമിട്ടു കട്ടി കവുമാരയൊക്കെ കൊല്ലുവാരാം
ചെട്ടിയത്തെരുവതിലെ ചെന്നു പുക്ക കൊല്ലുവരാം
തേടി പൊൻ പണം കമിക്കം ചെട്ടിമാരെ
കൊല്ലുവാരാം
കട്ടമലമാതർകളെ മന്നമുന്ന് കൊല്ലുവാരാം
വമ്പറയിൽ പുകന്നുനിന്നു ചൊരിയെ കുടിക്കുവാരാം
ഉഞ്ഞവും സഞ്ചാരമിട്ടു ഉടമനാകെ കൊല്ലുവാരാം
ഉമ്മിലെ പുകന്നുതിരം കക്കിയുടൻ കൊല്ലുവാരാം

നസ്രാമിട്ട പൊറ മെങ്കം ഈറവ്വ്യക്കരം പുകഞ്ഞ
ശവത്തെ കടിച്ചുടനെ അമ്മാനമാടുമ്പോൾ
ആട്ടുവാറാം
തടിയിൽ മികവിയതായ് ശവംകൊണ്ട് കെട്ടുവാറാം
ഉയർത്തി ശവം പിടിച്ചു ഉതിരം കുടിക്കുവാറാം
ഉടലെ പിളർന്നുടനെ കരളെ കടിക്കുവാറാം
കശത്തൂവിൽക്കടന്നു കൊന്നൊടുക്കി വെല്ലുവാറാം
കൊള്ളവർ കുറവന്റെ വെട്ടിയരെ കൊല്ലുവാറാം
അയൽത്തറയിൽ പുകന്നു കൊന്നൊടുക്കി വെല്ലുവാറാം
ആട്ടുമാട്ട കണ്ടകാലി അററമെന്നി കൊല്ലുവാറാം
ഇതിങ്ങനെ കക്കിട്ടുവാർ ഉച്ചമെടുത്തിട്ടുവാർ
ഇങ്ങനെ മാടികളെ പറയരെ കൊല്ലുവാറാം
മലമ്പട വീടതെല്ലാം അടങ്കലം കൊന്നവന്നു
മാനുഷർകളില്ലെല്ലൊ എന്റെ മലങ്കിത്തിരിച്ചിടവെ
ഉയിര സ്വർഗ്ഗയാക ദേശമെങ്കും കൊന്നവന്നു
ഖൾഗനവും മർദ്ദിവുടൻ തലക്കെതിരുത്തിടുവാർ
കാറം കറ ഒരുനാളും വാരാത മധ്യരമില
ക്കുട്ട ദേവതയിറങ്ങി കൊന്നൊടുക്കി വെല്ലുവാറാം
ആററമില്ലാതെ പട അടവൊടിയായ് ചാവുതെന്ന്
അരചർ തിരുമനസ്സിൽ സങ്കൾപ്പറിവിക്കലുററാർ

പെററ തായാരെന്ന ഉററബാലകന്മാർ തൻ
കോവിലിലേ
പടിഞ്ഞാറെത്താഴം വന്നിയതും കൂടിനന്നായ്
കററമ്പാത്തിരിപ്പിക്കളെ കാലത്താലെക്കൂട്ടിവന്ന
കൂടക തിരുവാഴി പിരപ്പുംവാളും വെൺമെന്ന
പിരപ്പും പാറമന്ത ഖണ്ഡിതമൊരു കൂട്ടിവന്ന
പിരിയങ്ങുടനെ വെച്ചുമ്പോക്കിം കൊണ്ടുവാരം
കരുണ്ണുടനെ പന്തിരണ്ട് മലശ്ചാരം ചെയ്തു
കയറി പലകമൊന്നു പാലിലെ പാൽ കഴുകി
തിരുത്തരുടൻ പലക മീതിലേ പാൽ നിരത്തി
തിറമായ് ഗണപതിയെയൊന്നു ഗുരുവെ തൊഴുതു
വരുത്താമുടനെ നാളും പക്കമെട്ടും എണ്ണിക്കൊണ്ട്
വകയറവെ സഭാപതിയെ പീഠായ് വണങ്ങുവാനാം
മന്നവൻെറ തിരുനാളും കൂട്ടിലെ പെരപ്പുംവക
വാകടനെ നിരൂപിച്ചു കണ്ടാനന്ത ജ്യോതിഷവും
എന്തെടയോ തമ്പുരാനേ! ഇന്തപ്പുരവീടതിലേ
ഇലക്കമില്ലാതൊരു തമ്പാർ ഇറങ്ങി കുടിന്നിതല്ലോ
ഉന്നം മുന്നേ കൊരന്യാകൃഷികളുമും തിറമുടനേ
ഉണ്ടാകാണും പാമ്പുന്ധി മാക്കത്തിലുറ തേവതന്മാർ

മിന്നും പുകഴ്'വിട്ട മാട്ടതമ്പുരാനും കരുംകാളിയുണ്ടേ
ഉഗ്രകാണം തമ്പുരാനേ അളവില്ലാ തേവതന്മാർ
ഒരായിരക്കോടി തേവതക്കപ്പുറം വന്നിട്ടുണ്ട്
മണ്ണളും മുകിലും മുന്നേ വന്ത തേവതകൾ മിക്ക
മനതാരമെ കൊട്ടത്തനുസരിച്ചു കൊള്ളുമേവരും
സ്സുണ്ടി കൈയാലുമുപേകൾഞർ കണ്ണാലൊഴിവുണ്ടെന്നു
ഇതുതോട് ചൊല്ലുന്നങ്ങവരോട്ടരത്തിവരെ
കണ്ടതിൽ മാനാമത്തുരമന്തിരനെ ഒരുതെന്നു
കരുതി ഒഴിവുണ്ടെന്നു നാഴിയും വിണ്ണപ്പംചെയ്തു
മാനാമത്തുരയിൽ മന്ത്രമന്തിരൻ തന്നെ
വന്മയുടൻ ക്രൂവിവർ എഴുവിവട്ടാരാനവാതളെ
തീനരമെന്നിയേ മാനാമത്തുരയിൽ ചെന്നാനവാളും
ചെയ്തിയെല്ലാം മാനാമത്തുര മന്തിരനോടറിവിത്താർ
ഉത്തമെന്നറിന്തവനാം നമ്മുടയപേർകളോടെ
ഉറവേണ്ടും കതമത്രം നിരൂപിച്ചു കാണവാരാം
വന്മയാന ദേവതന്മാർ വെളിയിൽവന്തു ചൊല്ലിട്ടവർ
വേണ്ടതക്ക നല്ലനല്ല ദേവതന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ട്
അന്ത ദേവതകളിൽ ഒരു ദേവതയുമില്ലെല്ലോ
അടങ്ങാതൊരുത്തർകീഴും അനുസരിത്താലൊഴിയും
ചന്തമുടൻ ചാവുണ്ഡിയും വിട്ടമാടൻ മല്ലനുണ്ട്

തക്ക ദേവതകളൊക്കെ ആയിരക്കോടിയുമുണ്ട്
ചിന്തതെളിഞ്ഞങ്ങിരിയും ചെന്നാലന്ത ദേവതകൾ
ചെപ്പമായ് കയതിക്കൂട്ടി തിറമായ് കൊടുക്കാവേണം
വന്ന ദേവതകളൊക്കെ വെളിയിൽ വന്നു ചൊല്ലീടുവോർ
പാങ്കിനുടൻ കൊണ്ടുപോക വേണമെന്ന സമ്മതിച്ചു
എന്നു ചൊല്ലി ദേവതയും വാങ്ങിനപോതെയെഴുന്നു
ഇൻപമുടൻ മനമെന്തിനെൻ പോകാമെന്ന സമ്മതിച്ചു
ചെപ്പമാക കൊട്ടുംപറ നിഴൽ കൊമ്പു കർണ്ണതിലും
ഒന്നാകെ എഴുന്നു ഉടുത്തതൊരു പട്ടടനേ
കൈവേ നാലുവേദം താനുമാകപ്പുറപ്പെട്ടു
നന്ദിയാകച്ചെന്ന ആനവാളെ ചമ്മതിച്ചു
നാടിയെ വഴിനടന്തോർ മഞ്ചപ്പടവീട്ടുനോക്കി
ചെപ്പമുടൻ വാഠം മഞ്ചക്കൂടലിലേ ചെന്നു പുക്ക
തെണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്തിട്ടെഴുന്നാനാം പോങ്ങിയതെ
നൽപ്പിനുടൻ വാഴും മഞ്ചമേന്തിയതെ കണ്ടപോതു
നാടിയെ തിരുവുള്ളമാം പറവുവാരാം മന്നവനും
ഇപ്പുവിയിലൊരുനാളും വാരാത കെട്ടതിവന്ന
ഇലക്കമില്ലാ ദേവതന്മാർ ഇറങ്ങി മടിത്തിതല്ലൊ
തപ്പാമലേ ഉന്നടയെ കല്പിനാലേ ഒഴിവുമെതിനായ്
താമസമും വാരാമലേ കൊണ്ടുപോകവേണമല്ലോ

തമ്പുരാനെ ഇതിന്ന വേണ്ട ഒരുക്കമ്പടികളും
ഝട്ടതിയിലെ ഒരുക്കിത്തരുവിനവെന്നുമല്ലോ
ഇൻപമുറ്റൻ പ്രാണിയെത്രം വേണ്ടുന്നതൊക്കെ
ഞാനതെന്നു ചൊല്ലിയാലോ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാമല്ലൊ
അൻപിനോടൻ മുന്നാകൊട്ട വിളക്കത്തി വെള്ളത്തരിയും
അപ്പം അവൽ പൊരിയും തരിയും നിണവും ചോറും
വന്മയുടെ തേങ്ങായ് ഇളനീർ മുന്തിരവേണം
വാങ്ങിനോടൻ പൂമാലക്കൂട്ട ചന്ദനം പുഷ്കം
വാകച്ചണം വിളക്കെന്ത കമുകിൻ ഫലംവേണം
പച്ചപ്പൂവും പുവന്നമലരും ആവല്ലു ചെപ്പവേണം
വേഷമുടന വിരിപ്പാൻ ചിറപ്പുമഞ്ചു പീഠംവേണം
മിക്കപ്പലകയിൽ മുന്തിനത്താൽ പഴവും വേണം
താളിണതാഴ്ത്തു കോഴി കിടാ വെട്ടവും വേണം
സാരമാക എട്ടു ദിക്കിലും ബലികൊടുക്കവേണം
വാളുവേണം ആയുധക്കാരത്തിലെ കത്തിവേണം
മഞ്ഞൾ വേണ്ടുന്നതെല്ലാം വേണമെന്നവൻ
മൊഴിന്താൻ
വേണമെന്നു ചൊന്നതെല്ലാം കറകളൊന്നും കൂടാമലെ
വേണ്ടുന്നതെല്ലാമൊക്കെ ഒരുക്കി കൊടുപ്പതുക.
വേണ്ടിയേ അതിന്ന പാപാവകാരം സമ്മതിച്ചു

പിരിയത്തുടനൊയക്കപടി കൊടുക്കുവാരാം
കോട്ടമില്ലാതവർകളൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുക്ക
കാലത്താലെ പന്തങ്ങളോടെ കോത്തിരി നെയ്യും വിളക്കും
താനിടാതൽ മുറവെളിതന്നിലെ കൊണ്ടുകൊടുക്ക
തന്നിലു നോൻപുകളാക എഴുപേരെ സമ്മതിച്ചു
കാലത്താലെ വാഴും മതിരമന്ദിരൻ കളിച്ചുവന്നു
ചന്ദ്രമാക പുറംവെളി തന്നിലൊക്കെ വളച്ചായക്കി
പീലച്ചുടൻ പെപട്ടികളും മുകപ്പാന്നോന്ന പട്ടടനെ
മിതക്കമത്ത് കൂട്ടി മേമെമാവുകഴ്ച്ച്
നാലു ഭാഗവും പടച്ചുവന്നുകളൊക്കെ വച്ചു നിൽക്ക
നാടിയേ നോൻപുനിന്ന പേർകളും കളിച്ചുവന്നു
കാലത്താലെ കോവിലകത്തിൽ വന്നവനെയ്ന്നുള്ളി
കണ്ടുടനെ മുഖംകാട്ടി വന്നിട്ടും പുറവും നിൽക്ക
പുറവുമൊക്കെപോയ് തൊഴുതടിച്ചുമാനംഗച്ചുമ്മും
തൊട്ടുതെറിത്തൊക്കെ മെയ്യിൽ വന്നമാക പൂരുഷാരാം
ഒട്ടുമം മിഴപ്പുപോലെ മഞ്ഞളും പൂന്തൂ കൂടി
ചെക്കെ മെയ്യിൽ തേച്ചിതംവും പൂശിടു പറിയമിട്ടു
നീലത്താലെ കണ്ണെഴുതി കരിത്താരം കെട്ടുവാരാം
കൈപ്പു ചെണ്ട കാലിലും നന്ദ്രാള്ള ചിതക്കുട്ടു
വെപ്പുമായ് ഇടത്തുകൈയ്യിൽ കൊണ്ടയിൽ കയറുകെട്ടി

കെട്ടിനതോർ കയിറവിടാതെ പട്ടിനരഞ്ഞാണമിട്ടു
കേളിപട രണ്ടു കാലിൽ കച്ചകളും കെട്ടുവാരാം
തിട്ടമവെ കാലിലുള്ള പത്തു വിരലിൽ പണിയും
ചിലമ്പെടുത്തു രണ്ടു കാലിലും ചിതക്കാപ്പാട്ട്
ഒട്ടിളം കമുകിൻപൂ ഇറത്തിട്ടിയിൽ മെരുകി
ഒട്ടം കൈയിൽ പിടിച്ചുടൻ തൊഴുതാപായിരിക്ക
ഇഷ്ടമുടനാണ്ടിരുന്ന ദേവകളെയെല്ലാം വണങ്ങി
ഇന്നേരം വന്നുതവർ വന്ദിമെന്ന സമ്മതിച്ചു
ഇന്നതാരെ മല്ലൻ കണ്ടംകാളി കുട്ടിച്ചാത്തനേയും
ഇച്ഛയുടൻ മുണ്ണാമാടൻ ചാമുണ്ഡിയമ്മയെയും
വനദുർഗ്ഗമാർ പഞ്ചമിയും മറ്റും കൂട്ടത്തവരെയും
അറുമറുത്ത നാമം ചൊല്ലി ഇതന്തനേരത്തിലെന്നാ
തിരുവല്ലാംപടി മൂലമന്നവൻ മുന്നാരെ തൊഴ
ചെപ്പമാക വന്നതല്ലോ മറ്റും ദേവതകളൊക്കെ
നെരിങ്ങാപട വീടതിലെ നിന്ന കൊന്ന ദേവതന്മാർ
നേരിടാമൽ നിന്നീടാക മന്നവനമ്പലപുരിയും
എങ്കിലുള്ള ദേവതയെ ഇവിടത്തിലെ വരുത്തി
ഇച്ഛയുടനെ പിടിച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുപോകവേണം
ചെകകശല മന്നവനും തിരുവുള്ളം പറവവാരാം

ചിതക്കത്തൊഴുംവുണ്ണും ചെയ്തുകൊപോയിതന്ന

മലങ്ക് ആംതോടരാതന്മാർ വെള്ളയിലെ വാരാമലെ
മാറിടാമൽ നിന്നവർ നന്തിരംത്തിലെ നിരന്നെത്താർ
എടുത്താലെ കേതംകോൾ എറിന്താവർ മുഖത്തു
ഇതരന്താർ നട്ടുയിടമേ കതാം കതതി കൊൾവാൻ
നടന്ത് കൈക്കുംവെട്ടി നട്ടു പോരയും കഴിഞ്ഞി
നടുങ്ങ കൈവിറിയനന്ത തീമന്റും തിൻറിടവെ
തിടുക്കത്തുടനെ അവരവ് മൊറിഞ്ഞു വിഴന്തിടവേ
തിട്ടനവേ വെന്നെട്ടുതാനവും മലങ്കിടവെ
കാടേററിക്കളവതനോ അവരുടയ പേർകൾചൊല്ല
കാലത്താലെ കണ്ട മുഖവും തെളിഞ്ഞുചൊല്ലപ്പാരാം
കറിയാക വെന്നാലന്ത ദേവന്ത അടങ്കാതടാ
കൊട്ടിക്കൊണ്ടു പോരിടിത്താൽ കററങ്ങളനക്കല്ലടാ
ഇറയരതുളാകവന്ത ദേവതന്മാരണ്ടു കാണും
ഇന്നേരം പറഞ്ഞിട്ടുകരതൊട്ടു കൊണ്ടു പോകവേണം
ഒന്നു പട ചാമുണ്ഡിയോടായും വെളിയിൽ വന്നു
ഉരപ്പിപ്പെട്ടാതറ ഇങ്ങളെയെമ്പാനുമില്ലയോടാ?
ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കൊന്നുപാടി ഇന്ന പിഴയാതിരുക്കിൽ
ഇനി കൂടെ പോരാളികൾ ഭാകരുടെയാൽഭൂമില്ലയോടാ!
ഓടിയെ പിടിച്ചുകെട്ട വേണ്ടാം എങ്ങളെ ഇവിടെ
ഉററവേണ്ടും വസ്തുക്കളെ തന്നാൽകൂടെ പോരവമേ

തേടിന തിരുവിയങ്കൾ വേണ്ടിനതെല്ലാം കൊടുത്തു
തിരിയെ വരാത്തവണ്ണം സത്തിയവും ചെയ്തുകൊണ്ടു
നാടി നാങ്കൾ പോംപൊഴുതു അടയാളം ഉണ്ടുകാണും
നലമാക ഊരറിയ പോകിറതെ പറയടോ
തിട്ടനവെച്ചൊല്ലിയന്ത മോറതെവാങ്കിടോ
തിടത്തിൽ മന്ത്രമന്തിരന്നം തിമോയെഴുന്തിരുന്നു
എട്ടുതിക്കും കോഴി കിടാ വെട്ടിയെ ബലികൊടുക്ക
എല്ലോരനാരും കൂടിച്ചെന്നു കേണകളും ചെയ്യുവാനാം
പട്ടപണിച്ചേലകളും പണവും പൊന്നും കൊടുത്താർ
പാരമാന തേവതക്ക ചെപ്പമാന കണ്ണാടിയും
ഇല്ലയായ കട്ടിയലും പൊന്നിയും വാളും കൊടുത്തു
കൊടുത്ത മുതൽകളെല്ലാം വാങ്കിയുടനെയെടുത്തു
കവലയങ്കൾ കണ്ടു പാടി പോകവേമന്തിരവാദം
അടുമുട്ടുകിറ ട്ടൻ ചെപ്പമാന കണ്ണാടിയും
അഴകാറദേവതക്ക കൊടുത്ത മുതലും കെട്ടി
എടുത്തു ചതവുകളും തുടിയും പറകളുമായ്
എഴുന്തു മന്ത്രമന്തിരന്നാം വിടെ ഏറി തിരൊണ്ടു
തിടക്കുടനെ വിട്ടു, കോട്ടവാചൽ വിട്ടു
തേവതയുംകൊണ്ടു കോട്ടപ്പുറമെ ചെല്ലുവാനാം
നലമാകച്ചുന്തരിലെ തുലിലൊതപ്പുറംതീര

നാകത്തുവാഴുന്നിതല്ലോ ദേവതമാർ പോലവേ നാം
ഉലകതിശയിക്ക ദേവതന്മാർ പോലെന്നും
ഉററമോദത്തേയും കൊട്ടിപ്പാടുകളും പോവുന്നതല്ലോ
മലയാളമതിൽ മരുവേണ്ടുന്ന ദേവതയെ
പണ്ടുമുതൽ “മാനാമഠത്തിൽ” കുടിയിരുത്തി
മോദമായിരുന്നാരല്ലോ ചാമുണ്ഡിയമ്മ മകിഴ
ചേററവർ പുകഴ്ത്തിടുന്ന വിളിപ്പിന്നാലുമെഴുന്നള്ളുന്ന
ഇതന്നാൾ മുതൽ ദാക്ഷിണ്യത്തോടെ അവിടത്തിലെ
ഇലക്കറില്ലാ പൂജകൾ നേർച്ചയാക വന്നിതല്ലോ
വരുന്തിയേ വാഴ്ന്നുമേന്തിന്റെ മുന്നാണ്ടതോറും
നിന്നപ്പട്ട ദേവതന്മാർ വന്നങ്ങു പണിന്തിതല്ലോ

മാനാമഠത്തിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായി വാഴ്ന്നിരുന്ന വിവരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

XV

ചന്നപ്പണി കറകൊമ്പുകറിക്ക
തുടിയുമ നൻപൊടു തകില്ലു മുഴക്ക
വന്നമതൊത്തന പണിപ്പുരയിൽ
വന്നച്ചുങ്കാരശ യെങ്കും മുഴങ്ങ
ചങ്ക മുഴങ്ക നവതാളം കൈവെ
പുല്ലിയ മുത്തുക്കുടകൾ പിടിക്ക
മുത്തുക്കുടയൊടു മുകിലച്ചട്ടയും
മുരന്ന നെഞ്ചിന്ന പവിശത്തിരളും
വെററിലയുടൻ വെള്ളവട്ടകളും
വെങ്കലക്കൊടിയും ശംഖക്കൊടിയും
ഞാൻമയിനാർ പള്ളിപ്പുരയിൽ വന്താൻ
അൻപൊടു വന്നു പുകന്താളമ്മ
പള്ളിപ്പുരയിലെ ചാമുണ്ഡിയമ്മ
പരിവൊടു വന്നു പുകന്തൊരനന്തരം
അള്ളിയെ തീയം നീറാതുമിട്ടേ
അഴകൊടു ദൈവത അലറിട്ടാടാം
ചെമ്മയതാകവെ മാനാമധുരയിൽ
ചെപ്പമുടനവർ വാഴ്ന്തിരുന്താരേ

XVI

മാരിചാറ്റംപെരുമാൾ കഥ.

പാണ്ടിയിലേക്ക് പരദേവതയായി ചാമുണ്ഡിയമ്മ വരികാനുണ്ടായ കാരണമാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. നാറിടെ വടക്കേവനാധിപതിയായിരുന്ന ചിതമ്പരരാവുത്തർക്ക് പുത്രന്മാരില്ലാത്തതിനാൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾതോറും ദാനധർമ്മംചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ വരവെ ഒരു ദിവസം വൈകാ ഭഗവതിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽപോയി തപസ്സിരിക്കണമെന്നുള്ള സ്വപ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ കണ്ടു. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയാൽ ഗർഭോൽപാദനമുണ്ടായതായിട്ടാണ് ആദ്യഭാഗത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. "മാവേലിനാടുവാണീടുംകാലം" എന്ന മട്ട കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും വില്ലടിപ്പാട്ടിന് വേറെ മട്ടുണ്ട്.

മെല്ലിയാരം വൈക പകവതിയും
മേവിഞ്ഞതല്ലാലേ പടവീട്ടിൽ
എല്ലയില്ലാതെ പടകതിരൈ
ഇലക്കമില്ലാതെ ആനയോടെ
പൊല്ലുള്ളവരാതെ പടകളാലെ
ശോഭയുടനാണ്ടാൻ പടവീട്ടിൽ

നല്ലപൂകൾകൊണ്ടു പൂജിച്ചവനോ
നാടി വൈകയിലു വാഴ്ന്നകാലം
ദേവന്മാർ മറ്റു ക്രമമാക
തെന്തെരുവും വട തെരുവുംകൊണ്ടു
താകയമന്നിയോടൊക്ക വാഴ്ന്നകാലം
തഴെഴത്തില്ലോ തെരുവവും
വാഴ്കയുറ വട തെരുവിൽ
വാഴ്ന്ത രാവുത്തർ മുൻപനാക
കേരംവിയുള്ള ചിതമ്പരാവുത്തർ
കീർത്തിയാകയാണക്കാലം തന്നിൽ
അന്തകാലത്തിലൊരു കന്നികയെ
അട്ടുത്ത കല്ല്യാണം ചെയ്തിരുന്താർ
ചിന്തയിന്നാലിന്ത ചിവനടിയാർ
സന്തതികളൊന്നുമില്ലായ്കയാൽ
പെരുമ്മ വടംപെട്ടി കോവിൽതാനും
വന്മയുടൻ പൂജ വിളക്കുകളും
വലിമയുടനൊക്ക നടത്തിനാരാം
കേളിതിരിന്താരെ മൺവചയായി
കീർത്തിയുള്ള ചിതമ്പരാവുത്തർ
നീതിയുടനിന്ത ചിവനടിയാർ

നിന്നെന്നു പോരുകൾ മേലിക്കുറവു
മാസാ രണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടവോ
മതലയിലെ മനസ്സറിഞ്ഞു
നാഥാശരണമെന്നു നിറഞ്ഞു
നല്ല പുത്തികളെ താരുമെന്നു
എങ്കാ ചെൻറു കോവിൽവരകിടന്നാർ
എനക്കു സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവെ
മകളെ ശിവദാസിയാം നിന്നെന്നു
മനസ്സു മുറുകെന ചൊല്ലിത്തിരുന്നാർ
തങ്കം മുഖം വാടി ഉറങ്ങിടവോ
തെരിശനത്തിലെ കാണുവാറാം
എന്നും പടിവാഴ്ന്ത ഭഗവതിയും
തനക്കു സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവ
ഓന്തു തങ്കി മറ്റാം നാളതിലെ
അതി കാലമെ എഴുന്നേറ്റു
ചെന്നു ഒരുമിക്കുവാഴും ഭഗവതിയുടെ
തിറന്ത കോവിലിലെ വന്തിരുന്നാർ
നന്ദിയുടൻ പൂജ വിളക്കുകളും
നലമായ് ചെയ്തു തോട പോതു സദ്യ
ഒന്നൊഴിയാതെ ഒക്കെ നടത്തിയല്ലോ

ഉററമതലക്ക വരമതാക
നന്നല്ലമൂർത്തി ത്തുവാരമൽ
നാല്പത്തുനാറം ജേനമാക
നാല്പത്തൊന്നാം നാളതിലെ
നാടിലവെ കൈവാഴ്ന്ത ഗോപതിയും
അങ്കതന്നമ്മിലുള്ള കണക്കങ്ങളും
അറിഞ്ഞു ശൂലവുമായ് ചെന്നുനിന്നു
കാപ്പിട്ടവർക്ക് പായസം കൊടുത്തു
കണ്ടതാൽ പുന്തിയുണ്ടാകമെന്നവെ
ക്ലപ്പിവരത്താലെ പായസംവാങ്ങി
കൊണ്ടുപോകക്കണ്ടാം തരിശനത്തിൽ
തരിശനംകണ്ട പിററാംനാളിൽ
തിറമൊടവെ നേർച്ച തക്കനെകൊടുത്തു
ഉരിമയുടൻ വൈകപകവതിക്ക
ഉറവുനമസ്കാരം ചെയ്യെഴുന്നാറ
നീ തരുക എനിക്കൊരു പുത്തിരനെ
വാകപടത്താല മെനതൊഴുതാർ
തിറമായ് പോനാരെ വിട്ടതിയിലെ
ചിതമ്പരരാവുത്തരോടെ
ഇൻപമുടനാകെ വാഴ്ന്തിടവെ

ഇങ്ങനെ മംഗലത്തിൽ വിടകൊള്ളിത്താരം
അൻപിനോടൻ ...ിൽ കൊടിപ്പോട്ട
ആളിതൃക്കെ ന്നോക്കി വണങ്ങിടവേ
ഉമ്പർലോകത്തും നായകരും
ഒരു സന്തതിയെത്തരും ഈശ്വരരേ
തന്നുതരികെ ഉമ വണങ്ങിടവേ
തന്തനല്ലാളും ഏതോ ചൊൽവാറും
നാറുവസന്തിയേ തോഴിമാരും
ശലിയമണ്ണം പൂണയാരാരാം
വാളിണ മിഴികളഞ്ജനവും
വാരി കുന്തളും മുടിഞ്ഞുകെട്ടി
നീലപ്പൂക്കൾ ചാരമണിഞ്ഞു
നെററി പച്ചപ്പൊട്ടും തൊട്ടു
വിളങ്ങിക്കൊണ്ടാ നിന്റെ ഭാവതരും
വെററിയലൈക്കണ്ടു മനം മകിഴ്
മനംമകിഴ്ന്നാരം ശിവനടിയാരും
മനയ്യാറുടനെ ചലിത്താരന്താരം
കന്നിനകയാളും മുഖം വിളങ്ങ
കനത്തതാർകുല കണ്ണുവിമ
ചിലം പകർന്നെല്ലാം മുകിടവേ

തെളിഞ്ഞ ഗാനമെല്ലാം വാടിടുമാം
കോലങ്ങളെല്ലാം താഴ്ത്തിടവേ
കൊങ്ക കനത്തു കൺകറുത്ത വിള
വ്വളങ്ങളിലെ പൂ മൂടിവരും
ശംഖം മറന്താരേ കളിമറന്താം
വെൽതിരികൾ കൈമറന്താം
ചാറ്റിലെ ചാന്തണി തീൻ മറന്താം
കാമദേവനും തൊഴ് തെന്നും
ശ്രീമങ്ങളവരിൻ കാഴ്ചിതാ
ഉരുവാരതെ താവള നിരയിൽ
ഉരുളുന്ന തേരെല്ലാം ഉറങ്ങിടവേ
ചെവ്വന്തൊളി താനേ കണ്ണവനാക
ചേരമ പെരുമ ഒന്നു കൂടാതെ
അന്തിനേരവും കഴിഞ്ഞവേ
ആമ്പൽ മൗനം തിങ്കൾ വന്നാം
മാനമാറു കഴിഞ്ഞെഴുന്നിലെ
ചകിതമായൊരു പൊൻവാർ ചാവുന്നും
ചെയല തെളിഞ്ഞവർ ചെങ്കുവളയെ
മെല്ലുണ്ടവൻ ഇതര മനമല്ലോ
കോവിലനവർ നാണം മനം മകിഴ

കൊണ്ടു [illegible]
[illegible]
അന്നു [illegible] ഉടൻ [illegible]
[illegible]
[illegible]
നാരി [illegible]
നാക[illegible]
ഓടി [illegible]
[illegible]
[illegible]
വയററിൽ [illegible]
[illegible]
പോററി [illegible]
തൊങ്കലഴകിയ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] കാർ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

മകിഴ്ന്നു തിങ്കൾ ചെൻറപോതേ
സാരമുടൻ വാറ തപസികൾക്ക
ചലിയാമലേ അമൃതമിട്ടാം
ഊരിലേ സർവർക്കും എളിയവർക്കും
ഒരുപോലെ ദാനധർമ്മം ചെയ്താം
ആരെല്ലൽവരുത്തൊഴിക്ക
ആയി രണ്ടു തിങ്കൾ ചെൻറപോതേ
ആയി രണ്ടെന്ന മാസത്തിലേ
ആയിഴയാളും ഏന്തിനിന്നു
പച്ച നീറണിഞ്ഞു ശിവനെയുന്ന
പെണ്ണൊടിക്ക നോമ്പു തുടങ്ങിനതേ

XVI

ഈ ഭാഗത്തിൽ ഉണ്ടായ വിശേഷങ്ങളെ എത്രയും തന്മയത്വമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗവും "മാവേലി നാടു വാണീടുംകാലം" എന്ന മട്ടിൽ പാടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മുഴുവൻ അപ്രകാരം വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

മെയ്നോവറിയാതെ പാ വിരിച്ചു
മെല്ലിയരും പാടിത്തുടങ്ങിടുമാം

ചേയിഴമേനി നോവുതാണേ
ചെന്ന തോഴിയരും കേട്ടപോതെ
കേട്ട തോഴിയരും ആരുകണ്ണെന്നു
കെപ്പുകെട്ടുമമ്മാ എഴുന്തിടേടി
ഏടക്കഴിവാതേ മെയ്‌നോവുതോ?
എന്നു കേട്ട പോതേ ചൊല്ലിടുവാരം
വാട്ടമുടൻ മേനി തളരുതമ്മാ
വാഴവെട്ടിട്ടപോൽ കറുകമുന്ന
ചേയിഴയിന്തൻ മേനിയെല്ലാം
ചേരനോക്കിറതും ആറിപോതെന്നടി
എന്ന പൊഴുതിലെ തോഴിയർകൾ
ചെന്നു താമസങ്കൾ വരാമൽ
ചേയിഴയാളന്ത മന്ത്രവാതെ
നന്മയുടൻ കൂട്ടി വരച്ചൊന്നാർ
നല്ലവേദമോതുന്ത്രമന്ത്രോടിപ്പോയി
വണ്ടനന്ത മന്ത്രവാതിൻ
വാചലിലെ ചെൻറു വിളിത്തിടവേ
വിളികേട്ടൊരാ മന്ത്രവാദിം
വേറെവെള്ളെടെകൾ പകർന്തുട്ടു
നല്ലിവേരാടു തൻ ചാര്യകളെ

നാഥാ! ശരണമേകന്ന നീറണിഞ്ഞു
വെട്ടിനിൽക്കുന്ന കൈകളൊഴിഞ്ഞു
വിളയെടുത്തുവന്നാളെ നുതനോടെ
കളിപ്പകിട്ടോ വഴിനടന്നാലും
കലശമാലീറപ്പുർ പുകന്നാലും
ഈറപ്പുരകൾ ചട്ടങ്ങളുംപെട്ടു
ഏന്തിപ്പോകുന്ന മരങ്ങളും
ആറുംപൊടി വന്ന മരണ്ണുവന്നാലും
അന്ന മലങ്കരതെൻറമകളെന്നാലും
ചിററണ്ടൻ മെതിതണ്ടുതന്നമ്മാ
ചിന്തകലങ്ങി ഉള്ളഴിഞ്ഞു മൊഴിവാരം
കുറവന്മാർ വന്നു കൈനീത്തത്തെടി
കോളാമ്പിറപ്പേറുന്ന മരണ്ണുവന്നോ?
ഇനി നാനിനി ഇതുകാറ്റേൻ
ഇനി നോവു വന്നാൽ പൊറുക്കറുപ്പ്രേൻ
കന്നി ഉള്ളതെല്ലാം നട്ടുതന്നാ
കൺകളിൽനിന്നു കുൻപറക്കുന്നമ്മാ
നാനറിഞ്ഞു മനിതന്നോനില്ലെ
നല്ല കൊളുത്താലെ ഇരുപ്പതെല്ലാം
വെന്നിയോടെ ഇന്ന പാലഴിത്തിടില്ലോ

വേണ്ടാ മക്കളെൻറ ഇശങ്കിട്ടവൻ
മലങ്ങാതെയെൻറ മഞ്ഞവസ്ത്രം
വാങ്ങി എണ്ണതന്നെ ഓതിട്ടാലും
കലങ്ങാമലന്ന കാർകുഴലാളും
കനകത്തളികയിൽ എണ്ണ വാർത്തു
മലങ്ങാമലയെണ്ണ നിറനാഴിക
മേനിതെളിഞ്ഞീടാനതോ ചൊൽവാറു
നലംകൊണ്ട നിറം പാലകളെന്ന
നന്നായ് വെററടപ്പായ് മകളേ
വേണ്ടുംപടി പാലൻ പിറന്നിട്ടല്ലൊ
മെയ് നോവിന വന്നാൽ പൊറുക്കവല്ലേൻ
ഇനി നോവു വന്നു പിടിത്തിട്ടില്ലൊ
തായ് തകപ്പനാരെ കാണാവണം
കൊണ്ടുപോകുമെന്ന ഭാര്യതന്റെ
വന്ന കണ്ട് പോക ചൊല്ലുമെന്നാറു
പൂണ്ടുപിടിയിൽ കുളിവരെ ഇന്ന
പെൺകൊടിയേ നിപ്പിടിയേ
വായ്പുലമ്പീയേ വാക്കൈത്താൻ
വന്ത പെൺകുളെന നാക്കെയാരോടി!
കൂശ യുറപ്പതായ കണ്ടവൻ വന്താൽ

അവർ പെറുമോ നീ പെറുമോ?
തായ് വന്താൽ തായ് പെറുമോ
താൻപെറുകിറതല്ലാതൻ
തായോ നീയോ ഇൻറു പെറുകിറതു
തങ്കിയൊത്ത പെൺകളെല്ലാം
പായമുടനെ പല ചൊല്ലും
പറയാതോ മകളേ ഇന്ദു
നോവുവരും നേരം പാൽകട്ടു
നിൻറുടലു പാറാ പൊറുത്തിടമ്മാ
പുലമിട്ടു വാറ കട്ടെറുമ്പു
ഇറുക്കിനാപ്പോൽ വങ്കളുമ്മം
ഓലൈ ഇരന്ത കാറ്റു മയ്യം
ഉറത്തണ്ടിലെ പാറി ഭാവുപോലെ
ചേലലെ കെട്ടും താൻറ അതുകളെല്ലാം
പീടഞ്ഞിടവേ അവരതി ശയിക്ക
മാലൈ പടുകിറ നേരത്തിലെ
മരിപ്പനെടി മക്കളുവമേ
മക്കളുവ എൻറെ പുലമ്പിടവേ
മന്മടവാർകൾ ചുററും നിൽക്ക
പായൽമിഴിയാളെ മാണിക്കമേ

[illegible] 220
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

XVII

ഇതിൽ [illegible] മാസം [illegible]ാം തീയതി ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ച ചതുർദ്ദശി ചേർന്ന ദിവസം [illegible] പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇവയെല്ലാം ചേർന്ന [illegible] എന്നറിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ രചനാകാലം [illegible] ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല ഗ്രന്ഥാക്ഷരം [illegible], തമിഴ്, തുളു, ആര്യം, കർണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പഠി

[illegible] കാണുന്നതു് ഈ ഭാഗത്തിൽനിന്നും [illegible] സാധിക്കും.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ചുററിഞ്ഞരയിലണിന്താതാം
ചങ്കവള്ള കാലുകള്ളിൽ തണ്ടവിരൽ മോതിരവും
താരവള്ള കൈയ്യിലണിന്താതാം
ചങ്കിലായ മോതിരവും കുറ്റപ്പുലിനഖവും
ചാരമായ് കഴുത്തിലണിന്താതാം
വട്ടവാർ മുഖംവിളങ്ങ മുത്ത് കെട്ടി നെററിപ്പട്ടം
വർക്കോലമവ കെട്ടിയൊരുങ്ങാതെ
വന്നമാന പൊന്നരഞ്ഞാൺ വാർകുഴൽ പണിഞ്ഞിട്ടു
വന്നമര തിങ്കൾ മൊഞ്ചാറപ്പോലെ
ഇഷ്ടമുടൻ വാഴ്ക്കമർന്നും ഉണ്ടമൊന്ന രാവുതനും
ഇൻപമുടൻ അന്ന് നിറെന്നതാം
ഇമ്പ്യാനന്നാളു കേട്ടവർ താശ്വിപ്പൊണാവും കൊടുത്തു
ഇത്തനാളു കേട്ടുണ്ണാവിപ്പോലെ
തട്ടുപാടില്ലാതെ നാട്ടിൽ പാൽപ്പഴവും ചക്കരയും
തനിയേ പങ്കുവെച്ചോട്ടു താൻ
താമരശ്ശിയും കിടാരം തനിർപ്പാന കോപ്പുകളും
തക്കമൊഞ്ചനം കൊടുത്തിട്ടവെ
തിട്ടനക്കരവയ്ക്ക് പാലുട്ടലിയാണം
തെളിഞ്ഞോരു പൊരുത്തിപ്പോലെ
തെരുവൊക്കെ കുന്തുക്കൾ യാണമാടി നന്നായ്

മെയ്‌വഴക്കമൊരോന്നു മെനഞ്ഞു പോരാതെ
ആട്ടക്കളിയാടിക്കൊണ്ടു് അരയിൽ പൂവാട ചാർത്തി
അഴകെഴുന്ന ബാലകരോടൊത്തങ്ങനെ
ആശ്രയമോടെ കൂട്ടി അരയ്ക്കു പൊന്നറ്റങ്ങളെല്ലാം
ആഭ്യുദയമായ് വളരുന്ന പോതേ
നാട്ടുടയോൻ ഭാവുതോറും ബാലന്മാർക്കൊത്തവർക്കും
നൽകൃതാന്തം കേട്ടുകൊണ്ടേ പോരുമതു
നന്ന വംശത്തിയാൾ പടിച്ചു കഥകളെല്ലാം
വരവുകളെഴുത്തു
നാടിലെ കൊട്ടുകൊണ്ടേ പോരാതെ
ചാതുര്യത്താൽ പാലരെ ചിരിപ്പിച്ചിട്ടൊരുമിച്ചെത്തി
തെളിഞ്ഞുടനെ വാണികളുമുള്ളതും
ഇഷ്ടമാകും പാരമായ പട്ടമാനവാസ് പ്രസാദത്തെ
ഇന്നും പാടി ഒത്തുവരുന്ന മറ്റവർ
വട്ടെഴുത്തിലെ കിരണം മലയാണ്മയും തമിഴും
വന്മയാന ഇളവെഴുത്തിനോടേ
വാക്കുകളെ അർത്ഥവും കണക്കും പഠിച്ചു
നാനാപ്രകാരത്തിലുമായിക്കൊണ്ടു താൻ
ഇപ്പടി എത്രയോ പലർക്കുമൊന്നുമില്ലെയെന്നു
എന്നാണിങ്ങിനെ പടിച്ചു പോരാതെ

എഴുന്നരായന പാടിന പാലൻ വേഷവുമായ്
എന്നവൻ സ്വവ്യാത്രം ഉണ്ടിതു
ചെപ്പുമക വാണിയർ കത്രകളെയോരോരോന്നു
ചിറന്ത പൊന്നും മുത്തും കൊടുത്തവൻ
കേട്ടിന്നും വാങ്ങിയവർ വാണിയർ പിന്നെ
മകിഴ്ന്നു
ചെമ്മ വാക്കുവണങ്ങി ചൊല്ലിയെ
ചെമ്മ വാക്കുമാം കൊണ്ടു ചൊന്നു കതകളെന്നക
ചെപ്പുമക്കൾ നിറന്താരാം
നന്മയോടു വന്നു പലതരം വാഴ്ത്തിനാനവർ
നല്ല ചിത്തവും ചൊല്ലുമായി
ചെപ്പുമക്കൾ വാണികരെ കണ്ടു മനം താൻ മകിഴ്ന്നു
ഉരുളുകിന താൻ നിറന്താരാം
ഒളിവിചിത്രങ്ങളിൽ കുതങ്ങൾ പതിർചി
കൊണ്ടു വേണമെന്റു നിനൈന്താരാം

XVIII

മാർതോമ്മാപെരുമാളുടെ അതുഭുതാശ്വാസലക്ഷ്മാണി
തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

. എഴുന്നു പടിഞ്ഞാറ്റു മാർതോമ്മാപെരുമാളും
വട്ടപ്പിരിയിലെ ചൊത്തല്ലിമംഗലം

വന്മയായ് പടിപ്പുരക്ക നാലുപുറം കെട്ടുകൊണ്ടു
തിട്ടനെ കയ്യാലയും ചെപ്പുമേൻ കുത്തുന്നു
തിറത്തോടിലങ്കം പൂക്ക പന്തിനിരത്തിക്കൊണ്ടു
ആശ്ചര്യമെല്ലാമുടനെ പെററിവരാകം

വള്ള്യാതകി

അതകെ വിളക്ക നിറനാഴിക്കുത്തി വെച്ചുകൊണ്ടു
ആവശ്യപ്പിള്ളയായി താപ്പം അവൾ വള്ള്യാതകി
അവിടെ ഗണപതിയെ പൂജിച്ചു കഴിച്ചുകൊണ്ടു
തൻമിഴിയാളെല്ലാം നല്ലർപാലനൊ വഴിയായ്ത്തു
ചെപ്പുമുടൻ ചെഴവിത്താ ആശാൻ ഒപ്പിന്നെയും വാങ്ങി
മുന്നമെന്നുടനെ പന്തി പരിചയിട്ടുകൊണ്ടു
വലത്തുമിടത്തും കേറി കൈകൾ രണ്ടും കൊണ്ടു
മേനിയുടൻ തൊഴുതിട്ടു ചെറുപ്പു വിട്ടു കമ്പിട്ടു
വെണ്ണും ചിറപ്പുണികൾ ചെറുകലാക്ക ചെമ്പിത്താരാം
തുള്ളിയതപിടിത്തു ചെമ്പും തൊഴൽ പതിനെട്ടവും
ഇടത്താം തവുകളും വെട്ടം വലിയതാങ്ങളും
പതിയെ മാങ്ങൻ കാലും ചെല്ലകൽ കടകൻമിന്ന
പള്ളുകരെഴിക്കാറുകളിൽ പന്തി രണ്ടടവുകളും
പതറാമൽ കാലെടുത്തു ചുവരു താൻ്റെ വാണെറിയും
തക്കെ എഴുന്നാനിയന്ത തന്റെ വാറിയോടെ

ഉയരെ എടുത്തുയൎത്തി വീശുന്നതാ രാജൻ കാലും
ഉള്ളതാകി മാൎഗ്ഗാട്ടംപെയമാറം പിടിത്തിടുവാ
പരിശയെട്ടുതടൎന്ന മിതിൎന്ന ശേരവാതമന്ന
പയ്യാവാ മൃഗത്തിലോങി മറിവുവിട്ടാകളു
കരികവെയറവടനെ കല്ലിൽ വാളിടികൾ മിന്ന
കനത്ത മുന്നത്താഴിലും കതിന്ന കോടവിഴ്ച്ചും
നീരിയം നാശംപടിയക്ക കനത്ത ശാറാനിന്റെയും
പിറമൂട്ടം പുത്തരിയും പിശകാമൽ വെട്ടുകളും
മരിയെട്ടുമെൻവമൊട്ടി പിറമത്തൊഴിൽകളെല്ലാം
പന്തമുഴൻ മാൎഗ്ഗാട്ടംപെയമാറം പഠിത്തിടവെ
ഒറ്റയില വെട്ടുകത്ത മുൻപിടികട തലയും
ഒരുവാളിലെ പിറമം മമതാടി കൂട്ടുകളും
പറിക്കുന്ന മൊട്ടുകളും വാൾവട്ടം പിറമത്തൊഴിൽ
പത്തിലും മൊട്ടകവാൾ മറവൻ ചുഴികായാട
കറെമൊന്നും കൂടാതെല കതിരമീതിൽ പിറമം
കൂടിപ്പുവത്തിൽഷെത്തും കാതത്തിൽ പ്രയോഗകളും
മറവും പഠിക്കൊപ്പം നിൽക്കാനാവാതിലെല്ലയെൻറ
കതിന്നു പിറമംചെയ്യാൻ മാൎഗ്ഗാട്ടം പെയമാളും
കൊണ്ടു ഒത്തൊരു നല്ല ചമയം പഠിത്തതെല്ലാം
കരയരവ താൻ പഠിത്താൻ മാൎഗ്ഗാട്ടം പെയമാളും

മണ്ഡലം വിതരംപാടി മാറാൻ മലനിരാ
വാട്ടാമലെ ചെറ മണ്ടാറ്റൂക്കൊണ്ടു കൊട്ടുന്നതാം
പൂങ്കൊടിവാളുങ്ങളും ചെറന്നിന്നീര മാതിലിയും
പുകഴ്ന്ന മണിവിളക്കും കൂടിയ കൈക്കണിതാർ
തങ്ങിയാതമിക്കെല്ലാമെന്നവിതരണം ചെറുതതം
തക്കെല്ലാമെന്നെടുത്തു കണ്ടവന്ന കാണിക്കയും ചെയ്തു
നൻമയുടൻ മാറയാട്ടാരെ പ്പരിചാരകർ പൂവൂപനിതം
നലമായ് കതകപ്പെട്ടു കാപ്യാന്നും പടിഞ്ഞു
മെന്മേ വരവാണമെന്റെ പൂവ്വസിതം വിഴ്ത്തിളടർ
തെളിഞ്ഞു പക്ഷമായതം നലമാകാട്ടുനാഗ് നടന്താൻ
തെളിഞ്ഞു കതകപ്പെരാക മെറ്റമാകന്തം നിരന്നന്താർ
വന്മയുടൻ നകൂര കലന്തൊഴിലും പൂവിതോറം
വാകടർ പടികളെൻറ മനതിലെ താൻനിനെന്നു
ഉണ്മയുടൻ നൽവൃത്തിക്കേട്ടു വാഴ്ച്ചുമവിരോ
ഉള്ളംതെളിഞ്ഞു മൃത ചെവ്വുതനും താൻ നിനെന്താർ

XIV

ഇതിൽ മാരിയാട്ടംവൈദ്യന്മാരുടെ കതിരകയററ അഭ്യസനമാണു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

വാദ്യമെന്നട്ട പൂരവിയന്നു കെട്ടിയഴകാൽ
വന്മയോടു പല ചാണികളെല്ലു ഏവിവിട്ടമാം
താരമോടവർ കതിരകളുഴിഞ്ഞു വരവെ
തക്കമുള്ളതൊടു കലശ കഴിഞ്ഞാണിങ്ങനെ
നേരമെവെന്നു കട്ടിണാമകളിറക്കി വരുമ്പോൾ
നെററിതന്നിലണിയും പവിഴൻ മിഴിച്ചു വരവെ
വിരവോടു മണി പുത്തൻ കന്നവാദും
വിരവോടൊത്തെ മുത്തക്കെട്ടുന്ന കതിരക്കണിയുമ്പോൾ
വെററിയേറു ചലന്തു തണ്ടപല ചാമ്പുടൻ
മെല്ലെ മുല്ലയോടു നാലുകാലിൽ മിലാവും
പററിനിന്റെതൊരു പിൻവാറു കന്നായവും
പണിയുക്കിയ മണി അരയിലാക്കവും
തെററിനിന്റ പരിയിൻ പലകാലു കെട്ടവും
തെളിവോടഗ്നിമാനവുംചെയ്തു പുരവിതീതിൽ
കററംകൂടാമലരിച്ചുടന നാളികേരം
കാവുവരാമൽ നിറനാഴി അഷ്ടമാംഗല്യം

നല്ലവനാളുതന്നിലവർകൊണ്ടു ചൊൽവരേ
നലമൊടൊക്കെയും മറ്റിയവർ നിന്നിട്ടുവരാം
വല്ല്യയങ്കളെയും വാളും പരിശ ആയുധങ്ങളും
വന്നു വടക്കെന്നവില്ലുള്ളവർകളും കൂട്ടവരാം
ചെപ്പമോടവിടെ മാറ്റോട്ടം ചെയ്തുകൊൾവാം
ചെപ്പമോടു നല്ലവരു പാടിപണിയണ്ടുവരാം
ചൊല്ലും വീരകാളിപ്പുറത്താനെന്നലെ
ശോഭയോടയിൽ വെള്ളയാമൊരാണുമിട്ടു വരാം
കാമനൊത്ത പടി ഉറവു രാവുത്തർ വരവെ
കണ്ടു മാതർ മനമങ്ങുമങ്ങുഴലവെ
ശീമയില്ലാതെ മടവാർ പിന്തുടരവെ
ചെന്ന മാതർമനം അൻപൊടങ്ങിങ്ങുഴലവെ
പുശമഴക മതിനൊത്തമാറഴകമായ്
പൂമിയതിൽ ഇനിയവനു ശരിയായമില്ലെ
കാമൽതൻപിറകെ ചെന്ന മടമാതർ പറയ
ഉറവു രാവുത്തർ വൈകാളിയിൽ ചെൽവരാം
അപ്പമൽപ്പൊരിയോടെ പഴവുമങ്ങിനിയുടൻ
ആവകടന്നാൽ പൂവുതിർന്ന വെറ്റിലെ
ചെപ്പമോടുന്ന്യ നാനാവകയും പൂജചെയ്യുടൻ
ദേവന്മാർക്കു പിന്നെ ഉടൻ കാഴ്ച ചെയ്യിട്ടുവരാം

നൽപ്പിനൊട്ട തൊഴുവിണ്ണു തൊങ്കൽതട്ടിയേ
നൻമുഹൂർത്തം കണ്ടു രാവുത്തർ വരവേ
കപ്പമിട്ട കതിരകൾ ചിലവഴ്യൂഴകാറിനാൽ
കൂടി രാവുത്തന്മാർ പുരവി തട്ടിവരവേ
ഉടനെ കാലാൾപ്പുരവി ചാടിത്തിരപ്പുറവും
വെററിയൊക്കയും പുകഴൊട്ട ചെല്ലവേ
പഞ്ചമാറിവിട്ട പരവി ചെല്ലുമാറവേ
കററരാവുത്തർമാർ പുരവി വീതി വിടവേ
നേരേ വീതിയിലടിച്ചുടനെ ധൂളിപറക്ക
കണ്ടിവള്ളുയന്നെതകി വീതി വാഴവേ
കശ പകത്തിത്തുപുറത്തിലുമടിത്തിട്ടവരാം
ചെന്ന വട്ടമതിലെ പുരവി ഏററിവരവേ
തെയ് തെയ് എന്നാർ മിലമ്പണി പുലമ്പിടുമാം
ഉന്നിനിന്നാരെല്ലോരും മനം മകിഴവേ
ഉലകമതിലവേ വാൾ പുരവി ഏററപട്ടത്താർ

XX

കാരിനാട്ടുകാരുടെ പുറവികളുടെ ആയുധാഭ്യാസം മുതലായവയിലുള്ള പാടവത്തെയാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

ചന്തമുടനേ പുറവിഴിതെ
സന്നാഹംകൂടൻ പരദേശിയുമേറ
വന്തവർ നിൽക്കവെ പുറവിഴിതെ
വടിവുടനേ രാവുത്തന്മാരേറ
ചിന്തകൾ മകിഴവേ പുറവികൾ വിളരെ
തിറമൊട്ട് കുട്ടിയവും കൈകൊണ്ട്
അവരവരപ്പടി വെട്ടുംകൊണ്ട്
അഴകൊട്ട് കണ്ടു തട്ടുതകാരംകൊണ്ടാർ
നേരെ കൈകവാളും വെട്ടിടവെ
നിർണ്ണയമാകവേ കൊടി വെട്ടുന്നു
താരകൾ മിന്നവേ പിറവിച്ചാലെ
തട്ടിയ വെട്ടിടുവാൻ പരദേശി
കോർക്കൊണ്ടായ മുന ചിതറിടവേ
കത്തിടുവാർ ചെവിയ രാവുത്തരും
ചീരൊട്ട് വന്ന മുനയുംകണ്ടു
തിറമോട്ട വിലക്കിടുവാൻ പരദേശി

നന്നന്നിവരുടെ കണ്ണുതട്ടുവാൻ
നലമൊട്ടുയർത്തിന്റെ പൂവല്ലികത്ത
കന്നിയരാവുന്നവരുമുരുകന്റെ
കഴയല്ലെ നുണ്ടിനെ മാർവിലെ കത്ത
വെന്നിയുടൻ പൊരാമേശിച്ചുമറ്റ്ര്യാം
നിരെപ്പട്ട വരക മൂന്നുകണ്ട
തിങ്ങുന്ന കട്ടിയൽ പുഴിലവവെ കെട്ടി
മിളിമുന്ന പടിഞ്ഞാർ കട്ടിയൻ
തൊഴുതല രാവുന്നവരുമുരുകന്റെ
ഇല്ലുവമുടയ വരൂപ്പിടിയുമണ്ടാ
പട്ടുകൾ നാരമാൽ പടതേശി
പകരമാക്കത്തർപ്പുവരെനവമൂരണ്ടാ
അഴിനിലുവാരാത്തെന്നട കൈകൾ
തൂവെരപ്പാമിപ്പുവിയിരൽ
പൂവുകളൊഴുകിന നറുമണം വീശ
പൊന്മെന്നവരുട ഒക്കകൾ പിടിക്ക
കൻമല പൂവിന്റെ വീതിയിൽ വിടവ
കണ്ണഞ്ഞാമലൈ പോകിറവനാം
ചെമ്മ ധൂളിയിൽ നാലനാഴിക
തേടിക്കണ്ടതിലൊവവരുണ്ടാ

വന്മയോടാകാശത്തിലെ ചെല്ല
വാറാലെൻറവർ ചൊല്ലുമൂന്ന
നന്ദിയോടവിടെപ്രവേശിച്ചത്തി
നലമെമാടിറങ്ങിട്ടവൻ പാദമേശി
കണ്ടവനൊക്കവെ കൊണ്ടാടുവ
കല്ലിലെ ചങ്ങലി വിളക്കുന്തിരുവ
കൊടിയും തോരണം വാദ്യഘോഷങ്ങൾ
പലമെവല്ലമിപ്പടിയുയാം
പരിശറവിനാ തിറകൂടയവനെന്നു
ഏറിയ കൈയില്ലവർ പുകൾ വീശിടവേ
ഏഴിലൊട്ട പുറവി ഏറവും പടിഞ്ഞാർ

റീതിയുടനെ വരുന്താരല്ലോ
തിരുമാലിയാട്ടം ചൊല്ലാത്താൻ
മിക്കുളമ ചെർകളിതിറപ്പിക
ഉററപ്പുലരെകൾ വാല്ല്യവർ നാൻ
എളുമൊതു കറവെന്നിയ താൻ
എടുത്ത ആയുതങ്ങളും പതിനെട്ടും
എതിരെത്താലവനും വാർമ്മലെ
ഇതമാകവെ താൻ പടിഞ്ഞാർ

നടന്തിലു കാണവൽ കീർത്തി
നാട്ടിലെങ്കുമൊക്കെ ഒന്നുപോലെ
നല്ല ചിതംപര ശാസ്ത്രത്തെന്നു
നല്ലിവൊട്ട മന്നവർ മകിഴ്ന്നു ചൊൽവാർ
കൈകൂട്ടുന്നവരാകവേ വൈകൈ വാഴ്വം
കൊററക്കപ്പുത്രന്മാരെ മാരിയാട്ടം
കൂട്ടി വരവേണം ശാസ്ത്രത്തെ
കണ്ടു മാരിയാട്ടം ചെയ്തോരെയെത്താൻ
ചാറും ചലിയാമൽ പാണ്ടിയനും
ചരന്തുടനാന വാളെവിട്ടു
വന്മയുടനെ തന്നവരെ
വരത്തെറിവെ സ്ഥ്യവ്യാരാം
വല്ല ചിതംപര ശാസ്ത്രത്തെയും
മകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോനാർ
പൊന്നാംമുടിവെയും വൈകൈ വാഴ്വം
പുകഴ്വേന്തനും മനം മകിഴ
പുത്രമയുടനെ മാരിയാട്ടം
പെരുമാളെ രചവകം കൊള്ള
ചേവംകൊണ്ടു പന്നിരണ്ടുപേരെ
ചേർത്താർ മാരിയാട്ടം പെരുമാളോടേ

മേലപ്പുറത്തെ രാവുത്തന്മാം
മിറന്ന മുന്നിലായും കല്പിന്നാദരം
അങ്കണീങ്കൻ പതിനെട്ടരോടും
അവാൻ വശമാക നിറ്റുമെന്ന
തമ്പാർ തിരുവുള്ളം പാറിയല്ലോ
അന്ന മുന്നിലായും കല്പിത്താദരം
കൈയ്യുമായിരം മെയ്യുമായിരം
പടിഞ്ഞാറായ് തെരുത്താവടമെല്ലാം
കൈയിലകമിട്ട ചെപ്പാൻകൊടുന്നു
കാതലുടനെ പാണ്ടിയനാം
മികപ്പുകഴാല മേനികൊണ്ടു
മേണ്ടും പടിയുടൻ തിരുമേകി
നീളവും മേറാമെ രുക്മനവരിൽ
വെററിഉടന വാഴ്ത്തീന്തോർ
അന്ത വിശേഷമതെന്നറിഞ്ഞല്ലോ
തെൻമലനാട്ടിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ
അടങ്കലെഴുന്ന് ഒരേ തിങ്ങ്വോ
അവർ വെററികാണണമെന്നെന്ന
ഇന്ത മാരിമാറ്റി പെരുമാളുടെ
ഏള്ള വെററികണ്ട മന്നവ

കൈയ്യായിരം മെയ്യായിരം
പടിഞ്ഞാറെക്കൊടുത്താൻ ഉടനെയെല്ലാം
കൈകലക്കമിട്ട പൊൻകൊളുത്തു
കാതലുടനെ പറഞ്ഞവനാം
പൊന്നാകൊടുത്തവനെയെല്ലാം
പൊന്നുസ്ഥലത്തിലൊന്നു കാണവേണം
താങ്ങുംപരികാറമേൽ നകലൻ
തമ്പുരാൻകുട്ടി റാവുത്തരും
തണ്ണിച്ചെന്നുടനെ ഓലവെച്ചാൻ
ചമ്മതം മാറിയാട്ടം ചെയ്യുമാളുക
റൊക്കംപടിയെ റാവുത്തരും
മേനിയുടയോനെ റാണികൊണ്ടു
വേന്തൻ തിരുമുമ്പിൽ കാഴ്ചയറി
വെററിഉടനേ അറിവിത്താനാം
അടിയേനിക്കു മാററാനായി
തെൻ തെരുവിലുള്ള റാവുത്തന്മാർ
അടകലംകൂടി ഒരുമിത്തല്ലോ
അതിലൊരുവൻ വന്നു ഓലയെവെച്ചാൻ
നാടിറങ്ങുന്ന നേരത്തിലെ
വെട്ടുകാണവും വേണമല്ലോ

കടിയാകലെ ആനവാകളെ
തെൻതെരാറിലെ ഒപ്പുവാരാം
തമ്പുരാൻകട്ടി ...
തിരുമുറ്റത്തെ ...
വന്നാ ...
മന്നർ തിരുവുള്ളം പറയുന്നതാം
മാതിയാട്ടും ...
കാലവക്കം ...
കാന്തർ... വെട്ടുവ താൻ
വന്നു ചമെഞ്ഞുടൻ നിൽക്കവാരാം
മററും തെരുവന്റ്ലുള്ളപ്പോയം
വന്നു മുഖാകാട്ട് നിൽക്കവാരാം
ചീറിവെട്ടുംപോലു ...
ചിറന്നപടിതങ്ങൾ ...
ചിറന്ന പട്ടത്തും ചൊല്ലവേണം
ചെപ്പമാകന്നിരുമ്പതിലേ
നിന്ന ചമുതങ്ങൾ ചൊല്ലുവേണം
നീതിയുള്ളനന്ന തമ്പുരാൻകട്ട്
നിന്ന ... ചൊൽവാർ
വന്നു കളരിയിൽ കണ്ടുപോകാതെ

വാൾപിടിത്ത കൈ വിഴവെട്ടവൻ
നിന്ന മാറിയാട്ടം ചെയ്തമാട്ടംതാൻ
നെഞ്ചിൽ കത്തിട്ടവർ എന്നമൊഴിന്താൻ
വന്തെതിർത്ത രാവുത്തന്മാർ
മാറി ചമുതങ്കരം തപ്പാമൽ
ഇടന്തിയനേരം വെട്ടേണം
തുടന്നിതനേരം വെട്ടവന്താൻ
തുണ്ടിതിയതാരേ മറിപ്പിനവെ
വന്തെതിർത്ത രാവുത്തന്മാർ
വാകപട പഞ്ച പക്ഷിപാട്ടു
നാലെല്ലുകാലമേ തെളിച്ചപതം
നല്ലുമറ വെളിതന്നിലെ വന്നു
നാടിക്കല്യാണമേപാതേ വെട്ടമെന്റ
നളിവോട്ട മനം കല്പിത്താരാം
നീളപ്പനാരെ വിരഞ്ഞാമകി
വിട്ടതിയിൽമെന്ന തെളിവേറം
മേവിനന്ന തങ്കി പിറന്നാംനാളിൽ
കാങ്ക കല്യകളും കെട്ടിയല്ലോ
കറപ്പ തൊപ്പാരം പോട്ടവാരാം
കമ്പിളിക്കയറും കെട്ടിയരോ

കെണിതാഴിയും പൊട്ടുമാറാം
തങ്ങിതപ്പോലം പടമെറത്ത്യവാ
വെന്തിമടക്കെയും പൊട്ടുമാറാം
താഴികൊട്ട വെള്ളം ഒഴുക്കുന്നു
അറവൻകെട്ടിലെ കുടപ്പിരം
തിരുന്നിതം ധൂളിതന്നല്ലോ
തിരക്കൊട്ട വെട്ടമതിലും മാറാം
പരിചയറും വീരർകളും
പടവീട്ടിലെ ഉള്ളുപോലം
വെപ്പുമാകവെ കളരിയിലെ
വന്ന മുറയിലെ കൂട്ടമാറാം
പതിനെട്ടു നല്ല പട്ടറയും
വെട്ടിക്കാണവന്നു കൂട്ടമാറാം.

XXI

ഇവരുടെ യുദ്ധാഭ്യാസം കാണുന്നതിന്ന വന്നുകൂടിയ ജാതിക്കാരിൽ മടവർ, ചാലിയർ, വട്ടാർ, തുളുക്കർ, ഇടയർ, തെലുങ്കർ, പാണ്ടിയർ, തച്ചർ, പട്ടാണിമാർ, കറവർ, കുത്താടികൾ, മറപ്പർ, കൊങ്ങിണി, ഈഴവർ,

നാശിയർ, കവിറെൽ, കടമാടികൾ, മാരാർ, മുക്കവർ, വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശി, കരവാണിയർ, ചെട്ടിയർ, പട്ടർ, കലവാണിയർ, പറവർ, തോൽവാണിയർ, ചീനർ, പണിക്കർ മുതലായവർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

മറവരൊട്ടു മാനാർകളും
വട്ടവർ തുലുക്കരൊട്ടകയർ തെലുങ്കരും
ഉറക്കാറർ ചിലപാണ്ടിയർ തച്ചരും
ഓച്ചരുടൻ കൂത്താടിച്ചക്കിപ്പരും
കൊങ്കിണി ഈഴവരും നാശിയരും
മറവരുടൻ കവിറെൻ കടമാടികൾ
മാരായന്മാരും വരുവാരെ
വരകിള്ള നായന്മാരും മുക്കവരും
വാണിയർ, ഇരർ വണ്ണാൻ പരദേശി
കരവാണിയർ, ചെട്ടിയർ, പട്ടന്മാർ
കലവാണിയർ ഊരാ കൊല്ലികളും
പറവരുടൻ തോൽവാണിയർ ചീനരും
പണിക്കന്മാർ കോൽത്തച്ചു മചിപ്പരു
കരവ മെയ്യുന്നന്മാർ വട്ടവർ

കലസുടനൊക്കവെ കൂടിട്ടുവാരെ
കൂടിട്ടുവാർ ദേവന്മാർ പാലിതർ
കറവർ മേക്കാന്മാർ കൂട്ടം
ഓടിട്ടമാകത്തന്മാർ പാണ്ടികൾ
ഒക്കവെ വെള്ളാളർ മുദ്ര്യന്മാർ
നാഴിയെ കള്ളവർ പറങ്കികൾ കൊല്ലത്ത
നല്ലമൊട്ട ചിങ്കളവൻ തെങ്കാറൻ
തെക്കിന ദേവന്മാർ പലരിടവർ
ചൊപ്പമൊടാകാര വെന്നിട്ടുവാരെ
ചെന്നിട്ടുവാർ പീഠം നാൽക്കലയിൽ
ചെറുകിയവാളും കൊണ്ടവരവർ
ഒന്നിലെയ കളരിയിലൊന്ന കല്യതോ
തൊക്കവെ തടികൾ കോലുകളുടനെ
നിന്നവർമാക്കമൊരുത്തിയും പരിയും
നീളവെ തണ്ടലും ഇടനെ വിളക്കം
കന്നിയമവട്ടു കാണ്മതിന്നനെ
കളരിയിലൊക്കവെ കൂടിയെ നിന്നാർ
കളരിപുകഴ്ത്തി മന്നവനെന്ന
കടുകയെഴുന്ന ഉദയോദിതത്തിൽ
വല്ലമയൊടരന്മാർ ചോതിച്ചിടവാ

വാണിടുവാർ ദേവാത്മ നടവേ
കണ്ടിപ്പുകിതം കൊടുത്തുവാനന്നു
കാലമെ കഴിയിൽ വാഴ്ത്തിനായി
ഒളിവോടു പലരും തിരുമെയ്യിലണിഞ്ഞു
ഉറവുടനെ കണ്ടുകൊണ്ടന്താർ

XXII

യുദ്ധാഭ്യാസത്തിൽ ഉള്ള പാടവം കാണുന്നതിന മഹാരാജാവു് എഴുന്നള്ളിയതും മറവുള്ള വിശേഷങ്ങളാണു് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

നല്ല ചെന്തരൻ മാതിരിയല്ലോ
തിരുവാഭരണം ചാർത്തിയതും
നാടി ഉതിത്തിട്ടും വെണ്മപോലെ
നളിനൊടു മന്നവർ വന്നവോർ
എഴുന്നിട്ടു ഭവനിയതിൽ
ഇട്ടു വെട്ടുവണ്ണം വീതിയിലെ
എഴുന്നള്ളിയ കൊട്ടു കാണുവാൻ
ഏകാന്തമായ് ഇരുന്നിതോ
ഉററ കാമിയച്ചേർച്ചപ്പുട്ടികളും

ഒക്കവെ സേവിച്ചു ചുററും നിൽക്കെ
ഉടനെ മുറത്തറക്കാരർകളും
ഊഴിയംചെയ്യുന്നോരും നാട്ടിലുള്ള
മറവും ചെമ്പോട വന്നുകൂടി
നാട്ടുകൂട്ടർ പാലുട്ടുതന്നെ
ചന്ന ഭോജനം ഭക്ഷണത്തിനവെ

ഒട്ടുകാരണവന്മാർ സമ്മതിച്ചു
വെട്ടുവാനായ് കളരിപ്പിലെ
വീരഭദ്രനും കരിതരി
വേലതലമുടെ അടിതൊഴുതു
ഗുരുക്കന്മാരും അടിതൊഴുതു
മിക്കക്കളരിയിലെ അടിതൊഴുതു
മിക്കക്കളരിയിൽ വിളങ്ങുന്ന
തിട്ടനായവർ ഒട്ടേറപ്പേരും
ഗന്ധപുഷ്പവും പൂജിച്ചാരവം
തൊറിയർകളും വന്ന കല്പനതോട
നിറത്തോടെ വാങ്ങി ചെല്ലപ്പുറരം
കഴമാറവും കളരിയിലെ
കഴകളിട്ടു നിൽക്കുമാറ്
വാളുകാരനെതിർ നിരക്കായ്

വാളു വീമയിട്ടുകൊടുക്കുവാരാം
കരത്തിലപാരം വാളുംവാങ്ങി
കുട്ടകെ നടന്നങ്ങു ചെല്ലുവാരാം.
പാഴ്കളൊന്നുംവാരാമൽ
പാറിക്കളപ്പാതം ഉന്നഞ്ചിലൂന്നി
പങ്കകൊന്തവർ കൊന്തിയല്ലോ
പതറാമലെ വെട്ടുവാരാം
കള്ളിമെയ്ക്കവെ വെണ്ടപോലം
കിരാകരെപ്പോലെ വെട്ടുവാരാം
കനൽപറക്കവേ മിന്നുംപോലെ
കനവാളുകാരാലെവെട്ടു
തല്ലമാല വട്ടത്തകിടാ
തങ്കച്ചില്ലിയായ് വെട്ടുംപോലെ
തട്ടിവെട്ടിയവരൊക്കെ ചത്തിട്ടവാർ
തങ്കം തങ്കം മൂന്ന ഒന്നപോലെ
അലയലകടൽ കോപിക്കുന്നപോലെ
ഞാത്തിയാതവർ തിട്ടകൊട്ട
വാളു പൂഴാമണി കാററടിച്ചു
വട്ടമിട്ടപോലെ കളരിയിലെ
വാളുമിന്നിമിന്നി വാളുളപ്പോൾ

ാലകത്തിനാലെ വെട്ടംചെയ്തു
അറവാന കഴിഞ്ഞ കളരിയിലെ
അടവുമാകൂട്ടി അതിശയിക്ക
അചേർ തിരുമനസ്സുമല്ലോ
അവരെച്ചുതെല്ലാം അതിശയിക്ക
വീശിയനുടനെ കീഴ്നാട്ടിൽ
വെട്ടുകാണിക്കെല്ലാം ഇട്ടിട്ടേ
വെട്ടുമതിയെന്നു ഇഞ്ചപോലെയും
വിളിച്ചുണർത്തി അവുമുതം പറയുവാരാം
അതല്ലാകവേ കണ്ടപാലം
അരചനെന്നെച്ചൊന്ന കൈതൊഴുതു
കണ്ടിച്ചുമതങ്ങളും ചൊന്നതെല്ലാം
കാണവേണമിനിച്ചുറ്റിയില
കാരണവരെയും കൈതൊഴുതു
കല്പിമെയ്ക്കവേ ചൊല്ലുവാരാം
ചമതങ്ങളും നാം ചൊന്നതെല്ലാം
ചന്തമുടൻ ചെയ്യേവേണമെന്ന
വലിയുടനെ മാറാനാന
വൻ തമ്പുരാൻകുട്ടി മാവുതായും
ഉറപ്പുടനെ കണ്ടേപാലം

ഉറവുചിങ്കം പിറിപ്പിനതുവോലെ
തിറഞ്ഞുടനേ വെട്ടുവാനാം
തിക്കതിലിന്തോരതിശയിക്ക
പറക്കാമല്ലൊ പോവട്ടിങ്ങും
വാതമെന്നറസ്സ്വാമൽതമ്പുരാൻ
അന്ത രാവുത്തൻ മട്ടതലയേറി
ഏറി വെട്ടിനാൻ വലപ്പുകക്ക
ഏട്ടുംകൊണ്ടാരാർ താഴ്ംമുന്ന
മാരിയാട്ടുംപൊന്തമാളുറിഞ്ഞു
വാറമൂകളെ തട്ടി ആഴിഞ്ഞുംവിട്ട
പിറി ഇടഞ്ഞുകാൽമുന്നേ വെളു
ചെപ്പുമാക നെഞ്ചിൽ കത്തിടവേ
ശ്രുറഴിയമുന മാറിലൊറിക്കൊണ്ടു
കേറിക്കൊണ്ടു മറുപുറം പുറപ്പെടവെ
മറുപുറം പായത്തുള്ളിപ്പോട്ടാൻ
വാളുകൊണ്ടവൻ മയങ്കിവീഴ
അലറിവീഴ്ന്നാപ്പോ തമ്പുരാൻകട്ടി
രാവുത്തൻ പായ്ന്താർ കളരിയിലേ
തിറംപടയൊക്കെ പന്നെട്ടു
തെന്തെതവില്ലെള്ള രാവുത്തന്മാർ

കരപെയനാടുപൊരായ് വരുന്നു
കൂട്ടിവരും രാവുത്തന്മാരും
കൂടി രാകുത്തന്മാർ പാടെട്ടുന്നു
കൂറയാലെ പൊതിന്തെക്കുന്നിൽക്കൊണ്ടു
നാടി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തർ
വാളിവോട്ട പെരുമാർ മുമ്പിനിലെ
ഓടിയെത്തുന്നപോഴുതെ ഞെട്ടിക്കാരുണ്ണു
ഉറവെന്തകൈയും ഞെറ്റിത്താരാ
വാടി ശിവമലാകരത്തെറിന്നവൻ
വന്മനുട്ടനെറ്റു തമ്പിനാളോ
വെട്ടുവന്തേൻ നാന പാടികൾക്കുയാൻ
മാറിത്തിരിവുള്ള പോരവേണം
ഇരുട്ടുകാലമാകനൽകട്ടെക്കഥയോ
എന്നതൻ തമ്പുരാനെ കാണവേണം
വാട്ടുകൾ ഉഴിയായ് ഇരുട്ടുതന്നെ
മന്നാര വെട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം
തട്ടി മെല്ലിനാലെ തൊയ്യുന്നിൻറാർ
തമ്പി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരും
കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരെ
കണ്ടു മന്നവൻ ഉരുപ്പടിയ
ചെയ്യലഴിവല്ല്യാപട്ടം പോന്നാർ

ചിറിയവന്റെ പഴിക്കാക
ഇയലുടനേ വെട്ടിനാലോ
ഇന്നമെപ്പടിയെന്ററിയെണ്ണാളു
മെള്ളിവിഞ്ഞട്ടകൾ ചെന്റ പെരും
ഇരട്ടെപൊററ കാഥ വരുമേ
ഇന്തപ്പഴിക്കാക വെട്ടിനാലോ
ഇന്നും മേൽ മേമേൽ പഴി വരുമേ
കോശമെന്ന കാൺ പണ്ണിയില്ലയല്ലോ
തഞ്ചമെങ്കളുക്കും നിനയ്ക്കവേണം
തൻപഴികൾ വെട്ടവിട്ടുവതില്ലെ
കൊന്തമെലറിഴയുന്ന മണിമാർവനാ

കൊററവെന്തമാളുമെല്ലാംപുരിയ
അരശും പുരിന്തല്ലോ പാണ്ടിയനെ
അടിതൊഴുതവനാം വേന്തരെകൾ
കരുതിതെയന്തവിലുള്ള പേർകളെല്ലാം.
കട്ടകപ്പാട്ടകൊണ്ടുടക്കവാരാം

XXIII

മാരിയാട്ടംപെരുമാളുടെ അനുയോധനാപാടവത്തിൽ പാണ്ടിരാജാവിനു സന്തോഷമുണ്ടായി ഈറയിലി മുതലായതെല്ലാം കൊടുത്തു് ആനപ്പുറത്തുകയററി ജയഭേരിയടിപ്പിച്ചു നാട്ടുകാരെ അറിയിച്ചതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

തിരുവുള്ളം തെററി മന്നവനും
തിരിയ മാരിയാട്ടം പെരുമാളും
വിരവെവിൽ കൈക്കൊണ്ടീര പക്കിലിയും
വെററിപ്പറവട്ടം തന്നെക്കൊടുത്താർ
കൊടുത്താരെയവർക്ക് ഈറയിലിയും
കതിരമീതിലേ വെള്ളവട്ടം
കടയിലെട്ടപ്പകരം കല്പിത്താരല്ലോ
കാവലവനാരെ വാഴ്‌വിത്താരേ
തിട്ടമായവനായിത്തീരല്ലോ
നിറഞ്ഞുടനാനമീതേററി
നടക്കമുടൻ വെററിക്കൊട്ടും കൊട്ടി
നന്നായുര വലിയ വരകൊഴുന്ന
ഊറ വലംവെന്ത മാറ്റുത്തരും
ഉററവന്തവരെയും അറിവിത്താരാം

നേരെനടന്നവര പുറകെവിട്ടു
നിന്ന തൊടുകയാളും ഭഗവതീടെ
അടിതൊഴുതന്നാ പാരണമെന്ന
ബന്നാ ചാവുന്നതും പന്തീരാനാം
സാമൂതിരൻ കാണിക്കയുംകൊണ്ടു
ചന്ദനവും മാല തീർത്ഥംവാങ്ങി
തീർത്ഥംവാങ്ങി നാവുനനച്ചീട്ട
തിരിച്ചെന്നവേ പുറപ്പാട് നടക്ക
നൽത്തിരുവിളമാതെക്ക നാത്തിരുവിയ്ക്ക
നാളും മാര്യാദംപൊതുമാരെന്നും
വാർത്ത പുകഴ്ന്നൊരു പടനായരി
വടകരത്തറയിലെ വെട്ടുവാളും
ഇന്നത്തിൽ വീരന്മാരെ കൂടിയല്ലോ
ഏതുമി ആടിട്ടവർ കളിയാണും
കലിയാണമാക നിന്നവർ
കുട്ടി മാര്യാദം പൊതുമാളും
പട്ടിയലങ്ങനെ പറഞ്ഞ് തമ്പി
തമ്പി കൈകോരിശക്കുട്ടി ചാവുന്നാർ
മെല്ലെ കൊന്നു പോട്ടുവണ്ണലയോ

വെട്ടിപ്പുഴിമേൽ കൊണ്ടന്നു
മല്ലാർ പൂശൽ [illegible] കൊററവനാം
മന്നനൊത്ത [illegible] കൊമ്പന്മാർ

XXIV

മാരിയാട്ട[illegible] കൊടുന്നതിന്റെ കൈലാശ ക്ഷേത്രാവ്യത്തിന്റെ [illegible] ഇതിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

മാന്തളത്ത് കൈലാസക്ഷേത്രാന്തർ നിന്നെന്നു
[illegible] നാൽ [illegible] തിന്നു
[illegible] ദേവത [illegible]ടിയും
തെളിയ[illegible] ദേവതമാ[illegible]ന്നു
പണ്ടി[illegible] പൂ [illegible]ലെ[illegible]ടെന്നു
ഉച്ചമാന ദേവതയെ കൊ[illegible] പര[illegible]
[illegible] പര[illegible] വാ[illegible]ടൻ കൊ[illegible]പൊന്നു
തെൻതെരുവിൽ പുക്[illegible] [illegible]കൊൽവരുക
[illegible] കള്ളു
[illegible] ഇയന്മാർ പര[illegible]
[illegible]ടനെ വാ[illegible] ദേവതയു[illegible]ടും

കയറിക്കൊട്ടത്തനസരിച്ചുടനെ വാഴ്ത്തിയന്താൻ
എന്നൻവഴിമീളാമലേ ഇയന്താലും പോരാതെന്നു
വയന്തിയേ പരദേശി രാവുത്തരോടെ എതിരിഞ്ഞു
വൻപുരവി എന്റകക്ഷ വിരുതിട്ട രാവുത്തരും
തിരുമ്പിവടത്തെയവിലുള്ളവരും താനമാക
നിറഞ്ഞാലെ മാരിയാട്ടംചെയ്തമാറ് പുറപ്പെടവേ
പൊരുന്താവ താമ്മുടയ ദേവതമാരെപ്പണിഞ്ഞു
പോറാനേ വൈകള്ളിയിലെ പുരവി വിട്ടംപടിക്ക
പുരവിവിട്ടമ്പോൾ കൈകൊരക്കൂട്ടി രാവുത്തരും
കതിരയും കെട്ടിയല്ലോ വൈകാളിയിൽ ചെല്ലുംനേരം
നാലിരണ്ടുകൂട്ടമാക വൈകാളിയിൽ നിൽക്കുംനേരം
നല്ല പരദേശി രാവുത്തരും പുരവിറിട്ട
ആടപ്പുരിവിട്ടടനേ ആടിഞ്ഞാൻ തെരുവീഥിയിൽ
അവിടെ അരിയതൊഴിൽ ചെയ്തടനെ മറിവിട
ഓടിവന്ന പുരവികളെ അടക്കിയ തിമിരുംമുന്നേ
ഒളിഞ്ഞുനിന്ന പുലിവിട്ടാൻ ഉടൻചെന്നു കൊൽവതുക്ക

XXV

ചീറിവരുന്ന പുലിയെ തടുത്തുനിർത്തി ചാമുണ്ഡി പാണ്ടിരാജ്യത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനായിപ്രതിഷ്ഠയായ വിവരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

കാററും മഴയും മുഴക്കവും പോലവേയലറി
കാഞ്ചിരട്ടുവാറ പുലികളെക്കണ്ടപോതേ
മാററംപേശി പാണ്ടിനാടെ മന്നോരാ ചൊൽവാർ
വാററ പുലികളെത്തടുപ്പിടിയുമെന്നു
ഊററമാകുന്ന ദേവന്മാരോടു ചൊൽവാർ
ഉറവുനടത്തായിരിക്കൊടി ദേവതയാ
മാറി മഴയും മുഴക്കവും പോലെയലറി
മണ്ണെത്തേവ്വ മലയൻകണ്ടപോലെ ചെല്ല്യ
പിണയാക പൊൻപണവുംകൊണ്ടുപോടാരോച്ചിയത്തിൽ
ചെപ്പമാകപ്പുലിയെന്ന താൻ പിടിക്കാവണമെന്നു
തെളിഞ്ഞു മനമതിലെ തിട്ടനവാ പോയ്നടക്ക
തെവ്വമ്പിരാമണൻെറ തെക്കതിലെ ചെന്നിരുന്നു
പന്തിയാകപ്പുലിയുടെ വാത്തയെല്ലാം കേട്ടപോതേ
മാററലരെ വെല്വാനുള്ള വാങ്ങിട്ടവാൻ തേവതയെ
തന്തിമുഖപ്പിള്ളയാരെ പണിതെങ്കലുംതിരി

താരമാക ദെക്ഷിണ മൂന്റയുപണംകൊടുത്തു
ദെക്ഷിണയുംവാങ്ങിയവന്നരിയും ജപിച്ചുപ്പോട്ട
ചെപ്പിലെയതെടുത്തുപുലിയെക്കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻതാം
ചിക്കനമായ്പ്പുലിയെ വിട്ടുകൊല്ലും പലകാരമെല്ലാം
തക്കമെറിന്താൻമെയ്യിൽ ചെപ്പിനെത്തുറന്നുവിട്ടാൽ
താരമാക അന്തനേരം ചെന്നവനെക്കൊല്ലുമെന്നേ
മെയ്യുക്കാലെച്ചെപ്പിനെപ്പിടിച്ചുടൻ തുറക്കവേണ്ടും
വീണ്ടും നെഞ്ചിൽ പായാമലെ ചരതിച്ചുകൊൾകവേണം
ചിന്തയുടൻ തെൻതെരുവിൽ വന്നതല്ലാ രാവുത്തനും
മാററലനാർ പോരത്തിനു വിശേഷത്തെത്താനറിഞ്ഞു
മതികൾ നിറെന്നുകൊണ്ടാൻ മാരിയാട്ടം പെരുമാളും
കരുതിയകൊണ്ടുകൊണ്ടു പാറ പലിയെച്ചുരപ്പത്തുക്ക
കണ്ടതിൽ മാനാമത്തുരമന്തിരാന ഉള്ളതെന്നും
ഉരിമയുടനെ വേണ്ടും പണവുമെടുത്തുകെട്ടി
ഓടി രാവുത്തനും പോയി മാനാമത്തുരയിൽ ചെല്ല
മാനാമത്തുരയിൽചെന്നു മന്തിരമന്തിരനോട്
വൻമകളെച്ചൊല്ലി നല്ല ദേവതയെത്താരുമെടോ
മേനിയുടൻകൊണ്ടുവാറപ്പുലിയെച്ചുരപ്പത്തുക്ക
വേണ്ടതക നല്ല ദേവതയെത്താരമെടോ
മാനിപത്താലെ ചതിത്ത ദേവതന്മാരുണ്ടുകാണാം

മാറിവിട്ടപ്പുലികളെ വാങ്ങിത്തുകൊൾവാരെന്ന
താനറിഞ്ഞു മാരിയാട്ടുംപെരുമാൾ മനം മകിഴ്ന്നു
ചട്ടതിയിൽമൂന്നാല്പപണം നിരത്തിയേ കൊടുത്തു
മൂന്നാല്പപണവും മുക്കഴഞ്ചു പൊന്നും താൻകൊടുത്തു
മൂലമാന ദേവതയിൻ മുട്ടുകളെല്ലാമറിഞ്ഞു
നേർന്തവാറും ദൈവപ്പുരത്തിലെ വിളിത്തുകൊണ്ടു
നിരത്തികൊട്ടക്കം വകയറിന്താനേ പരദേശി
തെററവരം പാറിയൊരു ചാവുങ്കി അമ്മയെയും
ത്തുടർന്നു കൊല്ലുകിറതൊരു വിട്ടമാട്ടതമ്പുരാനും
നേരെ കിലുക്കത്തടി നടുട്ടു മല്ലണംപോയി
നിന്നവാറവാ പുലി തങ്കളെക്കണ്ടു ചെറുത്തു
വീഴ്ച്ചമുടന്നന്തൻ വിട്ടമാട്ട തമ്പുരാനും
വേഗത്തോടെ ചെന്നു ചെറുത്താരേ പുലികളെ
പോരുക്കിത്തന്താരപ്പോളുള്ള ദേവതകൾ ചൊല്ല
പുലികളെക്കൊണ്ടു ചെറുത്താർ മലങ്കിടവേ
മുന്നംപിന്നും പോകൊന്നൊന്നു കണ്ടടനാടൻതട്ടു
മേലുംകീഴുംപൊത്തു പിലിയും മലങ്കിടവേ
തന്നിൽനിന്റു അകപ്പെട്ടനാവിപോലെ
. തള്ളാടിയേ പുലിയുഴന്നു വിഴന്തിട്ടമാം
ചീന്തിപ്പോടവേണമെന്നു ദേവതമാർകൾ ചൊല്ല

പേച്ചും കീച്ചും പിലിയും മലങ്കിടവേ
വന്തദേവതന്മാർകൾ ഇടയിൽ വളെളടുത്തുകൊണ്ടു
വട്ടമിട്ടു മുറവുമുറവുമൊക്കവേ ചെവുത്തു
കോടിപ്പടപോക ചാവുണ്ടിഅമ്മ പിൻപേ
ചായവും പൂങ്കുഴലും കററച്ചുരിയാൽ
ഞാട്ടമിടയിൽ പൂന്തുകിലും പുലമ്പിടവേ
ആരാവള്ളകള്ളിൽ പൊന്മണിയും മേനിയതിൽ
നാടിത്തമ്മുടെയനാന്തക വാളെടുത്തു
നന്നായ്ചെന്തു വാളിൽ മിന്നംപോലെ ചെല്ല
ഓടി ദേവതന്മാരിടയിൽ വളെളടുത്തുകൊണ്ടു
കൈവാങ്കിനിൻറു പിലിയെക്കണ്ടുടൻ മകിഴ്ന്തു
ഉള്ളംമലങ്കിതേ പിലിയും മലങ്കിടവേ
അമ്മ ചാവുണ്ടിയെക്കണ്ടപോതേ
വിരൈന്തോടിപ്പോച്ചേ പിലികളും
ചാവുണ്ടിഅമ്മയും പാണ്ടിനാട്ടേ
കാപ്പതക്കാക വാഴ്ന്തിരുന്താൾ
കാപ്പതക്കാക വാഴ്ന്തിരുന്താൾ

ശുഭം

Sri Vilas Press. Trivandrum.